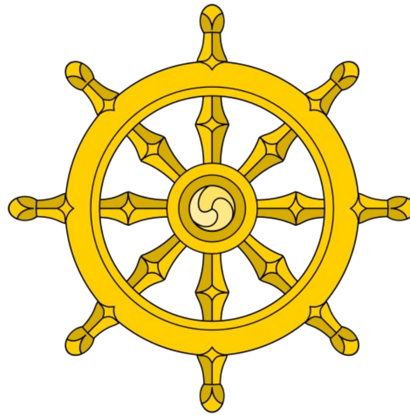

iïud iïnqÿ irKhs

wo úfYal oskhlaa

wo mœeœÆjka fi yeufokdgu O¾uh ksjerosj wy.kak

wfmaa wruœK - **Wm;skau fn!oaOù we;s kuœÿ**

O¾ufha yeisfrkafk ke;s wfma wh O¾ufhau

yeisfrk ienE fn!oaOhka nig m;alr ekSu'

ldf,ak Oïu idlÉPd

ldf,ak Oïu idlÉPd-6

foaYl (úoHdfõoS iduúksiœre Okr;ak w,aúia

(2023.02.19)

fuys wka;¾.;
ishÆ oyï lrekq

;s%msgl
fmd;ajykafia,d
57 wkqidrfhks

;s%msgl fmd;ajykafia,d
57

Y%s ioaO¾uh jir 2600 la wdrlaldlr wmg ,ndÿka f.!rjkSh uyd ix>r;akhg udf.a kuialdrh fõjd''```

wkka; ixidrfha mgka wo olajdu ud O¾u ud¾.hg fhduœ l<djŒ ishÆ fokdgu udf.a kuialdrh fõjd''```

සුස්සූසති සූත්‍රය

මහණෙනි, සතරුණෙකින් සමන්නාගත වූයේ සද්ධර්මය අසන්නේ මැ කුශලධර්මයන්හි සම්‍යක්ත්ව නැමැති නියාමයට බස්නට නිසි වෙයි. කවර සතරෙකින් යත්:

2

තථාගතයන් විසින් ප්‍රවිදිත වූ ධර්මවිනය දෙසනු ලබත් මැ අසනු කැමැති වෙයි, ඇසීමට කන් යොමු කෙරෙයි, දැනගැනීමට සිත් එළවයි, අර්ථය ගන්නේ ය, අනර්ථය හරණේය, ශාසනයට අනුලෝම වූ ක්ෂාන්තියෙන් සමන්නාගත වෙයි.

w¾:h weiqrelrkak ys;d.kak
wk¾:h mylrkak ys;d.kak

1

13. ඇවැත්නි, සම්‍යග්දෘෂ්ටි උත්පාදය පිණිස කොපමණ ප්‍රත්‍යයයෝ ඇද්ද?

ඇවැත්නි, සම්‍යග්දෘෂ්ටි උත්පාදය පිණිස ප්‍රත්‍යයයෝ දෙදෙනෙක් ඇත: පරතොඝොෂය (සත්ප්‍රාය ධර්ම ශ්‍රවණය) හා යොනිසොමනසිකාරය (තමන්ගේ උපාය මනසිකාරය) හා දෙකයි. ඇවැත්නි, සම්‍යග්දෘෂ්ටිඋත්පාදය පිණිස මොහු දෙදෙන ප්‍රත්‍යය වෙති.

f,dafl jevlghœ;= lr lr f,dalhu

weiœre lr lr bkak tl

Nhdkl nj

jOhla nj

widr nj

ÿlla nj

jHikhla   nj

Wmøjhla nj

wdndOhla nj

frda.hla nj

olskafk fldfyduo

wkqf,duYdka;shg yd iuHlaFjkshduhg m;afjkak oelshœ;a;

f,dalh weiœre lrkafk fldfyduo@ wei" lk" kdih wdoS bÿrkaf.a Woõfjka''' f,dalh weiœre lrk iïŒ¾K l%uhu iœÿiœ kE '

fï oy˜ wjYHjkafka ldgo @ l=˜la i|ydo @

ish¨ f,dal i;ajhka ießirk ;eka		31
wrEmdjpr n%yau f,dal	04	ÿl ie
rEmdjpr n%yau f,dal	16	ÿl ie
ÈjH f,dal	06	
ukqiai f,dalh	01	
wmdh	04	ÿ

ú... " n%a;" ;sßika" ksrh 8

16 128

f,dal 31

27

83"97

3

my, ÿl jeä

by,i

fï O¾uh lsis oskl my, fkdhk by,gu hk tlu l%uh oek.ekSug leu;s whghs

fífrkak kï''@

26p;=¾uydrdðl

foaj .;s.=K jefâ

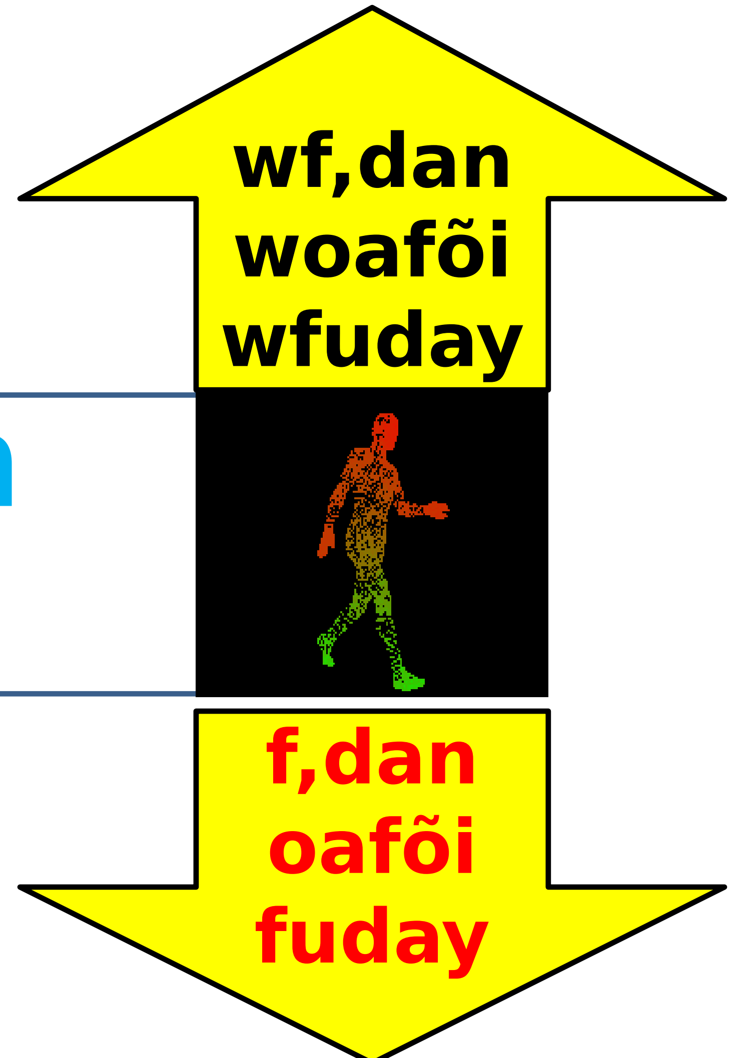
27 ukqiai f,dalh

ukqiai .;s.=Kh

msßyS

i;aj .;sh jefâ

28 úkSmd; wiqr

kej; f.jkak fjk l¾uj,ska kej; kej; lrk n,mEu

චේතනාව කර්මය ය යි මම කියමි

l¾uNjh

ta úoshg

ys;k
ta úoshg
lshk
ta úoshg lrk

wdy
dr

l¾u
ú[a[dK
n,.ekafõ

චේතනාහං භික්ඛවේ කම්මං වදාමි

ñksiaNjh

ys;k lshk lrk
ixldr

wruœKœ

rE
m6

ixldr ⇄ ú[a[dK

• ñksia nj

kej; f.jkak fjk l¾uj,ska kej; kej; lrk n,mEu

චේතනාව කර්මය ය සි මම කියමි

l¾uNjh

w¾: l¾u ú[a[dK n,.ekafõ

wk¾: l¾u ú[a[dK ÿ¾j,fõ

ys;k lshk lrk f,dan oafõi fuday wvœlrkjd

1) w¾:h wf,dan woafõi wfuday weiœrelrkak

2) wk¾:h f,dan oafõi fuday

ys;k lshk lrk wf,dan woafõi wfuday jeälrkjd

ñksiaNjh

• ñksia nj

දක්ඛිණාවිභඞ්ග සූත්‍රය

ආනන්දය, ඒ දානයන් කෙරෙහි තිරිසන්ගියහු කෙරෙහි දන් දී සියක් අනුසස් ඇති දක්ෂිණායෙක් කැමැති වියයුතු යැ. පෘථග්ජන දුශ්ශීලයා කෙරෙහි දන් දී දහස් අනුසස් ඇති දක්ෂිණායෙක් කැමැති වියයුතු යැ. පෘථග්ජන සිල්වත්හු කෙරෙහි දන් දී සියදහස් අනුසස් ඇති දක්ෂිණායෙක් කැමැති වියයුතු යැ. කාමයෙහි වීතරාග වූ බාහිරක තවුසා කෙරෙහි දන් දී කෙළලක්ෂයෙක් අනුසස් ඇති දක්ෂිණාව කැමැති වියයුතු යැ. සෝවත්ඵල පසක් කරන්නට පිළිපන්නහු කෙරෙහි දන් දී අසඞ්ඛෙය්‍ය අප්‍රමෙය අනුසස් ඇති දක්ෂිණා-යෙක් කැමැති වියයුතු යැ. සෝවත්හු කෙරෙහි කවර කථා යැ ? සෙදගැමිඵල පසක් කරන්නට පිළිපන්නහු කෙරෙහි කවරකථා යැ ? සෙදගැමිහට කවර කථා යැ ? අනගැමි

uu lrk fyd| jev j,g fyd| m%;sM, ,efnk m%udkh yd krl jev j,g krl m%;sM, ,efnk m%udkh ksjerosj oek.kak

lrmœ jrog nrm;, oKavk ;ry

.shdu úmdl fokyeá u;l ;shd.kak

jro jro f,i ;ukau oelsh hœ;=hs

jrog iudj .; hœ;=hs

jrog jkaos f.ùug mska wkœfudaoka l, hœ;=hs

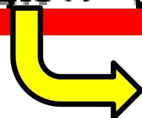
jro kej; fkdlsÍug wêlaGdk lr.; hœ;=hs

wïu yß ;d;a; yß

Mlal ;ry .;af;d;a ux bjfrgu bjrhs

ශ්‍රාමණ්‍යඵලසූත්‍රය.

මහරජ, යම් හෙයකින් යුෂ්මත් තෙමේ වරද වරද වශයෙන් දැක ධර්මය වූ පරිදි පිළියම් කෙරෙහි නම්, යුෂ්මත්හුගේ ඒ වරද අපි පිළිගනුම්හ (=ඉවසමු). මහරජ, යමෙක් වරද වරද විසින් දැක දහම් වූ පරිදි පිළියම් කරන්නේ නම්, මත්තෙහි ඒ වැන්නක් නොකරනුවට සංවරයට පැමිණෙන්නේ නම් (=ආයතිසංවරයෙහි පිහිටන්නේ නම්) ආර්ය ආසීවිනයෙහි (බුදු සස්නෙහි) වෘද්ධිය (=වැඩීම) නම් වේ” යැ යි වදාළ සේක.

wNsjDoa

jro jro f,i ;ukau oelsh hæ;=hs

jrog iudj .; hæ;=hs

jrog jkaos f.ùug msska wkœfudaoka l, hæ;=hs

jro kej; fkdlsÍug wêlaGdk lr; hæ;=hs

සංසප්පනිය පරියාය සූත්‍රය

මහණෙනි, සංසප්පනීය පර්‍යාව නම් වූ ඒ ධර්මපර්‍යාය කවරේය යත්:

i;r wmdhg weojefgk
;sßika i;aj .;s yok
l%ufõoh oekf.k fífrkak
W;aidy lruœ

කම්මස්සකා භික්ඛවෙ සත්තා කම්මදායාද කම්මයොනි කම්මබන්ධු කම්මපටිසරණා, යං කම්මං කරොන්ති කල්‍යාණං වා පාපකං වා තස්ස දායාද භවන්ති.

මහණෙනි, සංසජීණසවභාව ඇති ඒ තිරශ්චීනයොනිය කවර: සජීයහ

f.dakœiai d m;a;Ehd uq.áhd kßhd óhd nluQkd

වෘශ්චිකා යහ, ශතපදීහුය; නකුල යහ, විඩාල යහ, මූෂිකා යහ, උලූකය හයි.

යම් බඳු කිසියම් තිරශ්චීන යොනියෙහි උපන් සත්ත්වකෙනෙක් මිනිදූත් දක හැකිලෙත් නම් ඔහු හෝ යි. මහණෙනි, මෙසේම විද්‍යමාන කර්මයෙන් සත්ත්වයාගේ උපපත්තිය වෙයි, යමක් කෙරේ නම් එයින් උපදනේය. උපන් ඔහු විපාක ස්පර්ශයෝ පහසිත්, මහණෙනි, මෙසේ ද මම් සත්ත්වයෝ කර්ම දායාදය හ යි කියමි.

uu f.dvdla msx lr, ;sfhk ksid i;r wmd.;

fkdjk njg úiajdihla we;akï

i;r wmd.;s j,ska tlla j;a ud <Õ keoao

lsh, úu¾Ykh lr, n,kak

fi Tlafldu i;a;= l,ska ñksiaiq
Maldf, yomq úúO weo .;s wkœj
lrmœ taj ;uhs
wo bkak i;a;=kaf.ka úoHdudk fjkaafk

Maldf, ysgmœ ñksiaiq oekf.k ysáhd
ljœreyß weo jevla lrk fldgu talg
wod,j fjkak hk i;d fudldo lsh,

weo.;shg
wod, weoWm;

පෙටකොපදෙසෙ අට්ඨම භූමි

wruœ Kœ

එහි ලොභඅකුසලමූලය කොයින් උපත්තේ ද යත් : ආලම්බනය ත්‍රිවිධ යැ : මනාපික යැ අමනාපික යැ උපෙක්ඛාස්ථානීය දැයි. එහි මනාපික ආලම්බනයෙන් ලොභ අකුශලමූලය උපදී, මෙසේ මනාපික වූ ආලම්බනයෙන් සුඛවෙදනීය ස්පර්ශය වෙයි,

ද්වෙශඅකුශලමූලය කොයින් උපත යත් : අමනාපික වූ ආලම්බනයෙන් ද්වෙසඅකුසල මූලය උපත, මෙසේ අමනාපික වූ ආලම්බනයෙන් දුක්ඛවෙදනීය පහස වෙයි, දුක්ඛ වෙදනීය ඵස්සය නිසා දුක්ඛවෙදනාව උපදී, දුක්ඛවෙදනාව නිසා දෞමනස්සුපවිචාරය

මොහඅකුශලමූලය කොයින් උපත යත් : උපෙක්ඛාස්ථානීය වූ ආලම්බනයෙන් මොහඅකුශලමූලය උපත, මෙසේ උපෙක්ඛාවට කාරණ වූ ආලම්බනයෙන් අදුක්ඛමසුඛ වෙදනීය වූ ඵස්සය වෙයි, අදුක්ඛමසුඛවෙදනීය ඵස්සය නිසා අදුක්ඛමසුඛවෙදනාව උපදී,

˜dhdfjka iEÿkq f.dvj,a ;=k weiqre lrk i;ajhd os.ska os.gu my,g hkyeá

leu;s
wlue;ske;s foaj,a

wlue;s
foaj,a

leu;ske;s
foaj,a

iem oekS˜ ÿl oekSu iemke;s ÿlke;s oekSu

ú¢k i;ajhd

ú¢k i;ajhd

ú¢k i;ajhd

fi ú[a[dk ˜dhdjg wiœjk wh úkdY jk yeá yßhg jOlhl=g wiœjœkd jdf.a

ඵෙණ පිණ්ඩූපම සූත්‍රය

ú[a[dkfh yeá n,d.kak

Ñ;a; mrïmrdj

5. එතාදිසායං සන්තානො මායායං බාලලාපිනී,
වධකො එසො අක්ඛාතො සාරො එත්ථ න විජ්ජති.

úoHdudk fkdfõ

① ys;df.k bkafk tlla fjkafk fjk tlla

(මළුනු පිළිබඳ) මේ ප්‍රවේණිය (ක්‍රියාවලිය) මෙ බඳු ය. මේ විඥානය බාලයන් ලවා මැතැවූ යි කියවන මායාවෙකි. තෙල ස්කන්ධ (ඔවුනොවුන් නසාලන අරීයෙන්) වධකයෙකැ යි පවසන ලදි. මෙහි හරයෙක් නැති.

idrhlakE

② ÿLlgu fldgq fjkjd

③ widrhs

ඵෙණ පිණ්ඩූපම සූත්‍රය

ú[a[dkfh yeá n,d.kak

Ñ;a; mrïmrdj

5. එතාදිසායං සන්තානො මායායං බාලලාපිනී,
වධකො එසො අක්ඛාතො සාරො එත්ථ න විජ්ජති.

① **wksÉp**

(මළහු පිළිබඳ) මේ ප්‍රවේණිය (ක්‍රියාවලිය) මෙ බඳු ය. මේ විඥානය බාලයන් ලවා මැතැවූ යි කියවන මායාවෙකි. තෙල ස්කන්ධ (ඔවුනොවුන් නසාලන අරීයෙන් වධකයෙකැ යි පවසන ලදී. මෙහි හරයෙක් නැති.

② **ÿlaL**

③ **wk;a;**

ඡ ඡක්ක සුත්තං

M 3 P 591

wefyka oel,d **ú£ï ;=k Wmojd .kak yeá**

wefyka rEm n,,d
weia ;=kla yod f.k
ú£ï ;=kla
Wmojd .kak yeá

සුඛං වා දුක්ඛං වා අදුක්ඛමසුඛං වා

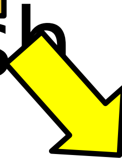

iem ú£˜ 5 **ÿl ú£˜** 6 **wÿlaLuiœL** 7 **^Wfmalald& ú£u**

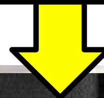
නිරෝගං සඛගති එසෙයා.

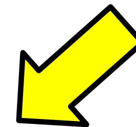
n,d.kak ;sh
k
´klug
yod.kak
weia
wefia
iuœoh

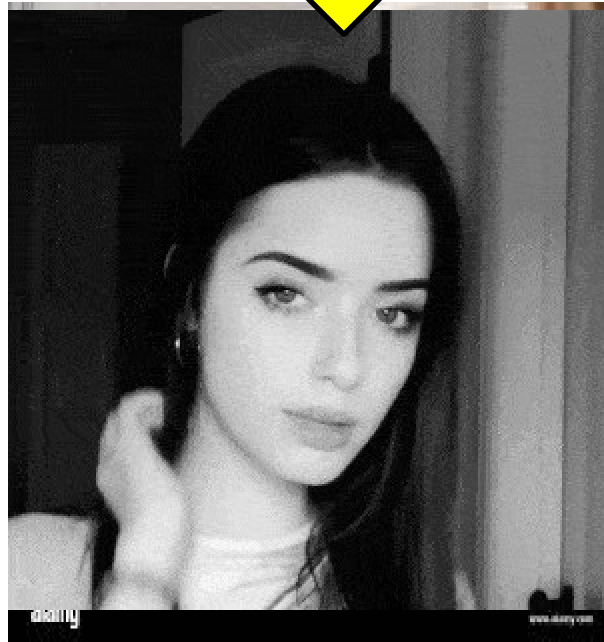

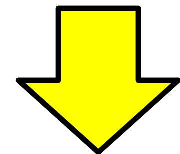

mxpiaLkaOh

mxp
WmdodkiaLkaO
h
f.dal iuœoh

උප්පාද සූත්‍රය

21. සැවැත්නුවර —

මහණෙනි, ඇසෙහි යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් නිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපැදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි. කනෙහි යම් ... නැහැයෙහි යම් ... දිවෙහි යම් ... කයෙහි යම් ... සිතෙහි යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් නිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපැදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි.

මහණෙනි, ඇසෙහි යම් නිරොධයෙක් ව්‍යපශමයෙක් අස්තඞ්ගම-යෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යපශම ය යි, ජරාමරණයෙහි අස්තඞ්ගමය යි. කනෙහි යම් නිරොධයෙක් ව්‍යපශම-යෙක් අස්තඞ්ගමයෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යපශමය යි, ජරාමරණයෙහි අස්තඞ්ගමය යි. නැහැයෙහි යම් ...

උප්පාදසුත්තං

21, සාවත්ථියං —

යො භික්ඛවෙ චක්ඛුස්ස උප්පාදො ඨිති අභිනිබ්බත්ති පාතුභාවො, දුක්ඛස්සෙසො උප්පාදො රොගානං ඨිති ජරාමරණස්ස පාතුභාවො. යො සොතස්ස -පෙ- යො ඝානස්ස -පෙ- යො ජිව්හාය -පෙ- යො කායස්ස -පෙ- යො මනස්ස උප්පාදො ඨිති අභිනිබ්බත්ති පාතුභාවො, දුක්ඛස්සෙසො උප්පාදො රොගානං ඨිති ජරාමරණස්ස පාතුභාවො.

යො ච ඛො භික්ඛවෙ චක්ඛුස්ස නිරොධො වූපසමො අත්ථඞ්ගමො[1], දුක්ඛස්සෙසො නිරොධො රොගානං වූපසමො ජරාමරණස්ස අත්ථඞ්ගමො[1]. යො සොතස්ස නිරොධො වූපසමො අත්ථඞ්ගමො[1], දුක්ඛස්සෙසො නිරොධො රොගානං වූපසමො ජරාමරණස්ස අත්ථඞ්ගමො[1]. යො ඝානස්ස -පෙ- යො ජිව්හාය -පෙ- යො කායස්ස -පෙ- යො මනස්ස නිරොධො වූපසමො අත්ථඞ්ගමො[1], දුක්ඛස්සෙසො නිරොධො රොගානං වූපසමො ජරාමරණස්ස අත්ථඞ්ගමො[1]ති.

සෝතාපන්න සූත්‍රය

1710. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙක් කවර සයෙක් ද යත්: චක්ඛුන්ද්‍රිය ... මනින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි යම් කලෙක අරිසවු මේ සයිඳුරන්ගේ සමුදයත් අස්තගමයත් ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිස්සරණයත් තතුයේ දනී ද, මහණෙනි, මේ අරිසවු සිවුඅපාහි නොමෙහෙත සැහැවී ඇති නියත වූ මතු තුන්මඟ නමැති සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුහුල් යි කියනු ලැබේ යී.

1710. ඡයිමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි ඡ: චක්ඛුන්ද්‍රියං -පෙ- මනින්ද්‍රියං, යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං ඡන්නං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපන්නො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණොති.

2 ' m%{dfjka

ú[a[dk udhdj .ek oek.ekSu

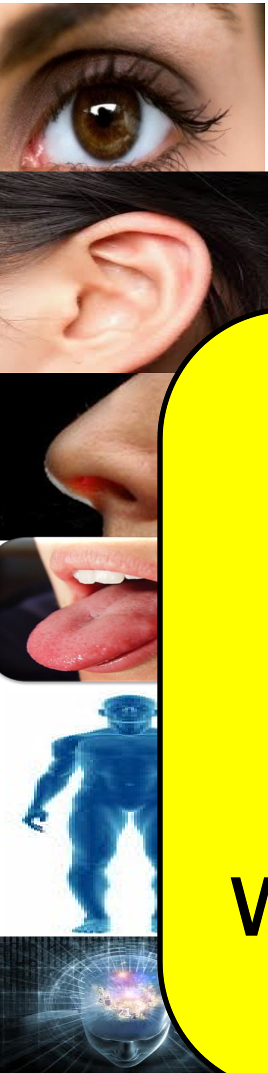
udhdjg /jàu isoaOjk wdldrh;a Ma uœ,dfjka ñfok wdldrh;a ;%smsglfha iœ;% foaYkdj, fmkajd oS we;s lrekœ weiœßka b;d ir,j jgyd .ekSu we;a; oek.ekSu

uq,d fkdùfuka ,o oekquls

mcdkd;s kï wyqfjk úoshhs

fífrk úoshhs folu oek.kakj

uu f,dalh weiqre lrk l%uh m%{djka;o @

we;=,; ldh

1 wei

2 lK

msg; ldh

rEm

YíorEm

} iín ldh

iem

u

f,dan

oafõi

da

f,dan

oafõi

wfuday

ú[a[dk udhdj
oelalg miafi
f,daN oafõi fuday n,h
wvœlr.kaak mœ¿jka fkao@

uu ish,Œu foaj,a oek.kafk fï

1

ප්‍රකීර්ණක නිර්දේශය

එහි යම් අලොභකුශලමූලයෙක් වේ ද එය සුතමයී ප්‍රඥව පුරාලයි, සුතමයී ප්‍රඥව පරිපූර්ණ වූවා සවිතර්ක සවිචාරසමාධිය පුරයි. සවිතර්කසවිචාර සමාධිය පරිපූර්ණ වූයේ අධිචිත්ත ශික්ෂාව, පුරාලයි, අධිචිත්ත ශික්ෂාව පරිපූර්ණ වූවා සමථනිමිත්ත පුරයි. සමථනිමිත්ත පරිපූර්ණ වූයේ නෛෂ්ක්‍රම්‍යවිතර්කය පුරයි. නෛෂ්ක්‍රම්‍යවිතර්කය

අදෙසකුසලමූලය චින්තාමයී ප්‍රඥව පුරයි. චින්තාමයී ප්‍රඥව පරිපූර්ණ වූවා අවිතර්ක විචාරමාත්‍ර වූ සමාධිය පුරයි. අවිතර්කවිචාරමාත්‍ර සමාධිය පරිපූර්ණ වූයේ අධිශීලශික්ෂාව පුරයි. අධිශීලශික්ෂාව පරිපූර්ණ වූවා උපෙක්ෂානිමිත්ත පුරයි. උපෙක්ෂානිමිත්ත පරිපූර්ණ වූයේ අව්‍යාපාදවිතර්කය පුරයි. අව්‍යාපාදවිතර්කය පරිපූර්ණ වූයේ අඤ්ඤින්ද්‍රිය

අමොහකුශලමූලය භාවනාමයී ප්‍රඥව පරිපූර්ණ කෙරෙයි. භාවනාමයී ප්‍රඥව පරිපූර්ණ වූවා අවිතර්ක අවිචාරසමාධිය පුරයි. අවිතර්ක අවිචාර සමාධිය පරිපූර්ණ වූයේ අධිප්‍රඥශික්ෂාව පුරයි. අධිප්‍රඥශික්ෂාව පරිපූර්ණ වූවා ප්‍රග්‍රහනිමිත්ත පුරයි. ප්‍රග්‍රහනිමිත්ත

1010. කතමෙ ධම්මා දස්සනෙන පහාතබ්බා?

f,dan oafõi fuday mylsÍfi jeo.;alu

තීණි සංයොජනානි: සක්කායදිට්ඨි විචිකිච්ඡා සීලබ්බතපරාමාසො,

1010. කවර ධර්මයෝ දර්ශනයෙන් ප්‍රහාතව්‍ය වෙති යත්:

සත්කායදෘෂ්ටි ය විචිකිත්සා ය ශීලව්‍රතපරාමර්ශ ය යන තුන් සංයෝජ-
නයෝ යි.

1014. කවර ධර්මයෝ භාවනායෙන් ප්‍රහාතව්‍ය වෙති යත්:

අවශේෂ වූ ලෝභ ය ද්වේෂ ය මෝහ ය, (ප්‍රහාණවශයෙන්) තදේකස්ථ
වූ කෙලශයෝ ද, ඒ කෙලෙසුන් හා සම්ප්‍රයුක්ත වූ වේදනාස්කන්ධ ය ...
විඥානස්කන්ධ ය, තත්සමුත්ථිත වූ කායකර්ම ය වාක්කර්ම ය මනඃකර්ම යි. මේ
ධර්මයෝ භාවනායෙන් ප්‍රහාතව්‍යයෝ යි.

O¾udjfndaOh ,enQ wh;a

- **f,dan oafõi fuday n,h wvqlr**
- **wf,dan woafõi wfuday n,h jeälr .; hq;=h**

O¾udjfndaOh ,ndke;s wh;a

- **f,dan oafõi fuday n,h wvqlr**
- **wf,dan woafõi wfuday n,h jeälr .; hq;=h**

මහණෙනි, අලෝභයෙන් කරණ ලද අලෝභයෙන් උපන් අලෝභය නිදාන කොට ඇති අලෝභය සමුදය කොට ඇති යම් කර්මයෙක් වේ ද, ලෝභය පහ වූ කල්හි මෙසේ ඒ කර්මය ප්‍රහත වේ. උපුටා හළ මුල් ඇති වේ. මුදුන සිඳලූ (තාලවස්තුවක් මෙන්) කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නොවැඩීම කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නූපදනා සැහැවි ඇති වේ.

මහණෙනි, අද්වේෂයෙන් කරණ ලද අද්වේෂයෙන් උපන් අද්වේෂය නිදාන කොට ඇති අද්වේෂය සමුදය කොට ඇති යම් කර්මයෙක් වේ ද, ද්වේෂය පහවූ කල්හි මෙසේ ඒ කර්මය ප්‍රහත වේ. උපුටා හළ මුල් ඇති වේ. (මුදුන සිඳුනා ලද) තාලවස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දේ වේ. මතු නොවැඩීම කරණ ලද්දේ වේ. මතු නූපදනා සැහැවි ඇති වේ.

මහණෙනි, අමෝහයෙන් කරණ ලද අමෝහයෙන් උපන් අමෝහ නිදාන කොට ඇති අමෝහ සමුදය කොට ඇති යම් කර්මයෙක් වේ ද, මෝහය පහ වූ කල්හි මෙසේ ඒ කර්මය ප්‍රහත වේ. උපුටා හළ මුල් ඇති වේ. (මුදුන සිඳුනා ලද) තාලවස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නොවැඩීම කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නූපදනා සැහැවි ඇති වේ.

hï fya;=jlska yg.;a ish,a,
ixL; f,i y÷kajkjd

hï fya;=jlska ygfkd.;a
nj y÷kajkafk wixL; f,is

තුන් සංඛත ලක්ෂණ යනු

උත්පාද සංඛතලක්ෂණය

උප්පාදං සඞ්ඛතලක්ඛණං

ඨිතියහුගේ අන්‍යථාත්ව සංඛත ලක්ෂණය

ඨිතස්ස අඤ්ඤථත්තං සඞ්ඛතලක්ඛණං

වයසංඛත ලක්ෂණය

වයො සඞ්ඛතලක්ඛණං

wixL;

kŒmo S

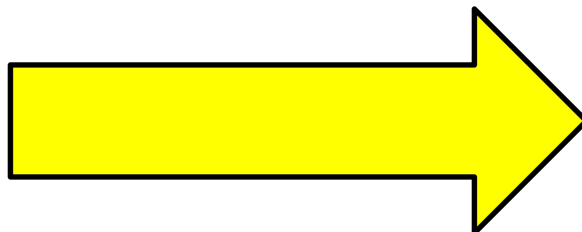
fkdosrhs

fkduef

fya;= M,

f,daN oafõi fuday

wf,daN woafõi wfuday

i;ajhd

:kavdihs

Ûrd.nj oafõinj fudaynj¶

wkœej

fï NjfhaoSu ÿla ú| ú|

oi wl=i,a lrk yeá

uPdkd;s jkug f,daN wl=i,uq,h Wmosk yeá

පෙටකොපදෙසෙ

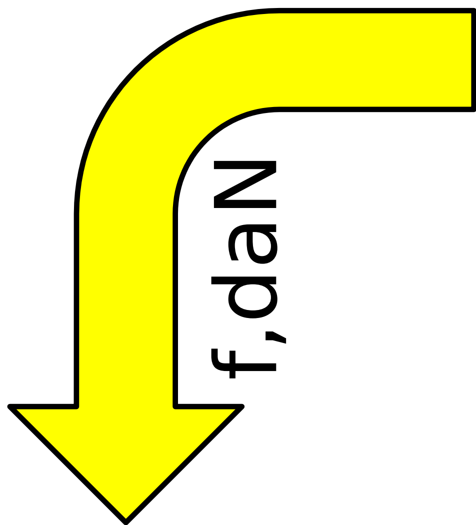
ආරම්මණෙන

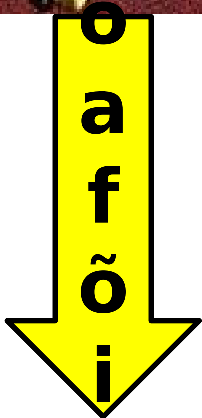
එහි ලොභඅකුසලමූලය කොයින් උපන්නේ ද යත් : ආලම්බනය ත්‍රිවිධ යැ : මනාපික යැ අමනාපික යැ උපෙක්ෂාස්ථානීය දැයි. එහි මනාපික ආලම්බනයෙන් ලොභ අකුශලමූලය උපදී, මෙසේ මනාපික වූ ආලම්බනයෙන් සුඛවෙදනීය ස්පර්ශය වෙයි, සුඛවෙදනීය පහස නිසා සුඛවෙදනාව උපදී, සුඛවෙදනාව නිසා සෞමනස්සූපවිචාරය උපදී. සෞමනස්සූපවිචාරය නිසා රාගය උපදී. රාගය නිසා කාමවිතර්කය උපදී. කාම විතර්කය නිසා රාගජපරිදාහය උපදී. රාගජපරිදාහය නිසා උත්පාද සංඛතලක්ෂණය උපදී. උත්පාදසංඛතලක්ෂණය නිසා විපරිණාමදුක්ඛතාව උපදී.

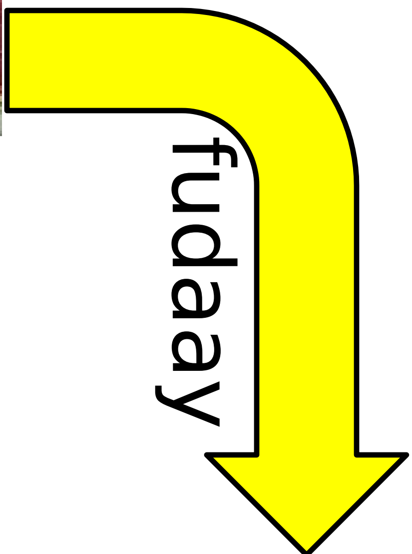
පටිච්ච උපපජ්ජතෙ

oekqfk fldfyduo@

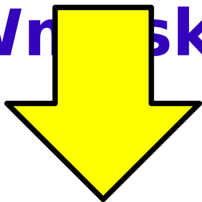

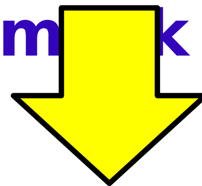

wdY%h lrk úosh wkœj Wn sk

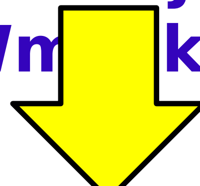
fyd|hs krl:akE

wdY%h lrk úosh wkœj Wm k

krlhs

wdY%h lrk úosh wkœj Wm k

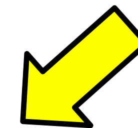
fyd|;akE

තිණ්ණං සඞ්ගති ඵස්සො.

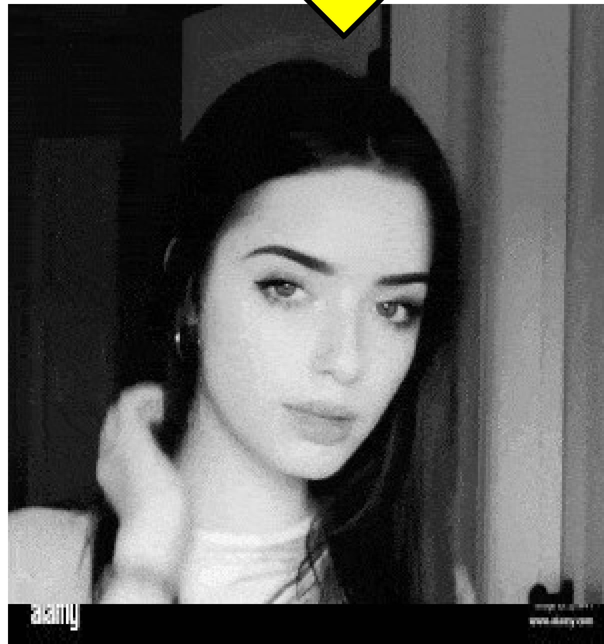

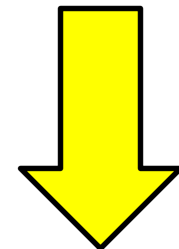

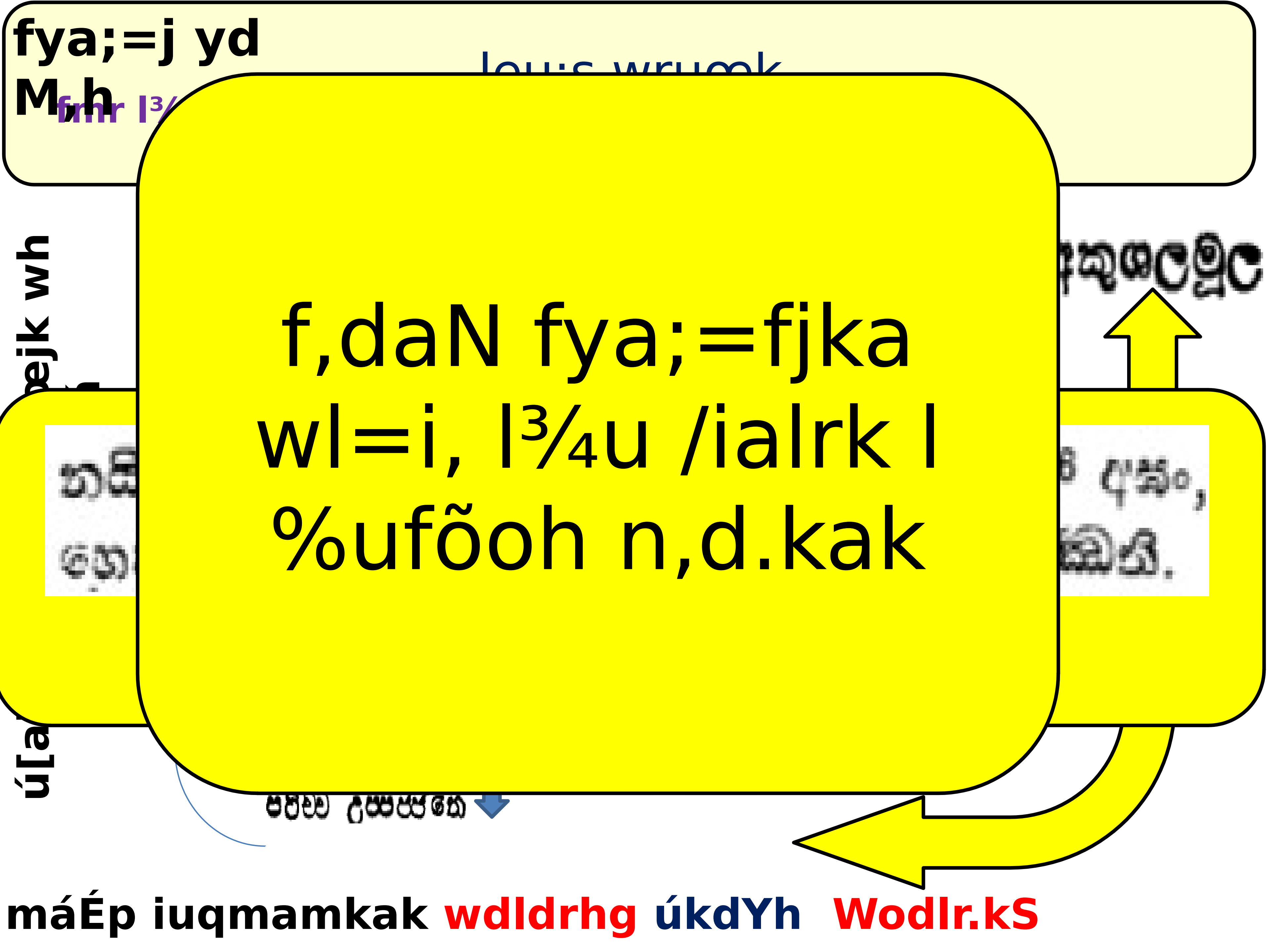
ú|.kak ;s
hk
´klug
yod.kak
weia

mxpiaLkaOh

mxp
WmdodkiaLkaO
h

fya;=j yd M,h
frmr l³/
f,daN fya;=fjka wl=i, l³¾u /ialrk l %ufõoh n,d.kak
máÉp iuqmamkak wdlldrhg úkdYh Wodlr.kS
ú[a
ejk wh

ආදිත්තපරියාය සූත්‍රය

කවරේ ද යත්: මහණෙනි ඇවිලගත් හාත්පසින් දිලියෙන ගිනිදැල්
hlvhlskaa
සහිත රත් වූ අයශ්ශලාකායෙකින් චක්ඛුන්ද්‍රියය පිරිමදනා ලද්දේ
මැනැවි. ඇස්විනැණින් දතයුතු රූහි අනුව්‍යඤ්ජන විසින් නිමිති
ගැනීම නො ම මැනැවි. නිමිත්තාස්වාදයෙන් බැඳුනා වූ හෝ අනුව්‍ය-
ඤ්ජනාස්වාදයෙන් බැඳුණා වූ හෝ කම්විඥානය සිටුනේ සිටීනේ
ය. ඉදින් එසමයෙහි කළුරිය කරන්නේ නම් නිරයත් තිරිසන්
යෝනියත් යන ගතිදෙකින් එක්තරා ගතියකට පැමිණෙන්නේ ය
යන යමක් වේ නම් මේ කරුණු ඇත. මහණෙනි මේ දෙෂය
දැක මම මෙසේ කියමි

ukoeia
i

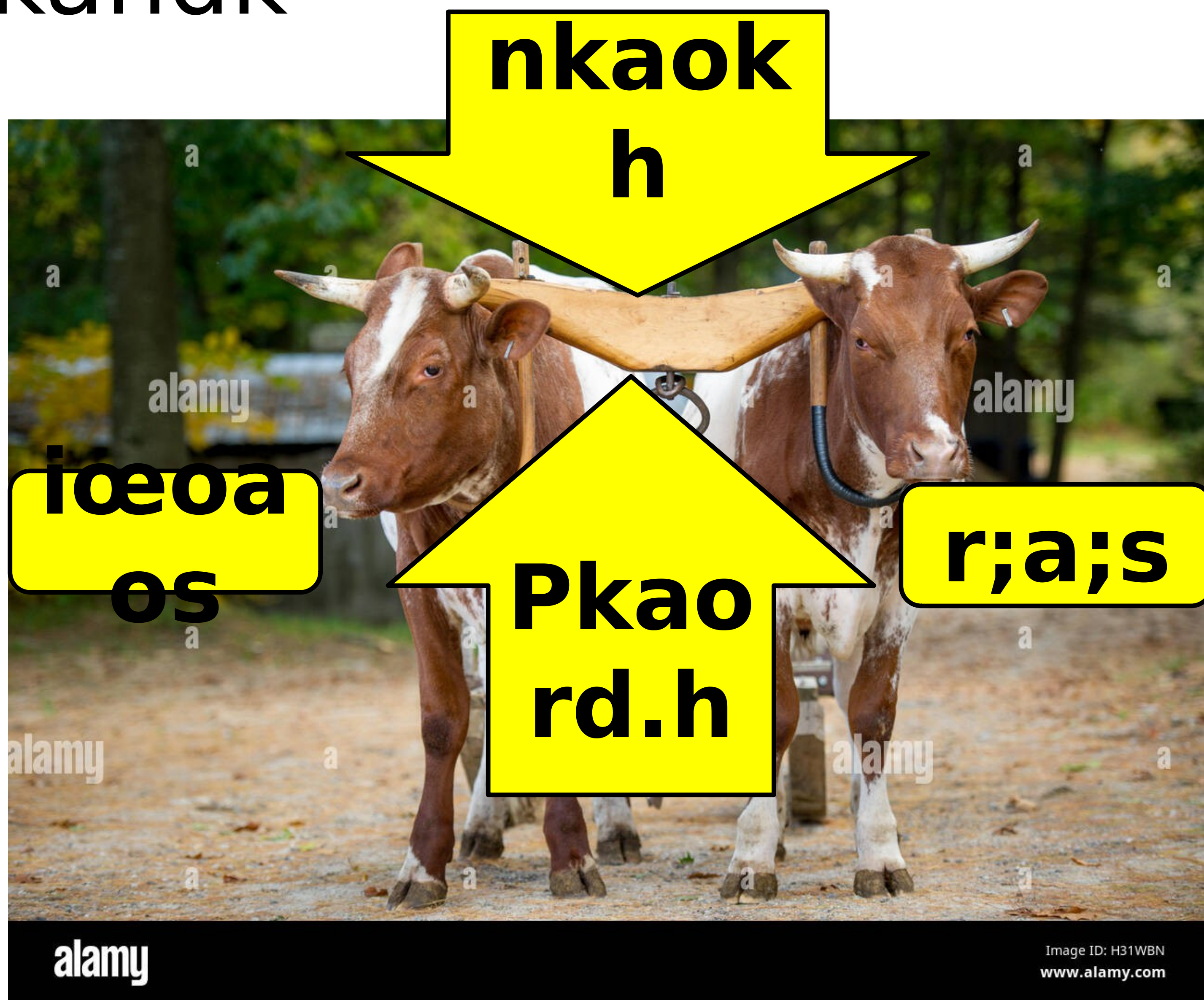
wmdh
g

මහාහත්ථිපදෝපම සූත්‍රය

එක් රැස්වීම වෙයි. මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ද වදාරණ ලදී: 'යමෙක් පටිච්චසමුප්පාදය දකී ද, හෙතෙම (පටිච්චසමුප්පන්න වූ) ධර්මය දකියි. යමෙක් ධර්මය දකී ද, හෙතෙම පටිච්චසමුප්පාදය දකී'යි කියා ය. මේ උපාදානස්කන්ධයෝ පස්දෙන පටිච්ච සමුප්පන්නයෝ වෙති.

සමවායො හොති. වුත්තං ඛො පනෙතං භගවතා: 'යො පටිච්චසමුප්පාදං පස්සති. සො ධම්මං පස්සති. යො ධම්මං පස්සති, සො පටිච්චසමුප්පාදං පස්සතී'ති. පටිච්චසමුප්පන්නා ඛො පනිමෙ යදිදං පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. යො ඉමෙසු පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු ඡන්දො

f.dkandk

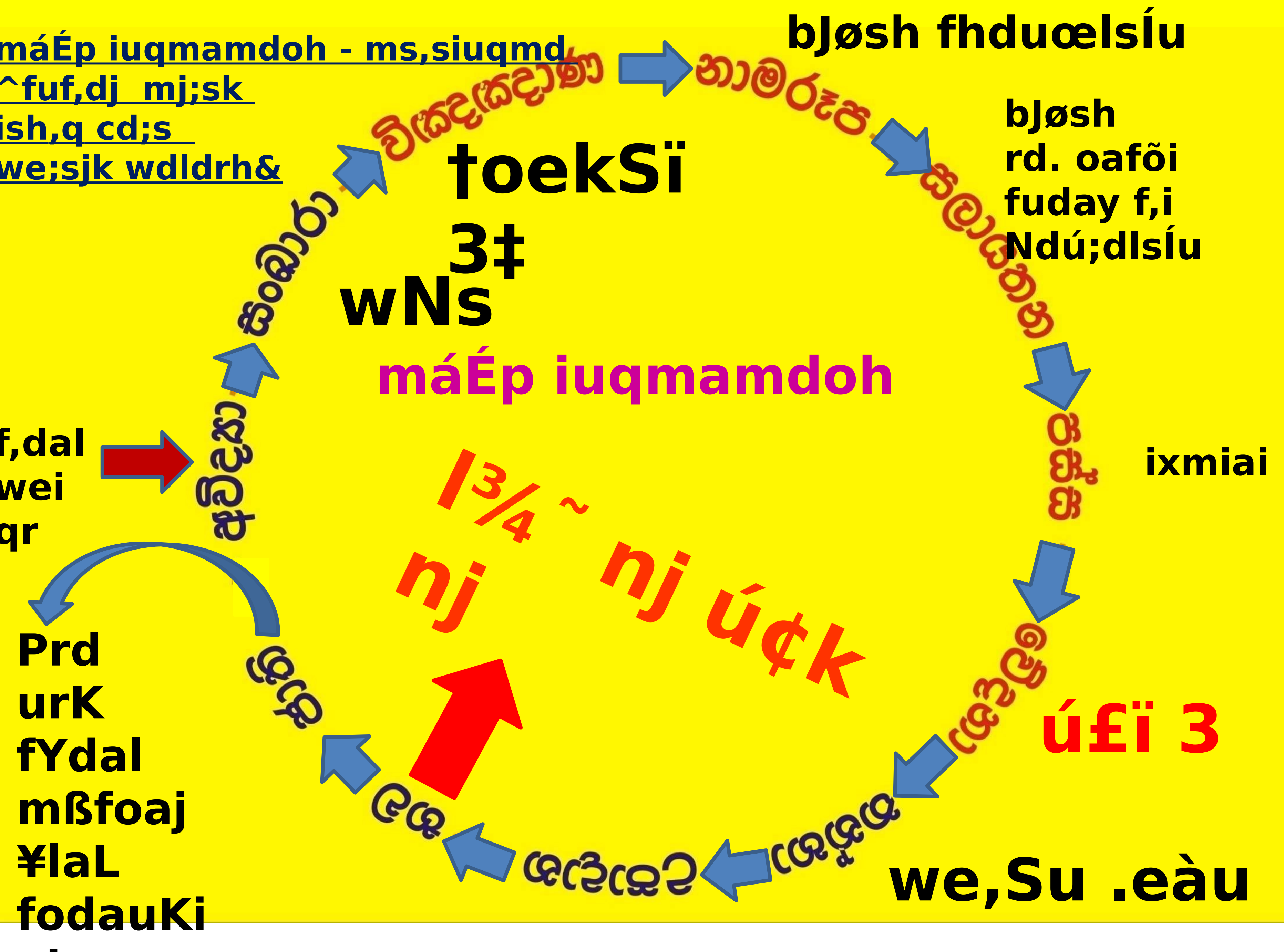
nkaokh
iœeoaos
r;a;s
Pkao rd.h
alamy
Image ID: H31WBN
www.alamy.com

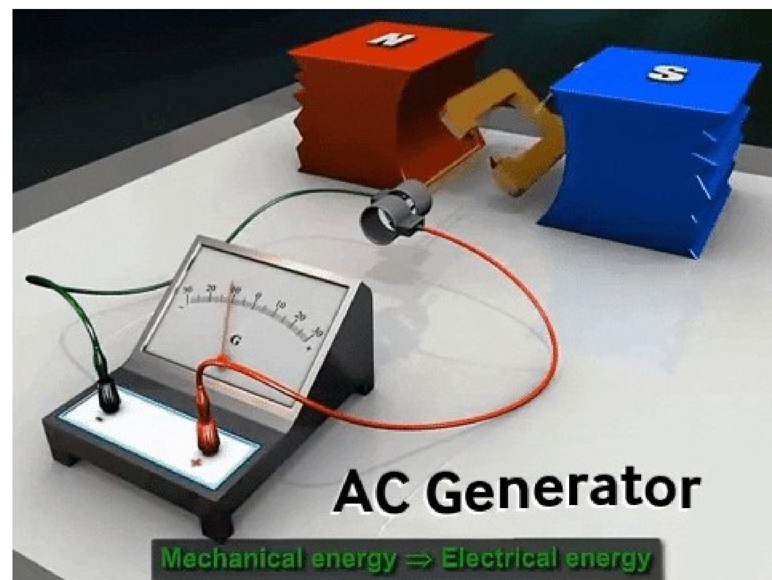
ලෝක සූත්‍රය

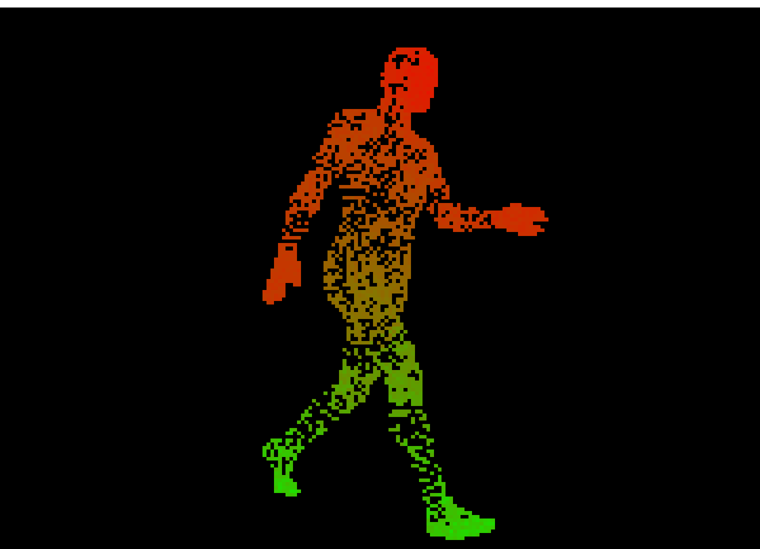
ලොකස්ස සමුදයො **wúoHdfjka f,dafl f.dvk.k úosh**

මහණෙනි, ලෝකයේ හටගැණීම කවරේ ද යත්: ඇසත් රූපත් නිසා චක්ඛුවිඤ්ඤාණය උපදී. ඒ තුනේ එක්වීම ස්පර්ශ ය යි. ස්පර්ශප්‍රත්‍යයයෙන් වේදනාව වේ. වේදනාප්‍රත්‍යයයෙන් තෘෂ්ණාව වේ. තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයයෙන් උපාදාන වේ. උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් භවය වේ. භව-ප්‍රත්‍යයයෙන් ජාතිය වේ. ජාතිප්‍රත්‍යයයෙන් ජරාමරණ සොක පරිදේව දුක්ඛ දෞර්මනස්ස උපායාසයෝ හටගණිත්. මහණෙනි, මේ ලෝකයේ හට ගැණීම යි.

máÉpiuœmaa mdoh

máÉp iuqmamdoh - ms,siuqmd
^fuf,dj mj;sk
ish,q cd;s
we;sjk wdldrh&
bJøsh fhduœlsÍu
†oekSï 3‡
wNs
විඤ්ඤාණ
නාමරූප
bJøsh
rd. oafõi
fuday f,i
Ndú;dlsÍu
සළායතන
සංඛාරා
máÉp iuqmamdoh
f,dal
wei
qr
අවිද්‍යා
ixmiai
l¾~ nj
nj ú¢k
Prd
urK
fYdal
mßfoaj
¥laL
fodauKi
ai
ú£ï 3
we,Su .eàu

N
S
G
AC Generator
Mechanical energy ⇒ Electrical energy

l¾uNjhñ

kej; f.jkak fjk l¾uj,ska kej; kej; lrk n,mEu

චේතනාව කර්මය යයි මම කියමි

ta úoshg

ys;k ta úoshg lshk ta úoshg lrk

wdy dr

l¾u ú[a[dK n,.ekafõ

චේතනාහං භික්ඛවෙ කම්මං වදාමි

kSiaNjh

wruœKœ

rE m6

kej; f.jkak fjk l¾uj,ska kej; kej; lrk n,mEu

වේතනාව කර්මය යයි මම කියමි

l¾uN jh

ta úoshg

ys;k
ta úoshg
lshk
ta úoshg lrk

wdy dr

l¾u
ú[a[dK
n,.ekafõ

වේතනාහං භික්ඛවෙ කම්මං වදාමි

ñksia N jh

ys;k lshk lrk ixldr

wruœKœ

rE m6

• ñksia nj

ixldr ú[a[dK

wei fudlgo ''' wei wksÉp kï '''

lk fudlgo ''' lk wksÉp kï '''

fï iEu foau isyskhls''' n,ka''' is;a fhduka''' úu¾Ykh lr n,kak''' fï f,dafl yeá''' f,dafl wksÉphs'''```

[redacted]

10. මහණෙනි, බුදු වීමට පෙර ම බුදු නො වූ බෝසත් වූ මට මේ සිත පහළ විය: 'ඒකාන්තයෙන් මේ ලෝකයා දුකට පැමිණියේ ය. උපදී. දිරයි. මියෙයි. ච්‍යුත වෙයි. නැවතත් උපදී. එහෙත් දිරීම මැරීම පිළිබඳ දුකින් නික්ම යාමක් නො දනී. කවර කලෙක නම් ජරාමරණ සඞ්ඛ්‍යාත මේ දුකින් නික්ම යෑමක් පෙනේ ද"යි.

මහණෙනි, ඒ මට 'කුමක් ඇති කල්හි ජරාමරණ වේ ද? කිනම් ප්‍රත්‍යය-යෙකින් ජරාමරණ වේ ද?"යි මේ අදහස පහළ විය. මහණෙනි, ඒ මට උපාය මනසිකාරයෙන් ද ප්‍රඥායෙන් ද "ඉපදීම ඇති කල්හි ජරාමරණ වෙයි. ඉපදීම්-ප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණ වේ ය"යි අවබෝධ විය.

මහණෙනි, ඒ මට "කුමක් ඇති කල්හි ඉපැද්ම වේ ද? ... භවය - උපාදාන - තෘෂ්ණාව - වේදනාව - ස්පර්ශය - ෂඩායතන - නාමරූප - විඥානය - සංස්කාරයෝ වෙද්ද? කිනම් ප්‍රත්‍යයෙකින් සංස්කාරයෝ හටගණිද්ද?"සි මේ අදහස විය. මහණෙනි, ඒ මට උපායමනසිකාරයෙන් ද ප්‍රඥාවෙන් ද "අවිද්‍යාව ඇති කල්හි සංස්කාරයෝ වෙති. අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ හටගණිති"සි අවබෝධ විය.

මෙසේ මේ අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ වෙත්, සංස්කාරප්‍රත්‍යය-යෙන් විඥානය හටගණී. ... මෙසේ මේ හුදු දුක්රැසේ හටගැණීම වේ.

මහණෙනි, "සමුදය, සමුදය" යි පෙර නො ඇසූවිරූ දහම්හි මට දර්ශනය පහළ විය. ඥානය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

"සමුදයො සමුදයො"ති ඛො මෙ භික්ඛවෙ පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි. ඤාණං උදපාදි. පඤ්ඤා උදපාදි. විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදි.

මහණෙනි, ඒ මට "කුමක් නැති කල්හි ජරාමරණ නො වේ ද? කුමක් නිරුද්ධ වීමෙන් ජරාමරණනිරොධය වේ ද?" යි මේ අදහස විය. මහණෙනි, ඒ මට නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් ද ප්‍රඥාවෙන් ද "ඉපැද්ම නැති කල්හි ජරාමරණ නො වේ. ඉපැද්ම නිරුද්ධ වීමෙන් ජරාමරණනිරොධය වේ" යි අවබෝධ විය.

මහණෙනි, ඒ මට "කුමක් නැති කල්හි ඉපැද්ම නො වේ ද? ... භවය - උපාදාන - තෘෂ්ණාව - වේදනාව - ස්පර්ශය - ෂඩායතන - නාමරූප - විඥානය - සංස්කාරයෝ නො වෙද් ද? කුමක් නිරුද්ධ වීමෙන් සංස්කාරනිරොධය වේ ද"? යි මේ අදහස විය. මහණෙනි, ඒ මට නුවණින් මෙනෙහි කිරීමෙන් ද ප්‍රඥාවෙන් ද "අවිද්‍යාව නැති කල්හි සංස්කාරයෝ නො වෙත්. අවිද්‍යාව නිරුද්ධ වීමෙන් සංස්කාරනිරොධය වේ" යි අවබෝධ විය.

මෙසේ මේ අවිද්‍යාව නිරුද්ධ වීමෙන් සංස්කාරනිරෝධය වේ. සංස්කාර නිරුද්ධ වීමෙන් විඥානනිරෝධය වේ. ... මෙසේ මේ හුදු දුක්රැසේ නිරෝධය වේ.

මහණෙනි, "නිරෝධය නිරෝධය" යි පෙර නොඇසූවිරූ දහම්හි මට දර්ශනය පහළ විය. ඥානය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

"නිරොධො නිරොධො"ති ඛො මෙ භික්ඛවෙ, පුබ්බෙ අනනුස්සුතෙසු ධම්මෙසු චක්ඛුං උදපාදි. ඤාණං උදපාදි. පඤ්ඤා උදපාදි. විජ්ජා උදපාදි. ආලොකො උදපාදීති.

6. මහණෙනි, කාමයන්ගේ ආස්වාදය කවරේ ද? මහණෙනි, මේ කාමගුණ පසෙකි. කවර පසෙක් ද? චක්ෂුර්විඥානයෙන් දතයුතු වූ ඉෂ්ට වූ කාන්තවූ මන වඩන්නා වූ ප්‍රිය රූප වූ රාගය ඉපදීමට කරුණු වූ රූපයෝ ය. ශ්‍රොත්‍රවිඥානයෙන් දතයුතු වූ... ශබ්දයෝ ය. ඝ්‍රාණවිඥානයෙන් දතයුතු වූ... ගන්ධයෝ ය. ජිහ්වාවිඥානයෙන් දත යුතු වූ... රසයෝ ය. කාය-විඥානයෙන් දතයුතු වූ ඉෂ්ට වූ කාන්තවූ මනවඩන්නාවූ ප්‍රියරූප වූ කාමෝපසංහිතවූ රාගය ඉපදීමට කරුණුවූ ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයෝ ය. මහණෙනි, මේ පසළු කාමගුණයෝයි. මහණෙනි, මේ පස්කම් ගුණ නිසා යම් සැපයෙක් සොම්නසෙක් උපදී ද, මේ කාමයන්ගේ ආස්වාදය යි.

කාමගුණෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං කාමානං අස්සාදෙ.

මහාදුක්ඛක්ඛන්ධ සූත්‍රය

7. මහණෙනි, කාමයන්ගේ ආදීනව කවරේ ද? මහණෙනි, මේ ලොකයෙහි කුලපුත්‍රයෙක් යම් ශිල්පයෙකින් හස්තමුද්‍රායෙන් හෝ අච්ඡිද්‍ර ගණනායෙන් හෝ පිණ්ඩගණනායෙන් හෝ සී සෑමෙන් හෝ වෙළෙඳාමෙන් හෝ ගවපාලනයෙන් හෝ අවි ගෙන රජුට කරන උවැටැනින් හෝ අවියෙන් තොර ම රාජසේවා කිරීමෙන් හෝ අන්‍යතර ශිල්පයෙකින් හෝ ශීතයෙන් පෙළුණේ උෂ්ණයෙන් පෙළුණේ මැසි මදුරු සුලං අවු සප් යන මොවුන්ගේ පහසින් ගැටෙමින් සාපිපාසායෙන් මැරෙමින් ජීවිකාව කෙරෙයි. මහණෙනි, කාමයන්ගේ උපද්‍රව වූ තමා විසින් ම දක්ක යුතු වූ මේ දුක්රැස කාමය හේතු කොට කාමය මූලකාරණය කොට කාමය කරුණු කොට ඇත. කාමයන්ගේ ම හේතුවෙන් වෙයි.

8. මහණෙනි, මෙසේ උත්සාහවීර්‍ය්‍ය කරන්නා වූ ඝටන්නා වූ වැයම් කරන්නා වූ ඒ කුලපුත්‍රයාහට ඒ භොගයෝ නො නිපැදෙත් නම්, හෙතෙම 'එකාන්තයෙන් මාගේ උත්සාහය හිස් විය මාගේ ව්‍යායාමය නිෂ්ඵලය 'යි ශොක කරයි. වෙහෙසෙයි, වැලපෙයි. ළෙහි අත් ගසමින් හඬයි. සිහි මුලාබවට පැමිණෙයි, මහණෙනි, කාමයන්ගේ ආදීනවය වූ

වැයම් කරන්නා වූ ඒ කුලපුත්‍රයාහට ඒ භොගයෝ මනා ව නිපැදෙත් නම්, හෙතෙමේ 'කෙසේ මාගේ මේ භොගයන් රජවරු පැහැර නො ගන්නාහු ද, හොරු පැහැර නො ගන්නාහු ද, ගින්න නො දවා ද, දිය පා කොට නොහරී ද, අප්‍රිය දායාදයෝ (දුපුත්හු) පැහැර නො ගන්නාහු දැ'යි ඒ භොගයන්ගේ ආරක්ෂාව කරුණු කොට ඇති දුක් දොම්නස් විඳී. මෙසේ රක්ෂිත ගොපනය කරන ඔහුගේ ඒ භොගයන් රජවරු හෝ ගනිත්. හොරු හෝ ගනිත්. ගින්න හෝ දවයි. ජලය හෝ පා කොට

කරත්. ගැහැවියෝ ද ගැහැවියන් සමග විවාද කරත්. මව ද පුතු සමග විවාද කරයි. පුතා ද මව සමග විවාද කරයි. පියා ද පුතා සමග විවාද කරයි. පුතා ද පියා සමග විවාද කරයි. සහෝදරයා ද සහෝදරයා සමග විවාද කරයි. සහෝදරයා ද සහෝදරිය සමග විවාද කරයි. සහෝදරිය ද සහෝදරයා සමග විවාද කරයි. ඔහු එහිදී කලහ විග්‍රහ විවාදයනට පැමිණියාහු ඔවුනොවුන්ට අතින් ද පහර දෙති. කැටකැබිලිත්තෙන් ද පහර දෙති. මුගුරුවලින් ද පහර දෙති. සැත්වලින් ද පහර දෙති. ඔහු එහි දී මරණයට ද පැමිණෙති. මරණමාත්‍ර දුකට ද පැමිණෙත්. මහණෙනි, කාමයන්ගේ ආදීනවය වූ තමා විසින් ම දක්ක යුතු

14. නැවත ද අනෙකෙක් වෙයි. මහණෙනි, කාමයන් හේතු කොට ගෙන කාමයන් මූලකාරණය කොට ගෙන කාමයන් කරුණු කොට ගෙන කාමයන්ගේ ම හේතුවෙන් කයින් දුසිරිත් කරති. වචනයෙන් දුසිරිත් කරති. සිතින් දුසිරිත් කරත්, ඔහු කයින් දුසිරිත් කොට වචනයෙන් දුසිරිත් කොට සිතින් දුසිරිත් කොට කාබුත් මරණින් මතු සැපයෙන් පහ වූ දුකට පිහිට වූ විවසව පතිත වන්නා වූ නිරයෙහි උපදිති. මහණෙනි, කාමයන්ගේ ආදීනවය වූ පරලොවෙහි වන්නා වූ මේ දුක්රැස කාමය හේතු කොට කාමය මූලකාරණය කොට කාමය කරුණු කොට ඇත්තේ ය. කාමයන්ගේ ම හේතුවෙන් වෙයි.

fya;=j yd M,h

fmr l³¾u fya;=fõ úmdl

leu;s wruœk

පටිච්ච උපජ්ජතෙ

iœejiy.; iam³¾Yh iœejú£u

පටිච්ච උපජ්ජතෙ

fidïkia Wm

පටිච්ච උපජ්ජතෙ

rd.h

පටිච්ච උපජ්ජතෙ

ldu ú;³

පටිච්ච උපජ්ජතෙ

rd.P mßodyh

පටිච්ච උපජ්ජතෙ

W;amdo ixL; ,

පටිච්ච උපජ්ජතෙ

úmßkdu ÿl

පටිච්ච උපජ්ජතෙ

f, d al wi a; x .u h

ú[a[dk ˜dhdjg wiœejk wh

úkdY jk yeá

kej;

rd. njg m;aùu

wdoSkj

wiaido

wdoSkj

ලොභඅකුශලමූල

wdoSkj

wdoSkj

wiaido wdoSkj ksiairkh

ලොභඅකුශලමූල	ද්වෙශඅකුශලමූලය	මොහඅකුශලමූලය
leu;s wruœk	wlue;s wruœk	WfmCld wruœk
iœjiy.; iam¾ih	ÿlaiy.; iam¾ih	**WfmCld iam¾ih**
iœjú£u	ÿlaú£u	**WfmCld** ú£u
fidïkia Wmúpdrh	fodïkia Wmúpdrh	WfmCld Wmúpdrh
rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**
ldu ú;¾lh	jHdmdo ú;¾lh	úysxid ú;¾lh
rd.P mßodyh	**oafõiP mßodyh**	**fudayP**
උත්පාද සංඛතලක්ෂණය	සිටියහුගේ අන්‍යථාත්ව සංඛත ලක්ෂණය	වයසංඛත ලක්ෂණය
úmßkd˜ ÿlal	**ÿlal ÿlal**	**ixLdr ÿlal**

udhd ú£ï 3 .eku

ධාතුවිභඞ්ග සූත්‍රය

we;a; oelal wh kQjkska l,amkd lrk úosh

ඉක්බිති අපර වූ පරිශුද්ධ වූ පර්යවදාත වූ විඥානය මැ ඉතිරි වෙයි. ඒ විඥානයෙන්

cdkd; s úcdkd ;s úcdkd; s úcdkd; s

කුමක් දනී ද? 'සුව' යයි ද දනී. 'දුඃඛ' යයි ද දනී. 'අදුඃඛ අසුඛ' යයි ද දනී. මහණ,

máÉp ùfuka

සුඛවේදනාවට කරුණු වූ ස්පර්ශය නිසා සුඛවේදනා උපදී. හේ සුඛවේදනා විඳුනේ

mcdkd;s

'සුඛවේදනා විඳිමි' යි දනී. ඒ සුඛවේදනීය ස්පර්ශයාගේ නිරෝධයෙන් එයින් හටගත්

˜qÆ iqj ú£f˜ka

máÉp ùfuka

යම් වේදනාවෙක් ඇද්ද, සුඛවේදනීය ස්පර්ශය නිසා උපන් සුඛවේදනාවෙක් ඇද්ද, ඒ

Ma iqj ú£˜ m˜kla

වේදනා නිරුද්ධ වේ යයි ඒ වේදනා සන්සිඳේ යයි නුවණින් දනී.

mcdkd; s

cdkd;s | **úcdkd; s** | **mcdkd ;s**

md,s NdIdfjka
,sh, ;shk úosh yß

අථාපරං විඤ්ඤාණංයෙව අවසිස්සති පරිසුද්ධං පරියොදාතං, තෙන
ච විඤ්ඤාණෙන කිං ජානාති, සුඛන්තිපි විජානාති, දුක්ඛන්තිපි
විජානාති, අදුක්ඛමසුඛන්තිපි විජානාති සුඛවෙදනියං භික්ඛු, ඵස්සං
පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛා වෙදනා, සො සුඛං වෙදනං වෙදියමානො සුඛං
වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති, තස්සෙව සුඛවෙදනියස්ස ඵස්සස්ස
නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං සුඛවෙදනියං ඵස්සං පටිච්ච උප්පන්නා
සුඛා වෙදනා සා නිරුජ්ඣති, සා වූපසම්මතීති පජානාති.

we;a; 4

- f,dafl ;sfhk wjœ, ^m%Yaakh& f˜dllaao@
- taa m%Yaakhg fya;=j f˜dllaao@
- taa m%Yaakhg úi÷˜ f˜dllaao@
- taa m%Yaakh úi|.kak wkœ.˜kh l,hœeœ;= l%˜fõoh f˜dllaao@

රූපය පිණිස යම් සුවයෙක් සෞමනසෙක් උපදී ද මේ රූපයාගේ ආස්වාද යැ'යි ප්‍රහාණ ප්‍රතිවේධය සමුදයසත්‍ය වෙයි. යම් රූපයෙක් අනිත්‍ය දුඃඛ විපරිණාම ස්වභාව වේ ද මේ රූපයාගේ ආදීනව යැ'යි පරිඥප්‍රතිවේධය දුඃඛසත්‍ය වෙයි. රූපයෙහි යම් ඡන්දරාගසංවරණයෙක් ඡන්දරාගයාගේ දුරු කිරීමෙක් වේ ද මේ රූපයාගේ නිස්සරණ යැ'යි සාක්ෂාත්ක්‍රියා ප්‍රතිවේධය නිරොධසත්‍ය වේ. මේ තුන් තැන්හි යම් දෘෂ්ටියෙක් සඞ්කල්පයෙක් වචනයෙක් කර්මාන්තයෙක් ආජීවයෙක් ව්‍යායාම-යෙක් ස්මෘතියෙක් සමාධියෙක් වේ ද (මේ මාර්ගභාවනා සඞ්ඛ්‍යාත) මාර්ග-සත්‍යප්‍රතිවේධය මාර්ගසත්‍ය වේ.

we;a; 4

- f,dafl ;sfhk wjœ, ^m%Yaakh& f˜dllaao@

  wdoSkj-f,dalh wksÉphs ÿlaLhs wk;a;hs$úmßkdu Oïuhs

- taa m%Yaakhg fya;=j f˜dllaao@

  wdiajdoh - iœj ú£ug rEm weiœere lsÍu

- taa m%Yaakhg úi÷˜ f˜dllaao@

  ksiairkh-pkaord. úkh pkaord. m%ydkh

- taa m%Yaakh úi|.kak wkœ.˜kh l,hœeœ;= l%˜fõoh f˜dllaao@

  wß wg u.

oDIaáh } oelau } b,lalh

} wjYH:djh } wfmalaIdj

} wêlaGdkh

oelau

jerÿfkd;a

ishÆ jev

iroS'

ta i|yd fhduqlrjk wx. 8

yß ÈÜá	hï wêlaGdkhla lr .kakjd
yß ixlmam	Ma wkqj l,amkdlr, n,kjd
yß jdpd	Ma wkqj l;dlrkjd
yß lïuKa;	hï l%uhla Ndú;d lrkjd
yß wdðj	Ma ld,h ta wkqj Âj;a fjkjd
yß jdhdu	ta i|yd ks;r W;aidy lrkjd
yß i;s	th l,hq;=nj ks;r isys lrkjd
yß iudê	ks;r Ma iuhg weoS isákjd

① ② ③

krl.;s 4

f,dan oafõi fuday

wmdhg hk jeros wg u.

jeros ÈÜá
jeros ixlmam
jeros jdpd
jeros lïuKa;
jeros wdðj
jeros jdhdu
jeros i;s
jeros iudê

fyd|.;s 27

wf,dan woafõi wfuday

iœœ.;shg hk yß wg u.

yß ÈÜá
yß ixlmam
yß jdpd
yß lïuKa;
yß wdðj
yß jdhdu
yß i;s
yß iudê

fï f,dalfhkaa whskafjk u.

wß wg u.

iïud ÈÜá
iïud ixlmam
iïud jdpd
iïud lïuKa;
iïud wdðj
iïud jdhdu
iïud i;s

iïud iudê

iïud {dK
iïud úuqla;s

දුතිය සාරිපුත්ත සූත්‍රය

සාරිපුත්ත, සොතය සොත ය''යි මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සොතය කවරේ ද''යි. වහන්ස, මේ අරිඅටඟිමඟ ම සොත යයි. එනම්; සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත, මැනවි මැනවි. සාරිපුත්ත මේ අරිඅටඟිමඟ ම සොත ය යි. එනම් සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත සෝවාන් සෝවාන් යී මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සෝවාන් කවරේ ද යි. වහන්ස, යමෙක් මේ අරිඅටඟිමඟින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යී කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු

නම් ඇ ... මැනවි.
සාරිපුත් ... වාන් යී
කියනු ... මෙබඳු
ගොත් ඇ ...

fi lshkafka
l=uk wg u. .eko @

① ② ③

jeroslrk ud¾.h

f,dan oafõi fuday

wmdhg hk jeros wg u.

jeros ÈÜá
jeros ixlmam
jeros jdpd
jeros lïuKa;
jeros wdðj
jeros jdhdu
jeros i;s
jeros iudê

jeros ksjeros lrk ud¾.h

wf,dan woafõi wfuday

iœœ.;sng hk yß wg u.

yß ÈÜá
yß ixlmam
yß jdpd
yß lïuKa;
yß wdðj
yß jdhdu
yß i;s
yß iudê

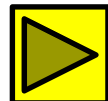
fï f,dalfhkaa whskafjk u.

wß wg u.

iïud ÈÜá
iïud ixlmam
iïud jdpd
iïud lïuKa;
iïud wdðj
iïud jdhdu
iïud i;s

iïud iudê

iïud {dK
iïud úuqla;s

oek.eKSug

is;a t<jkúg kef.k Y

%djl meK úi£u''

Y%djl woyia

bosßm;a lsÍu''

***

ඵස්සමූලක සූත්‍රය

iem ú£˜ ÿl ú£˜ Wfmalald ú£u

එය සත්හිදේ ද, මහණෙනි, එසේයින් ම මේ වේදනා තුන ඵස්සයෙන් හටගත්තේ ය. ඵස්සය මුල් කොට ඇත්තේ ය. ඵස්සය නිදාන කොට ඇත්තේ ය. ඵස්සය ප්‍රත්‍යය කොට ඇත්තේ ය. එයින් එයින් හටගත් ඵස්සය නිසා එයින් එයින් හටගත් වේදනාව උපදී. එයින් එයින් හටගත් ඵස්සයේ නිරොධයෙන් එයින් එයින් හටගත් වේදනා නිරුද්ධ වේ යි.

iem ú£˜" ÿl ú£˜" Wfmalald ú£u lshk

ú£ï ;=ku yg.kafk iam¾Yfhka

Ma iam¾Yhka Wodlr.;af; ke;akï

ú£ï ;=ku ksreoaO lr.kak mq¿jka

ඵස්සමූලක සූත්‍රය

වේදනාව ය නොදුක්නොසුව වේදනාව යි. මහණෙනි, සුවවේදනාවට කරුණු වූ ස්පර්ශය නිසා සුවවේදනාව උපදී. සුව වේදනාවට කරුණු වූ ඒ ස්පර්ශයේ ම නිරෝධයෙන් එයින් හටගත් යම් වේදනාවක් වේ ද සුවවේදනාවට කරුණු වූ පහස නිසා උපන් ඒ සුව වේදනාව නිරුද්ධ වේ. එය සන්සිඳේ.

muKla

ඵස්සමූලක සූත්‍රය S 4 P 411

iem úkaohq;=

අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා: සුඛවෙදනියං භික්ඛවෙ ඵස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති

iem ú£u

සුඛා වෙදනා, තස්සෙව සුඛවෙදනියස්ස ඵස්සස්ස නිරොධා යං

˜qÆ ú£f˜ka

තජ්ජං වෙදයිතං, සුඛවෙදනියං ඵස්සං පටිච්ච උප්පන්නා සුඛා

වෙදනා සා නිරුජ්ඣති, සා වූපසම්මති;

Ma ú£˜ m˜kla

ÿl úkaohq;= ÿl ú£u

දුක්ඛවෙදනියං භික්ඛවෙ ඵස්සං පටිච්ච උප්පජ්ජති දුක්ඛා වෙදනා

තස්සෙව දුක්ඛවෙදනියස්ස ඵස්සස්ස නිරොධා යං තජ්ජං වෙදයිතං

දුක්ඛවෙදනියං ඵස්සං පටිච්ච උප්පන්නා දුක්ඛා වෙදනා සා නිරුජ්ඣති,

úmdl iam¾Yh ¤ máÉp ù Wmojd.;a
ukiska yok iam¾Yh

máÉp)iuqmamkak wdldrhg Wodlr.;a; iam¾Yh

úmdl iam¾Yh ¤ máÉp ù ukiska yok iam¾Yh oafõi wl=i, uQ,h;a Wmojhs

jvd n,j;a jkafka l=uk iam¾Yho@

úmdliqj iam¾Yh

máÉp ù Wmojd.;a iqjú£˜g ukiska yok iam¾Yh # rd.

úmdlÿla iam¾Yh

máÉp ù Wmojd.;a ÿlaú£˜g ukiska yok iam¾Yh # oafõi

úmdlWfmaCld iam¾Yh

máÉp ù Wmojd.;a WfmaCld ú£˜g ukiska yok iam¾Yh # f˜day

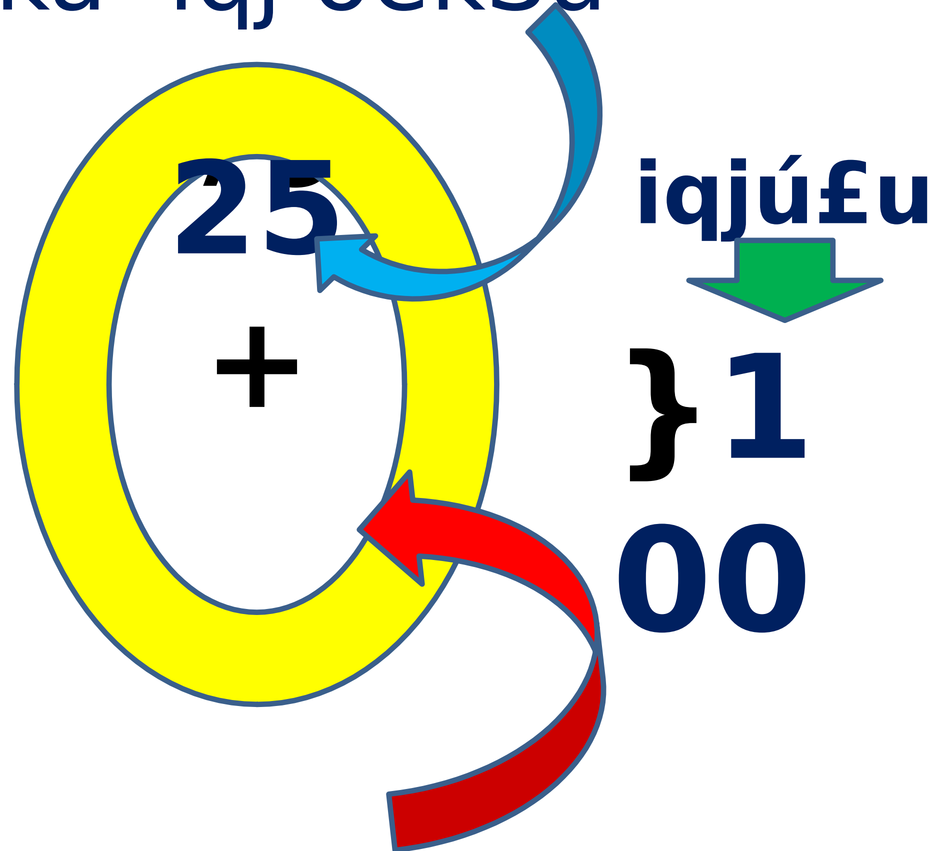
iajdNdúl iam¾Yh

ú[a[dk udhdfjka yok iam¾Yh

iam¾Yh yodf.k iqj ú¢kyeá

úmdl iam¾Yfhka iqj oekSu

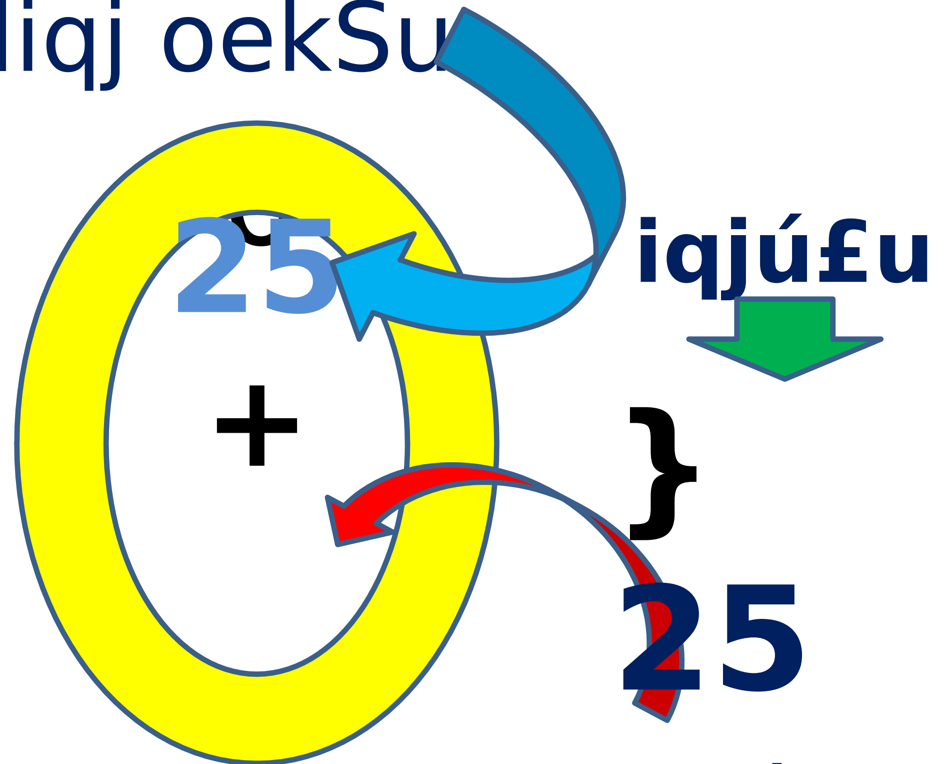
f.ùhk iqj oekSfï iam¾Yhg máÉp ù

udhdfjka Wmojd.;aa iqjú£u 75

iam¾Yfhka iqj ú¢kyeá

iam¾Yfhka úmdliqj oekSu

rd.CLh ù we;akï iqj oekSug fkd/jà

ksfrdaOfhka iqj Wmojd fkd.;aa ksid 0

දුතිය ගෙලඤ්ඤ සූත්‍රය

S 4 P 405

සො ඵස්සෙ ච සුඛාය ච වෙදනාය අනිච්චානුපස්සී විහරති, වයානුපස්සී විහරති, විරාගානුපස්සී විහරති, නිරොධානුපස්සී විහරති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සී විහරති; තස්ස ඵස්සෙ ච සුඛාය ච වෙදනාය අනිච්චානුපස්සිනො විහරතො වයානුපස්සිනො විහරතො විරාගානුපස්සිනො විහරතො නිරොධානුපස්සිනො විහරතො පටිනිස්සග්ගානුපස්සිනො විහරතො යො ඵස්සෙ ච සුඛාය ච වෙදනාය රාගානුසයො සො පහීයති.

mPdkd;s fjkyeá දුතිය ගෙලඤ්ඤ සූත්‍රය

S 4 P 405

තස්ස චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුනො එවං සතස්ස සම්පජානස්ස අප්පමත්තස්ස ආතාපිනො පහිතත්තස්ස විහරතො උප්පජ්ජති සුඛා වෙදනා, සො එවං පජානාති. උප්පන්නා ඛො මයායං සුඛා වෙදනා සා. ච ඛො පටිච්ච, නො අප්පටිච්ච, කිං පටිච්ච, ඉමමෙව ඵස්සං පටිච්ච, අයං ඛො පන ඵස්සො අනිච්චො සඞ්ඛතො පටිච්චසමුප්පන්නො, අනිච්චං ඛො පන සඞ්ඛතං පටිච්චසමුප්පන්නං ඵස්සං පටිච්ච උප්පන්නා සුඛා වෙදනා කුතො නිච්චා භවිස්සතීති.

iam¾Yhg máÉpù Wmojd.;a wksÉpjQ
^Nhdkljq& iem ú£ula f,dalfhka ,enœkœ
ksÉp Mlla ^fyd| Mlla& lsh, fudlg ys;kjo@

දුතිය ගෙලඤ්ඤ සූත්‍රය

මහණෙනි, මෙසේ සිහි ඇති ව මනාදැනුම් ඇති ව නො පමා ව කෙලෙස් තවන වෙර ඇති ව නිවන් පිණිස මෙහෙයූ සිත් ඇති ව වෙසෙන ඒ මහණහුට ඉදින් සුවවේදනාවක් උපදී නම් හේ මෙසේ දැනගනී. මට මේ සුවවේදනාවක් උපන. ඒ ද නිසා ය. නො නිසා නො වේ. කුමක් නිසා ද, මේ ස්පර්ශය ම නිසා ය. මේ ස්පර්ශය අනිය ය, සඞ්ඛත ය, පටිච්චසමුප්පන්න ය. අනිස වූ සඞ්ඛත වූ පටිච්චසමුප්පන්න වූ ස්පර්ශය නිසා උපන් සුවවේදනාව කොයින් නිත්‍ය වන්නේ ද ?යි.

සො ඵස්ස ච දුක්ඛාය ච වෙදනාය අනිච්චානුපස්සී විහරති, වයානුපස්සී විහරති, විරාගානුපස්සී විහරති, නිරොධානුපස්සී විහරති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සී විහරති: තස්ස ඵස්ස ච දුක්ඛාය ච වෙදනාය අනිච්චානුපස්සිනො විහරතො වයානුපස්සිනො විහරතො විරාගානුපස්සිනො විහරතො නිරොධානුපස්සිනො විහරතො පටිනිස්සග්ගයානුපස්සිනො විහරතො යො ඵස්ස ච දුක්ඛාය ච වෙදනාය පටිඝානුසයො සො පහීයති.

තස්ස චෙ භික්ඛවෙ භික්ඛුනො එවං සතස්ස සම්පජානස්ස අප්පමත්තස්ස ආතාපිනො පහිතත්තස්ස විහරතො උප්පජ්ජති අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා, සො එවං පජානාති: උප්පන්නා ඛො මයායං අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා: සා ච ඛො පටිච්ච,නො අපටිච්ච. කිඤ්ච පටිච්ච, ඉමමෙව ඵස්සං පටිච්ච අයං ඛො පන ඵස්සො අනිච්චො සඞ්ඛතො පටිච්චසමුප්පන්නො, අනිච්චං ඛො පන සඞ්ඛතං පටිච්චසමුප්පන්නං ඵස්සං පටිච්ච උප්පන්නා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා කුතො නිච්චා භවිස්සතීති.

සො එසෙ ච අදුක්ඛමසුඛාය ච වෙදනාය අනිච්චානුපස්සී විහරති, වයානුපස්සී විහරති, විරාගානුපස්සී විහරති, නිරොධානුපස්සී විහරති, පටිනිස්සග්ගානුපස්සී විහරති, තස්ස එසෙස ච අදුක්ඛමසුඛායච වෙදනාය අනිච්චානුපස්සිනො විහරතො වයානුපස්සිනො විහරතො විරාගානුපස්සිනො විහරතො නිරොධානුපස්සිනො විහරතො පටිනිස්සග්ගානුපස්සිනො විහරතො යො එසෙස ච අදුක්ඛමසුඛාය ච වෙදනාය අවිජ්ජානුසයො සො පහීයති,

සො සුඛඤ්චෙ වෙදනං වෙදියති: සා අනිච්චාති පජානාති, අනජ්ඣොසිතාති පජානාති, අනභිනන්දිතාති පජානාති, දුක්ඛඤ්චෙ වෙදනං වෙදියති -පෙ- අදුක්ඛමසුඛඤ්චෙ වෙදනං වෙදියති; සා අනිච්චාති පජානාති අනජ්ඣොසිතාති පජානාති, අනභිනන්දිතාති පජානාති. සො සුඛඤ්චෙ වෙදනං වෙදියති විසඤ්ඤුත්තො නං වෙදියති දුක්ඛඤ්චෙ වෙදනං වෙදියති -පෙ- අදුක්ඛමසුඛඤ්චෙ වෙදනං වෙදියති විසඤ්ඤුත්තො නං වෙදියති. සො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො කායපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති, ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියමානො ජීවිතපරියන්තිකං වෙදනං වෙදියාමීති පජානාති, කායස්ස භෙදා උද්ධං ජීවිතපරියාදානා ඉධෙව සබ්බවෙදයිතානි අනභිනන්දිතානි සීතිභවිස්සන්තීති පජානාති.

we;a; oelmQ wh bkak yeá

ඡ ඡක්ක සූත්‍රය

මහණෙනි, ඇසත් රූපත් නිසා චක්ෂුර්විඥානය උපදී. ඒ චක්ෂුරාදි තිදෙනාගේ සංගතිය ස්පර්ශ නම්. ස්පර්ශ හේතුයෙන් සුඛ වූ හෝ දුක්ඛ වූ හෝ අදුක්ඛඅසුඛ වූ හෝ වේදනා උපදී. හේ සුඛවේදනායෙන් පහරන ලදුව අභිනන්දන නො කෙරෙයි, තෘෂ්ණා වශයෙන් ගෙන නො බෙණෙයි. ගැලගෙන නො සිටී. ඔහුගේ රාගානුශය අනුශය වශයෙන් නො සිටී. දුඃඛවේදනායෙන් පහරනලදුවැ ශෝක නො කෙරෙයි, ක්ලාන්ත

we;a; oelmQ wh weiœre lrk úosh wkœej Wmosk nj okak ksid MÉpr .kka .kafk kE Mal;a Ndjkdjlao@

ඡ ඡක්ක සූත්‍රය

we;a; oelmQ wh bkak yeá

වශයෙන් නො සිටී. දුඃඛවේදනායෙන් පහරනලද්දවූ ශෝක නො කෙරෙයි, ක්ලාන්ත නො වෙයි, පරිදෙවනා නො කෙරෙයි, ළෙහි අත්පැහැර නො හඬයි, සම්මොහයට නො පැමිණෙයි, ඔහුගේ ප්‍රතිඝානුශය අනුශය නො කෙරෙයි. උපෙක්ෂාවේදනායෙන් පහරනලද්දවූ ඒ වේදනාවගේ සමුදය හා අස්තඞ්ගමය හා ආස්වාදය හා ආදීනවය හා නිස්සරණය හා ඇති සැටි නුවණින් දනී. ඔහුගේ අවිද්‍යානුශය අනුශය නො කෙරෙයි.

Ndjkdjlao @

ආතාපී සම්පජානො සතිමා විනෙය්‍ය
ලොකෙ අභිජ්ඣාදෝමනස්සං,

kej; f.jkak fjk l¾uj,ska kej; kej; lrk n,mEu

වේතනාව කර්මය ය යි මම කියමි

ta úoshg

ta

ta ú

වේ

l¾uN

ixidr W.=,

ixldr

rE

m6

wruœKœ

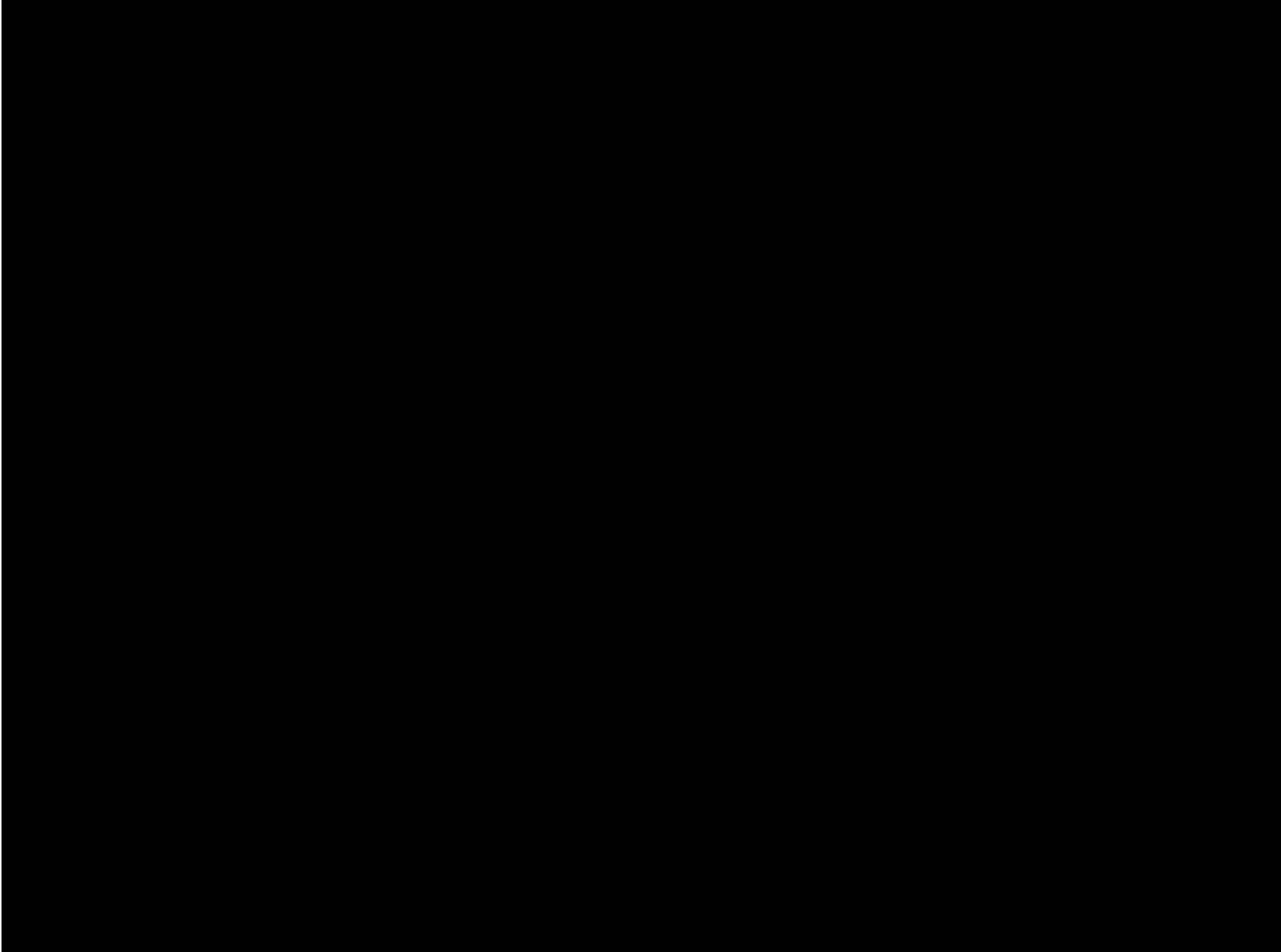
ixldr ú[a[dK

ñksia nj

l¾uNj h

ñksiaNj h

ixidr W.=, ;kayd wdid wúoHd

oek.eKSug
is;a t<jkúg kef.k Y
%djl meK úi£u''
Y%djl woyia
bosßm;a lsÍu''

***

ndysr rEm j,ska fkd,efnk
fï wdiajdoh
ú¢kafk ljqo @

uuo@

Ku-Pa P 193

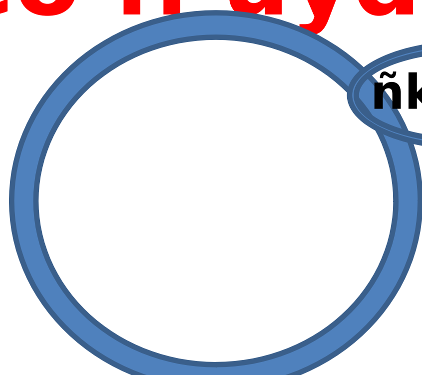
ලෝකව්‍යවලෝකනසූත්‍රය.

2. ඉක්බිත්තෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ ඒ සතිය ඇවෑමෙන් ඒ සමාධියෙන් නැඟී සිට බුදුඇසින් ලොව බැලූ සේක. භාග්‍යවතුන් වහන්සේ බුදුඇසින් ලොව බලනසේක් රාගයෙන් උපන් දැ, ද්වේෂයෙන් උපන් දැ, මෝහයෙන් උපන් දූ යි නොයෙක් සතැවිලියෙන් තැවෙන නොයෙක් දැවිල්ලෙන් දැවෙන සත්ත්වයන් දුටුසේක් ම ය.

“මේ ලොව හටගත් සතැවිලි ඇත්තේ වෙයි. (එහෙයින් ම) දුක් පහසින් මඩනා ලද්දේ ය. පහසින් උපදනා වේදනා නැමැති රෝගය (මම සුවපත් වෙමි, මම සුවපත් වෙමි ආදීන්) තමා වශයෙන් කියයි. යම් යම් අයුරෙකින් සිතන්නේ ද, එයින් අන් සැටියෙකින් ම එය වේ.

ljœo fï uyd Nhdkl jefâ lrkafk @

l¾uNjh

f,daN wl=i, wmdh g

flda uu

IulakE

ñksiaNjh

o
ri
iam
¾l
Oü

• ñksia Nfõ isáñka fjk fjk nj yok yeá

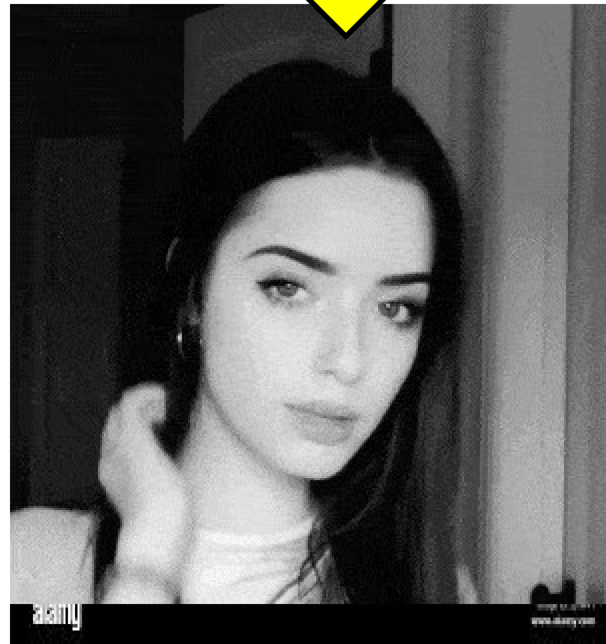
තිරසං සඞගති එසේසා.

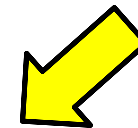

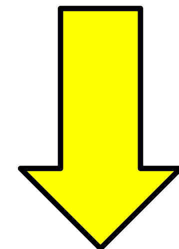

ú|.kak ;s hk ´klug yod.kak **weia**

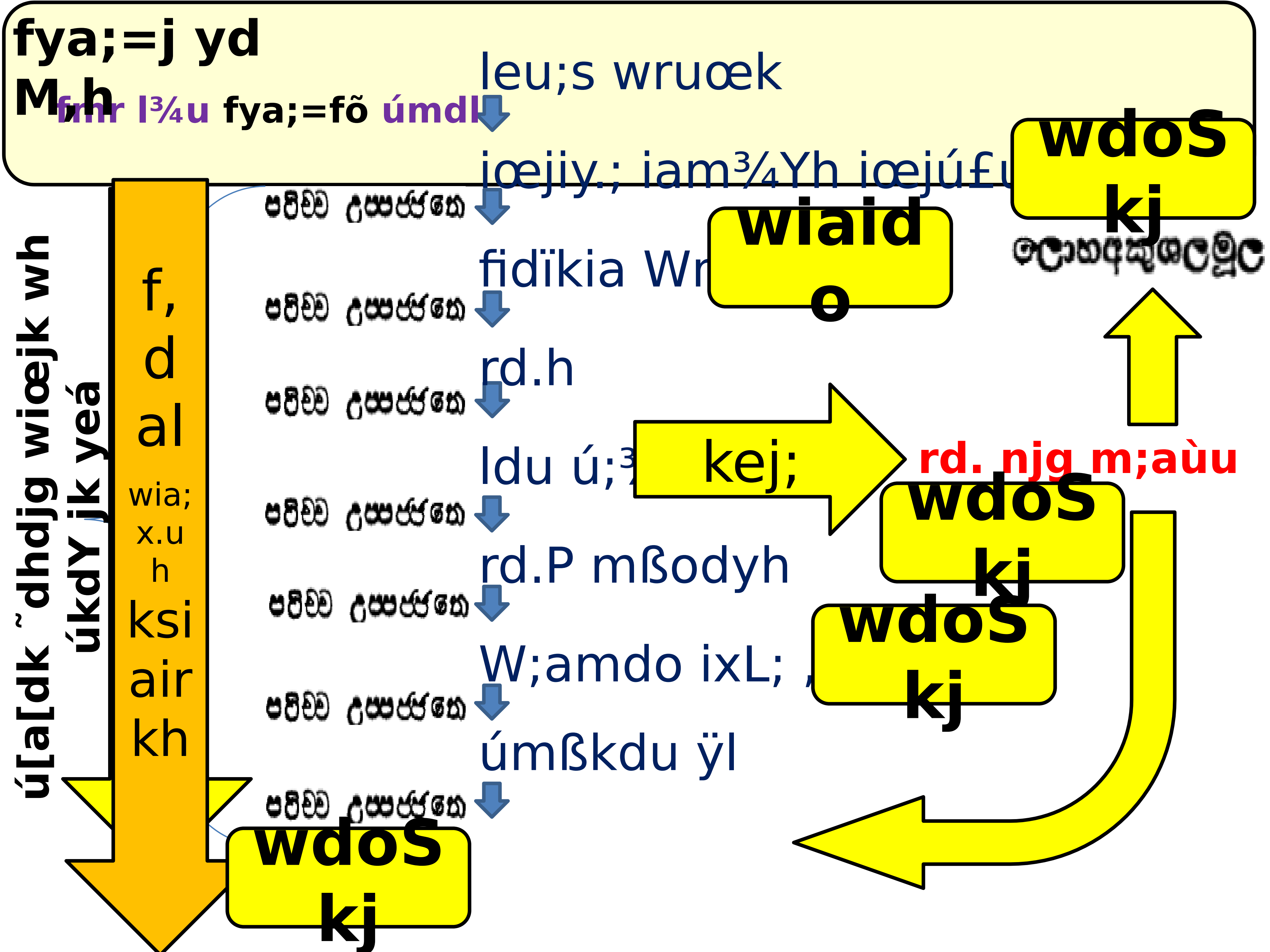

mxpiaLkaOh

mxp WmdodkiaLkaOh

fya;=j yd M,h
fmr l¾u fya;=fõ úmdl
leu;s wruœk
iœjiy.; iam¾Yh iœjú£u
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ
fidïkia Wr
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ
rd.h
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ
ldu ú;¾
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ
rd.P mßodyh
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ
W;amdo ixL; ,
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ
úmßkdu ÿl
පටිච්ච උප්පජ්ජතෙ
f, d al wia; x.u h ksi air kh
ú[a[dk ˜dhdjg wiœejk wh
úkdY jk yeá
wdoS kj
wiaid o
wdoS kj
wdoS kj
wdoS kj
ලොභඅකුසලමූල
kej;
rd. njg m;aùu

wka) bÉp foaj,a
bÉp f,i ys;d.ekSu
ksid) ysrjq
W.=f,ka .e,ùug

ksÉp
kshuhs" udrhs

wksÉp
uxbjrh
sNhdkl

9797

අචෙලකාශ්‍යප සූත්‍රය

"භවත් ගෞතමයෙනි, කිම, දුක තමා විසින් කරණ ලද්දක් ද?" "කාශ්‍යපය, එසේ නො කියව" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

"භවත් ගෞතමයෙනි, කිම, දුක මෙරමා විසින් කරණ ලද්දක් ද?" "කාශ්‍යපය, එසේ නො කියව" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

"භවත් ගෞතමයෙනි, කිම, දුක තමා විසිනුත් මෙරමා විසිනුත් කරණ ලද්දක් ද?" "කාශ්‍යපය, එසේ නො කියව" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

"භවත් ගෞතමයෙනි, කිම, දුක තමා විසිනුත් නො කරණ ලද්දේ මෙරමා විසිනුත් නො කරණ ලද්දේ ආකස්මිකව (ඉබේ) ගටගත්තක් ද?" "කාශ්‍යපය, එසේ නො කියව" යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක.

“භවත් ගෞතමයෙනි, කිම, දුක නැත්තේ ද?” “කාශ්‍යපය, දුක නො ම නැත්තේ ය. කාශ්‍යපය, දුක ඇත්තේ ම ය.”

“එසේ නම් භවත් ගෞතම තෙමේ දුක නො දනී ද? නො දකී ද?” “කාශ්‍යපය, මම දුක නො ම නො දනිමි. නො ම නො දකිමි. කාශ්‍යපය, මම දුක දනිමි ම ය. කාශ්‍යපය, මම දුක දකිමි ම ය.”

කාශ්‍යප, “හේ කෙරෙයි, හේ විඳී ය”යි මුල දී ම මෙබඳු ලබ්ධි ඇති කල්හි (පසුව “දුක තමා විසින් ම කරණ ලද්දකැ”යි මෙබඳු ලබ්ධි වෙයි. එබැවින්) we; “දුක තමා විසින් කරණ ලද”යි මෙසේ කියන්නේ තෙල ශාශ්වතදෘෂ්ටියට පැමිණේ. කාශ්‍යප, “අනෙකෙක් කෙරෙයි, අනෙකෙක් විඳී ය”යි (මුලදී ම මෙබඳු ලබ්ධි ඇති කල්හි පසුව එසින් උපදනා උච්ඡේදදිට්ඨි සහගත) ke;

කාශ්‍යප, තථාගත තෙමේ ඒ මේ දෙඅන්තයට නො පැමිණ මැදුම්පිළිවෙතෙහි සිටියේ දහම් දෙසයි: “අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ වෙති. සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් විඥානය වෙයි. ... මෙසේ මේ හුදු දුක්රැසේ හටගැණීම වේ. අවිද්‍යාවේ ම නිරවශේෂවිරාගනිරෝධයෙන් සංස්කාරනිරෝධය වේ. සංස්කාරනිරෝධයෙන් විඥානනිරෝධය වේ. ... මෙසේ මේ හුදු දුක්රැසේ නිරෝධය වේ” ය යි.

máÉp)iuœmamkakh

මොළියඵග්ගුන සූත්‍රය.

වහන්ස, කවරෙක් තෘෂ්ණාව කෙරේ ද?. ප්‍රශ්නය යුක්ත නො වේ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. තෘෂ්ණාව කෙරේ ය යි මම නො කියමි. ඉදින් මම තෘෂ්ණාව කෙරේ ය යි කියන්නෙම් නම්, එහි ලා 'වහන්ස, කවරෙක් තෘෂ්ණාව කෙරේ ද?' යන ප්‍රශ්නය යුක්ත වන්නේ ය. මම එසේ නො කියමි. එසේ නො කියන මාගෙන් යමෙක් 'වහන්ස, කිනම් ප්‍රත්‍යයෙකින් තෘෂ්ණාව වේ ද?'යි මෙසේ විචාරන්නේ නම්, මේ ප්‍රශ්නය යුක්ත ය. එහි ලා 'වේදනාප්‍රත්‍යයෙන් තෘෂ්ණාව වෙයි. තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයෙන් උපාදාන වේ ය' යි විසඳීම යුක්ත ය.

máÉp)iu)Wmamkak

වච්ඡ, කවරෙක් උපාදානය කෙරේ (දැඩි කොට ගණී) ද?. ප්‍රශ්නය යුක්ත නො වේ ය යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක. උපාදානය කෙරේ ය යි මම නො කියමි. ඉදින් මම උපාදානය කෙරේ ය යි කියන්නෙම් නම්, එහි ලා “වච්ඡ, කවරෙක් උපාදානය කෙරේ ද?” යන ප්‍රශ්නය යුක්ත වන්නේ ය. මම එසේ නො කියමි. එසේ නො කියන මාගෙන් යමෙක් ‘වච්ඡ, කිනම් ප්‍රත්‍යයෙකින් උපාදානය වේ ද’ යි මෙසේ විචාරන්නේ නම්, මේ ප්‍රශ්නය යුක්ත ය. එහි ලා ‘තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයෙන් උපාදාන වේ. උපාදානප්‍රත්‍යයෙන් භවය වේ ය යි විසඳීම යුක්ත ය. මෙසේ මේ හුදු දුක්රැසේ හටගැනීම වේ.

máÉp)iu)Wmamkak

අරහන්ත සූත්‍රං

සිඳුම්ගිත් කළ කිස ඇති ආශ්‍රවයන් නැසූ පශ්චිම ශරීරය දරණ යම් රහත් මහණෙක් වේ ද හෙතෙමේ "මම කියමි"යි කියාත් කියන්නේ ද? හෙතෙමේ "මට කියති" යි කියාත් කියන්නේ ද?

[භගවත්හු:]

සිඳුම්ගිත් කළ කිස ඇති ආශ්‍රවයන් නැසූ පශ්චිම ශරීරය දරණ යම් රහත් මහණෙක් වේ ද? හෙතෙමේ "මම කියමි"යි කියාත් කියන්නේ ය. හෙතෙමේ "මට කියති"යි කියාත් කියන්නේ ය. දක්ෂ වූ හෙතෙමේ ලෝකයෙහි ව්‍යවහාරය දැන ව්‍යවහාර මාත්‍රයෙන් ව්‍යවහාර කරන්නේ යි.

ඛෙමක සූත්‍රය

ඇවැත්නි, ආර්යශ්‍රාවකහට ඔරම්භාගිය සංයෝජන පස ප්‍රහීණ වුයේ නමුදු වැලිත් ඔහුට පඤ්චොපාදනස්කන්ධයන්හි අණු සහගත වූ 'මම වෙමි' යන මානය, 'මම වෙමි' යන ඡන්දය, 'මම වෙමි' යන අනුශය නො නසන ලද වෙයි.

අපරභාගයෙහි රූපය මෙසේ යැ, රූපයේ හටගැනීම මෙසේ යැ, රූපයේ අස්තඞ්ගමය මෙසේ යැ. වේදනාව මෙසේ යැ ... සංඥාව මෙසේ යැ ... සංස්කාර මෙසේ යැ ...

uu fjñ hk udkakh

uu fjñ h**k** **leue;a;**

uu fjñ hk wúoHd wkqYh

නො නස්නා ලද වෙ නම් හෙද සහමුලින් නැසීමට යෙයි.

ද්වයතානුපස්සනා සූත්‍රය Su N P 225

734 යං කිඤ්චි දුක්ඛං සම්භොති සබ්බං සඞ්ඛාරපච්චයා,
සඞ්ඛාරානං නිරොධෙන නත්ථි දුක්ඛස්ස සම්භවොති.

734. යම් කිසි සසරදුකෙක් උපදතේ නම්, ඒ හැම දුක් සංස්කාරප්‍රත්‍යය
යෙන් වේ. සංස්කාරයන්ගේ නිරොධහේතුයෙන් දුඃඛයාගේ සම්භවයෙක්
නැතැයි.

ඡන්න සූත්‍රය

S 3 P 227

ඇවැත්නි, ඒ මට තෙල සිත වියැ : “මට ද තෙල මෙසේ වෙයි. රූපය අනිත්‍ය යැ. වේදනාව . . . සංඥාව . . . සංස්කාර . . . විඥානය අනිත්‍ය යි. රූපය අනාත්ම යැ වෙදනාව . . . සංඥාව . . . සංස්කාර . . . විඥානය අනාත්ම යි. සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයහ. සියලු ධර්මයෝ අනාත්මයහ’’යි.

වැලි දු මාගේ සිත සියලු සංස්කාරයන්ගේ සන්හිඳීම වූ සියලු උපධීන්ගේ දුරලීම වූ තෘෂ්ණාවෙහි ක්ෂය කිරීම වූ නො ඇල්ම වූ නැවැත්ම වූ නිවනෙහි නො වැදගතියි නො පහදියි, මැනවින් නො සිටියි, නො බැඳෙයි. තැතිගැනුමත් දැඩි කොට ගැනුමත් උපදී. “වැලි කිමෙක් මාගේ ආත්මය දැ’යි සිත පෙරළා එයි. සිවුසස් දහම් දක්නාහට තෙල නො ම වේ. යම්සේ මම දහම් දක්නෙම් නම් කවරෙක් මට එසේ දහම් දෙසන්නේ දැ’’යි.

ඇවැත්නි, ඡන්නයෙනි, කච්චානගොත්ත මහණහට අවවාද කරන භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ හමුයෙහි ම මා විසින් තෙල අසන ලද වෙයි, හමුයෙහි ම පිළිගන්නා ලද ද වෙයි : කච්චානය මෙලෝ වැසි තෙමේ බෙහෙවින් ඇති බව ද නැති බව ද යන දෙක ඇසුරු කෙළේ ය. කච්චානය, ලෝකයේ හටගැන්ම තතුසේ විදසුන් නුවණින් දක්නහුට ලොව යම් නැති බවෙක් වේ නම් එය නො වෙයි, කච්චානය, ලෝකනිරොධය තතු සේ මනා නුවණින් දක්නහුට ලොව යම් ඇති බවෙක් වේ නම් එය නො වේ. කච්චානය, මෙ

නුවණින් දක්නහුට ලොව යම් ඇති බවෙක් වේ නම් එය නො වේ. කච්චානය, මෙ ලෝවැසි තෙමේ (තණ්හාදි කාමාදි) උපය උපාදාන විනිබන්ධ ඇත්තේ යැ. මේ තෙමේ ඒ උපය උපාදාන දෙකට ද සිතේ පිහිටීම ඇතුළත පිවිසීම අනුසය යන මොවුන්ට ද නො පැමිණේ. මාගේ ආත්මය යි නො ගනී. නො පිහිටයි. උපදනේ දුක ම උපදී. නිරුද්ධ වන්නේ දුක ම නිරුද්ධ වේ යයි සැක නො කෙරේ. විචිකිච්ඡා නො කෙරේ. පරප්‍රත්‍යය රහිත බැවින් ඔහුට මෙහි ලා දැනීම ම වෙයි. කච්චානය මෙතෙකින් සම්මාදිට්ඨිය වෙයි.

උපයුපාදානාභිනිවෙසවිනිබන්ධො ඛො'යං කච්චාන, ලොකො යෙභුය්‍යෙන, තඤ්චායං උපයුපාදානං චෙතසො අධිට්ඨානාභිනිවෙසානුසයං න උපෙති. න උපාදියති න අධිට්ඨාති 'අත්තා මෙ'ති දුක්ඛමෙව උප්පජ්ජමානං උප්පජ්ජති. දුක්ඛං නිරුජ්ඣමානං නිරුජ්ඣති''ති. න

කච්චානය, "සියල්ල ඇතැ"යි යන මෙය එක් අන්තයෙකැ, "සියල්ල නැතැ"යි යන මෙය දෙවෙනි අන්ත යයි. කච්චානය, මෙතල අන්ත දෙකට නො පැමිණ තථාගතයෝ මැදුම් මඟින් දහම් දෙසති. අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයයෙන් සංස්කාර වෙයි, සංස්කාර ප්‍රත්‍යයයෙන් විඥානය වෙයි, විඥානප්‍රත්‍යයයෙන් නාමරූප වෙයි, නාමරූපප්‍රත්‍යයයෙන් ෂඩායතන වෙයි, ෂඩායතන ප්‍රත්‍යයයෙන් ස්පර්ශ වෙයි, ස්පර්ශප්‍රත්‍යයයෙන් වෙදනා වෙයි, වෙදනාප්‍රත්‍යයයෙන් තෘෂ්ණා වෙයි, තෘෂ්ණා ප්‍රත්‍යයයෙන් උපාදන වෙයි, උපාදන ප්‍රත්‍යයයෙන් භව වෙයි, භවප්‍රත්‍යයයෙන් ජාතිය වෙයි, ජාති ප්‍රත්‍යයයෙන් ජරාමරණ සොකපරිදෙව දුක්ඛ දෙමනස්ස උපායාසයෝ වන්නාහ. මෙසේ මෙතල කෙවල දුඃඛස්කන්ධයාගේ සමුදය වෙයි.

අවිද්‍යාවේ ම නිරවශේෂ විරාගනිරෝධයෙන් සංස්කාර නිරෝධය වෙයි, සංස්කාර නිරෝධයෙන් විඥානනිරෝධය වෙයි, විඥානනිරෝධයෙන් නාමරූපනිරෝධය වෙයි, නාමරූපනිරෝධයෙන් ෂඩායතනනිරෝධය වෙයි, ෂඩායතනනිරෝධයෙන් ස්පර්ශ නිරෝධය වෙයි, ස්පර්ශනිරෝධයෙන් වෙදනානිරෝධය වෙයි, වේදනානිරෝධයෙන් තෘෂ්ණානිරෝධය වෙයි, තෘෂ්ණානිරෝධයෙන් උපාදානනිරෝධය වෙයි, උපාදාන නිරෝධයෙන් භවනිරෝධය වෙයි, භවනිරෝධයෙන් ජාතිනිරෝධය වෙයි, ජාති නිරෝධයෙන් ජරාමරණ සෝකපරිදෙව දුක්ඛදෙමනස්සඋපායාසයෝ නිරුද්ධ වෙත්.

මෙසේ මෙතල හුදු දුඃඛරාශීහුගේනිරෝධය වේ යයි.

ඇවැත්නි, ආනන්දයෙනි, යම් කෙනකුන්ට අනුකම්පා කරන වැඩ කැමැති අවවාද කරන අනුශාසනා කරන ආයුෂ්මතුන් වැනි සබ්‍රම්සරහු වෙත්.නම් ඔහු මෙසේ වෙති.

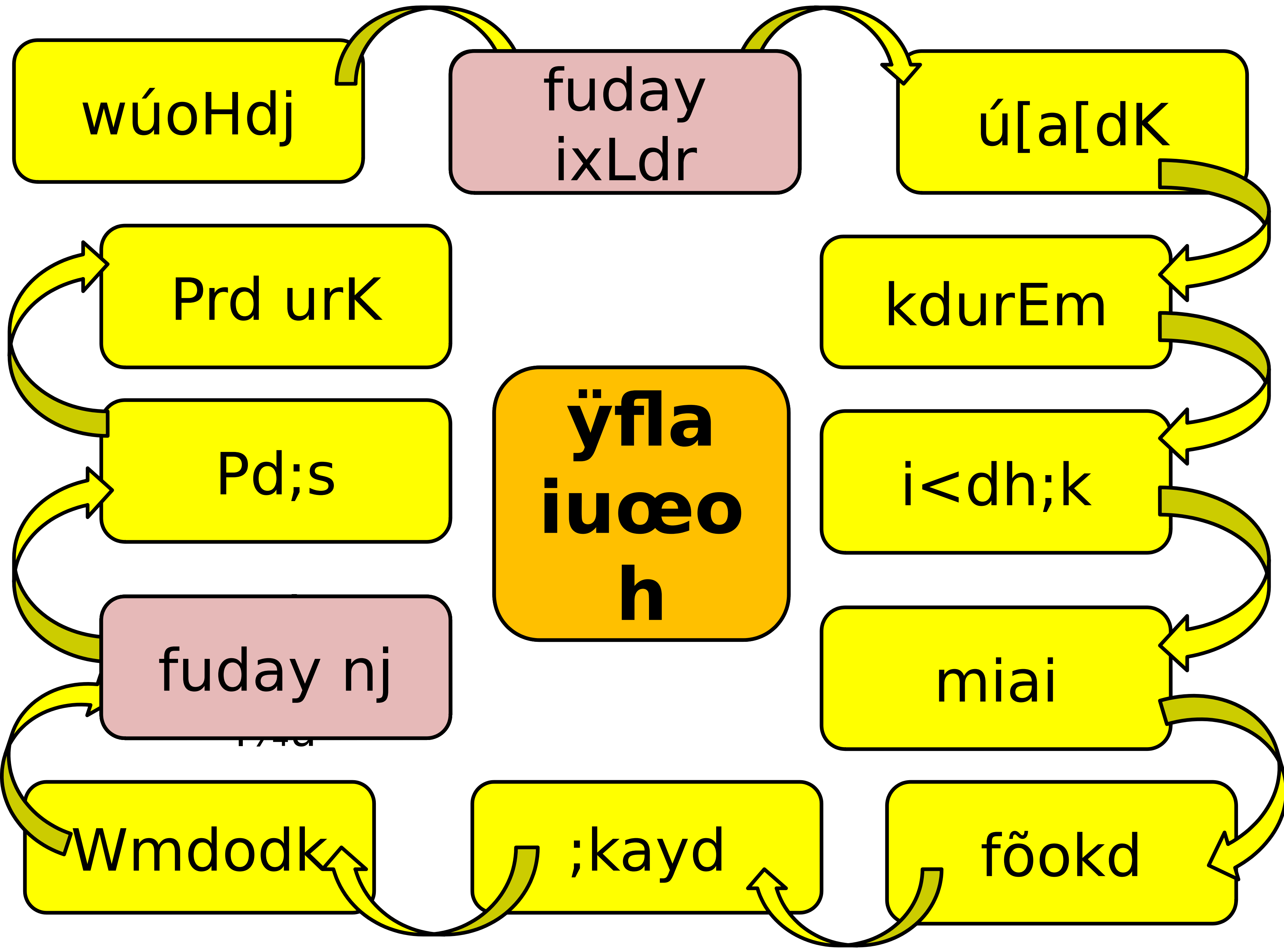
ආයුෂ්මත් ආනන්ද තෙරුන්ගේ මේ දම්දෙසුන් අසා මා විසින් දහම් අවබොධ කරන ලද්දේ යයි.

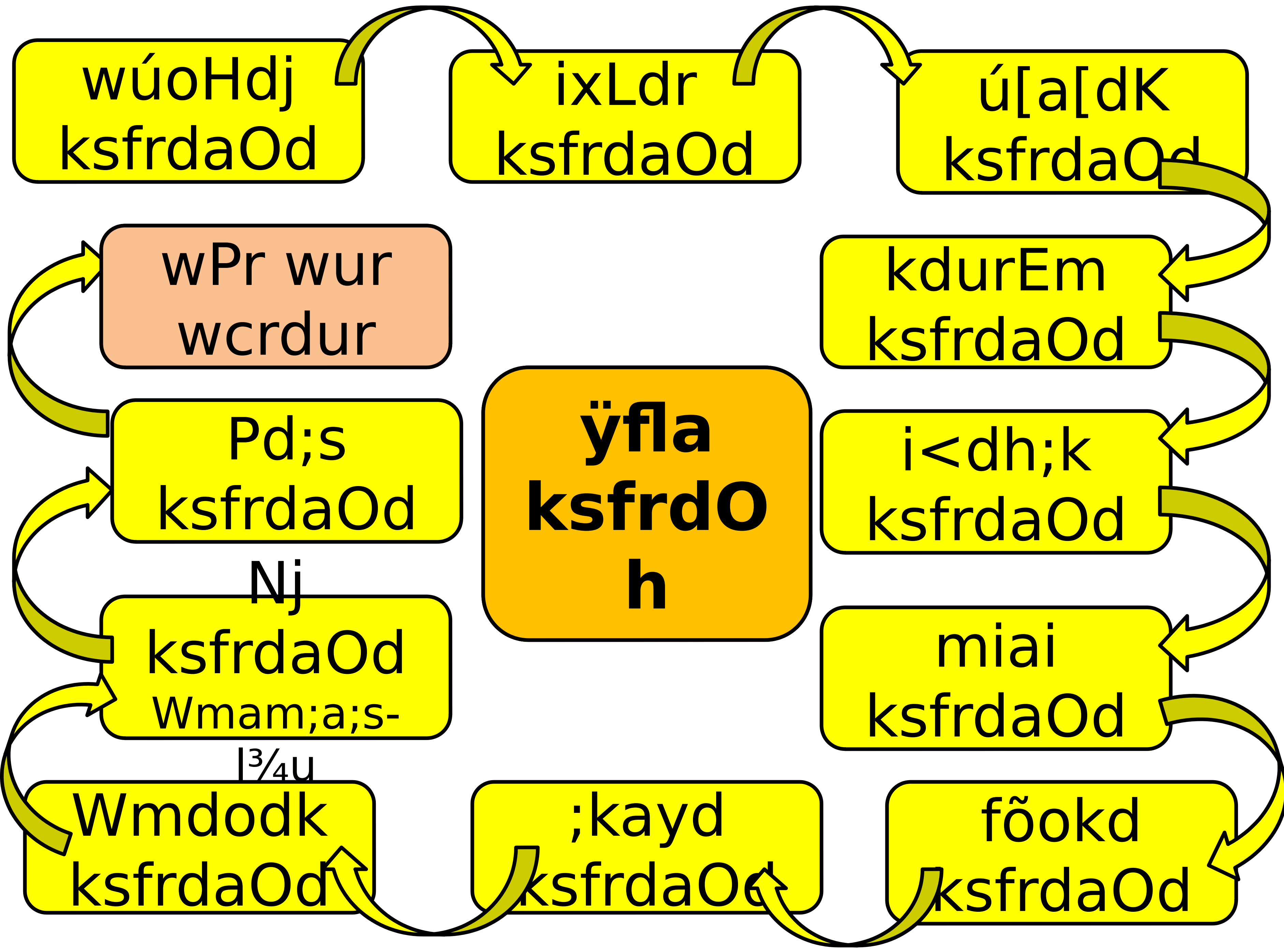
මහණෙනි, මේ කය තොපගේ නො වේ. අනුන්ගේ ද නො වේ. මහණෙනි, මේ පුරාණ කර්මයෙකි. ප්‍රත්‍යයෙන් කරණ ලද්දේ ය. චේතනාව මුල් කොට ඇත්තේ ය. වේදනාවට වස්තු වූයේ යයි දතයුතු යි.

මහණෙනි, ශ්‍රැතවත් ආර්‍යශ්‍රාවක තෙමේ "අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ වෙති. සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් විඥානය වේ. ... මෙසේ මේ හුද්දුක්ඛරැසේ හට ගැණීම වේ. අවිද්‍යාවගේ ම නිරවශේෂ විරාගනිරෝධයෙන සංස්කාරනිරෝධය වේ. සංස්කාරනිරෝධයෙන් විඥානනිරෝධය වේ. ... මෙසේ මේ හුද්දුක්ඛරැසේ නිරෝධය වේය යන යමක් ඇද්ද, මෙසේ මෙය ඇති කල්හි මේය වෙයි මෙය ඉපදීමෙන් මෙය උපදී මෙය නැති කල්හි මෙය නො වේ. මෙය නිරුද්ධවීමෙන් මෙය නිරුද්ධ වේ ය" යි පටිච්චසමුප්පාදය ම මනා කොට නුවණින් මෙනෙහි කෙරෙයි

නායං භික්ඛවෙ, කායො තුම්හාකං. නාපි[2] අඤ්ඤෙසං. පුරාණමිදං භික්ඛවෙ කම්මං අභිසඞ්ඛතං අභිසඤ්චෙතයිතං වෙදයිතං[3] දට්ඨබ්බං

තත්‍ර ඛො භික්ඛවෙ, සුතවා අරියසාවකො පටිච්චසමුප්පාදඤ්ඤෙව සාධුකං යොනිසො මනසිකරොති: "ඉති ඉමස්මිං සති ඉදං හොති ඉමස්සුප්පාදා ඉදං උප්පජ්ජති, ඉමස්මිං අසති ඉදං න හොති ඉමස්ස නිරොධා ඉදං නිරුජ්ඣති, යදිදං අවිජ්ජාපච්චයා සඞ්ඛාරා, සඞ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං -පෙ- එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති. අවිජ්ජායත්වෙව අසෙසවිරාග-නිරොධා සඞ්ඛාරනිරොධො, සඞ්ඛාරනිරොධා විඤ්ඤාණනිරොධො -පෙ- එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොතීති.

ÿfla iuœo h
wúoHdj
fuday ixLdr
ú[a[dK
kdurEm
i<dh;k
miai
fõokd
;kayd
Wmdodk
fuday nj
Pd;s
Prd urK

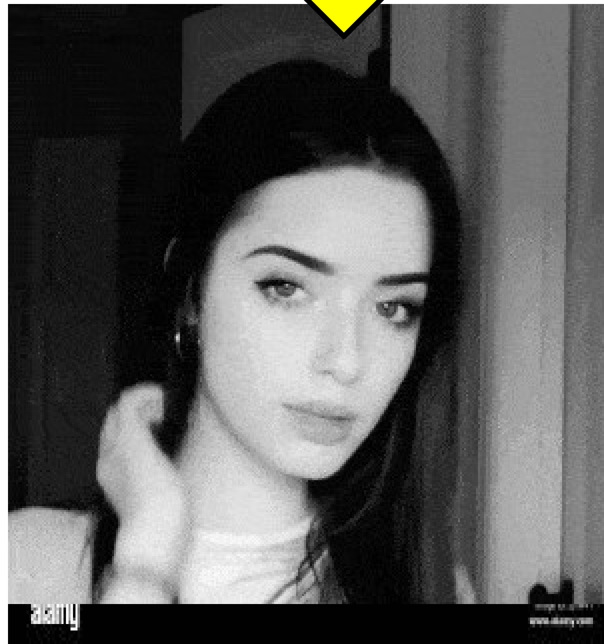

ÿfla ksfrdOh
wúoHdj ksfrdaOd
ixLdr ksfrdaOd
ú[a[dK ksfrdaOd
kdurEm ksfrdaOd
i<dh;k ksfrdaOd
miai ksfrdaOd
fõokd ksfrdaOd
;kayd ksfrdaOd
Wmdodk ksfrdaOd
Nj ksfrdaOd Wmam;a;s-l¾u
Pd;s ksfrdaOd
wPr wur wcrdur

ú|.kak ;s hk ´klug yod.kak **weia)rE m**

f,dal iuœoh

f,dal ksfrdO h

මාලුඞකායපුත්ත සූත්‍රය

මාලුඞකායපුත්ත, ඒ කිමැයි හඟිවු ද, චක්ඛුවිඤ්ඤාණයෙන් දත යුතු වූ නුදුටු නුදුටුවරූ යම් ඒ රූපයෝ වෙද්ද, (ඔවුන්) නො ද දකිවු නම් ඔවුන් දකින්නෙමි යි. තොපට නො ද සිතෙක් වේ නම් තොපට එහි ඡන්දයෙක් හෝ රාගයෙක් හෝ ප්‍රේමයෙක් හෝ ඇද්දූ යි. වහන්ස මෙය නො වේ ම ය.

IIS

9:07 88%

chestnut

Justine Snacks
How to Roast Chestnuts - Justin...

Britannica
Chestnut | Description, Uses, Spe...

The Spruce Eats
What Are Chestnuts?

National Center for Complem...
Horse Chestnut | NCCIH

Farmers' Almanac
Easy Steps To Roast Chestnuts ...

NPR
Chestnuts Welcome At Any Wint...

දිට්ඨසුතමුතවිඤ්ඤාතබ්බෙසු

මාලුඞ්ක්‍යපුත්ත, යම් කලෙක තොපට දුටු ඇසූ ගත් දතයුතු දහම් අතුරෙන් දක්නා ලද්දෙහි දුටු පමණෙක් වන්නේ ද, අසන ලද්දෙහි ඇසූ පමණෙක් වන්නේ ද, ගන්නා ලද්දෙහි ගත්පමණෙක් වන්නේ ද, දන්නා ලද්දෙහි දත්පමණෙක් වන්නේ ද, මාලුඞ්ක්‍යපුත්ත එකල්හි තෙපි එයින් (රාගරත්තයෙක් දෙසදූසිතයෙක් මොහමූළ්හයෙක්) නොවන්නහු ය. යම්කලෙක තෙපි

දිට්ඨේ දිට්ඨමත්තං භවිස්සති, සුතෙ සුතමත්තං භවිස්සති,

දෙසදූසිතයෙක් මොහමූළ්හයෙක්) නොවන්නහු ය. යම්කලෙක තෙපි එයින් (රාගරත්තාදියෙක්) නොවන්නහු නම් මාලුඞ්ක්‍යපුත්ත, එකල්හි තෙපි එහි නොපිහිටි වන්නහු ය. මාලුඞ්ක්‍යපුත්ත යම් කලෙක තෙපි එහි නොපිහිටි වන්නහු නම් මාලුඞ්ක්‍යපුත්ත එකල්හි තෙපි මෙලොවත් නොවන්හු ය. පරලොවත් නොවන්නහු ය. දෙලොව ම නොවන්නහු ය. මෙය ම දුකේ කෙළවර යි.

121121

oek.eKSug
is;a t<jkúg kef.k Y
%djl meK úi£u''
Y%djl woyia
bosßm;a lsÍu''

***

යවකලාපි සූත්‍රය

S 4 P
385

මහණෙනි, 'වෙමි' යි යන මෙය මඤ්ඤනාවෙකි. 'මේ මම වෙමි' යි යන මෙය මඤ්ඤනාවෙකි. 'වන්නෙමි' යි යන මෙය මඤ්ඤනාවෙකි. 'නොවන්නෙමි' යි යන මෙය මඤ්ඤනාවෙකි. 'රූප ඇත්තෙක් වන්නෙමි' යි යන මෙය මඤ්ඤනාවෙකි. 'රූප නැත්තෙක් වන්නෙමි' යි යන මෙය මඤ්ඤනාවෙකි. 'සංඥා ඇත්තෙක් වන්නෙමි' යි යන මෙය මඤ්ඤනාවෙකි. 'සංඥා නැත්තෙක් වන්නෙමි' යි යන මෙය මඤ්ඤනාවෙකි. 'නො ම සංඥා ඇත්තෙකුත් සංඥා නැත්තෙකුත් වන්නෙමි' යි යන මෙය මඤ්ඤනාවෙකි. මහණෙනි, මඤ්ඤනාව රෝගයෙකි. මඤ්ඤනාව ගඩෙකි. මඤ්ඤනාව හුලෙකි. මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා මඤ්ඤනා රහිත සිතින් යුතු ව වෙසෙන්නෙමු යි මහණෙනි, මෙසේ ම තොප විසින් හික්මිය යුතු යි.

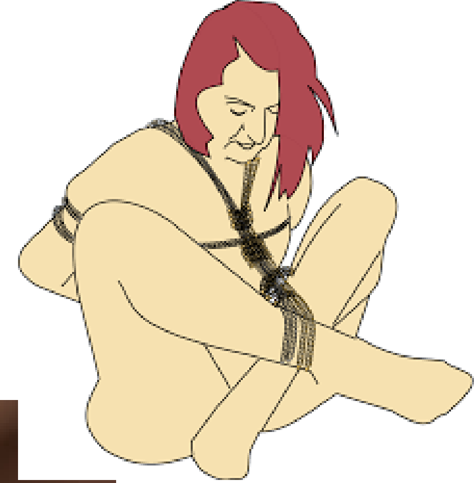
123123

අස්මීති භික්ඛවෙ මඤ්ඤිතමෙතං, අයමහමස්මීති මඤ්ඤිතමෙතං, භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමෙතං, න භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමෙතං, රූපී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමෙතං, අරූපී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමෙතං, සඤ්ඤී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමෙතං, අසඤ්ඤී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමෙතං, නෙවසඤ්ඤීනාසඤ්ඤී භවිස්සන්ති මඤ්ඤිතමෙතං; මඤ්ඤිතං භික්ඛවෙ රොගො, මඤ්ඤිතං ගණ්ඩො, මඤ්ඤිතං සල්ලං, තස්මාතිහ භික්ඛවෙ අමඤ්ඤමානෙන චෙතසා විහරිස්සාමාති, එවං හි වො භික්ඛවෙ සික්ඛිතබ්බං.

යවකලාපී සූත්‍රය

ගෙන ආහ. මහණෙනි, එහි වෙපචිත්ති අසුර රජ ගෙලපස්වන කොට ඇති බැඳුමෙන් බඳනා ලද්දේ වෙයි. මහණෙනි, යම්කලෙක වෙපචිත්ති අසුර රජහට "දෙවියෝ දැහැමියහ. අසුරයෝ නො දැහැමියහ. මම දත් මෙහි දී ම දෙව්පුරයට යෙමි' යි මෙබඳු සිතෙක් වේ ද, එකල්හි ගෙලපස්වන කොට ඇති බැඳුමෙන් මිදුණු තමා දකී. දෙව්මුවා වූ පස්කම් ගුණයෙන් පිණාගියේ යුතු වූයේ ඉඳුරන් පිණවයි.

T–26

මහණෙනි, යම්කලෙක වේපචිත්ති අසුර රජහට "අසුරයෝ දැහැමියහ, දෙවියෝ නො දැහැමියහ දූන් මම එහි ම අසුරපුරයට යන්නෙමි"යි මෙබඳු සිතෙක් වේ ද එකල්හි ගෙලපස්වන කොට ඇති බැඳුමෙන් බඳනා ලද තමා දකී. දෙව්මුවා පස්කම් ගුණෙන් පිරිහෙයි. මහණෙනි, වේපචිත්ති බැඳුම මෙසේ සියුම් ය. මරබැඳුම එයින් අතිශයින් සියුම් ය. මහණෙනි, (තෘෂ්ණා දෘෂ්ටි මාන වශයෙන්) හඟනේ මරු විසින් බඳනා ලද්දේ ය. නො හඟනේ මරුගෙන් මිදුණේ ය.

ඵො හිකඛවෙ වෙපචිත්තිබනධනං, තතො සුඛුමතරං මාරබනධනං, මඤඤමානො හිකඛවෙ බදෙධා මාරසස, අමඤඤමානො මුතෙතා පාපිමතො.

කුම්මෝපම සූත්‍රය

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා ඉඳුරන්හි වැසූ දොර ඇති ව වසවු. ඇසින් රූ දැක නිමිති විසින් ගන්නෝ නොවවු. අනුව්‍යඤ්ජන විසින් ගන්නෝ නොවවු. යමක් හේතු කොට ගෙන චක්ඛුන්ද්‍රිය සංවෘත නො කොට වෙසෙන මොහු අභිජ්ඣා දෝමනස්ස යන ලාමක අකුසල් දහම්හු අනුබඳනාහු නම් එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිවු. චක්ඛුන්ද්‍රිය රකිවු. චක්ඛුන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණෙවු.

I'm not letting go!

uŒg u[a[x

ug;a u[a[x

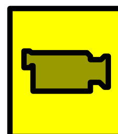
අංගුත්තර නිකාය සූත්‍රය

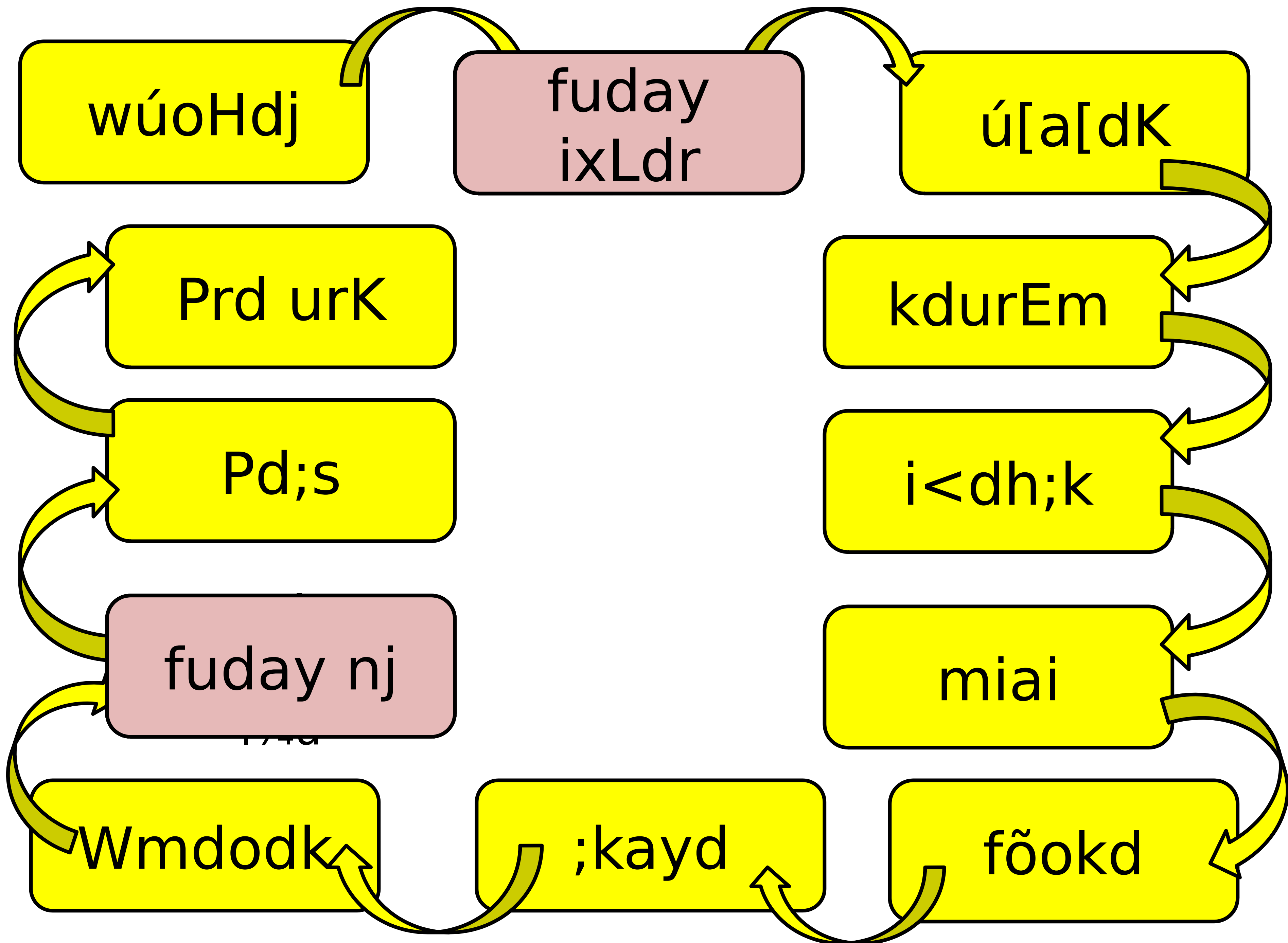
මහණෙනි, තුගත් පුහුදුන් තෙමේ සතර මහාභූතයන්ගෙන් හටගත් මේ සිරුරෙහි උකටලී වන්නේත් වෙයි. නොඇලෙන්නේත් වෙයි. මිදෙනු කැමැත්තේත් වෙයි. ඒ කවර හෙයින යත්: මහණෙනි, සතර මහා-භූතයන්ගෙන් හටගත් මේ ශරීරයෙහි වැඩීමත් පිරිහීමත් හටගැනීමත් මිදීමත් පෙණෙයි. එහෙයින් තුගත් පුහුදුන් තෙමේ එහි ලා උකටලී වන්නේත් වෙයි. නොඇලෙන්නේත් වෙයි, මිදෙනු කැමැත්තේත් වෙයි.

මහණෙනි, මේ යමක් සිත යයි ද මනස ය යි ද විඤ්ඤාණ යයි ද කියනු ලැබේ ද, එයි ලා නුගත් පුහුදුන් තෙමේ කලකිරෙන්නට නො සමත් ය, නො ඇලෙන්නට නො සමත් ය, මිදෙන්නට නො සමත් ය, ඒ කවර හෙයින යත්: මහණෙනි, නූගත් පුහුදුන්හු විසින් බොහෝ කලක් මුළුල්ලෙහි 'මෙය මාගේ ය, මේ මම වෙමි, මේ මාගේ ආත්ම ය'යි (තෘෂ්ණාදියෙන්) බැඳ ගන්නා ලදී. මමත්ව කරණ ලදී. පරාමර්ශනය කරණ ලදී. එහෙයින් එහිලා නූගත් පුහුදුන් තෙමේ උකටලී වන්නට නො සමත් ය. නො ඇලෙන්නට නො සමත් ය. මිදෙන්නට නො සමත් ය.

මහණෙනි, ඇසූ පිරූ තැන් නැති පුහුදුන් තෙමේ සතරමහාභූතයන්ගෙන් හටගත් ශරීරය ආත්ම ය යි ගන්නේ නම් උතුම්. සිත (එලෙස ගැණීම) නො ම මැනවි. ඒ කවර හෙයින යත්: මහණෙනි, සතර මහා-භූතයන්ගෙන් හටගත් මේ ශරීරය එක් වසක් සිටුනේ ම, දෙවසක් සිටුනේ ම, තෙවසක් සිටුනේ ම, සිවුවසක් සිටුනේ ම, පස්වසක් සිටුනේ ම, දසවසක් සිටුනේ ම, විසිවසක් සිටුනේ ම, තිස්වසක් සිටුනේ ම, සතළිස් වසක් සිටුනේ ම, පනස් වසක් සිටුනේ ම, සියවසක් සිටුනේ ම, ඉන් වැඩියක් කල් සිටුනේ ම පැණේ. මහණෙනි, යමක් මේ සිත යයි මනස යයි විඤ්ඤාණ යයි කියනු ලැබේ ද, ඒ සිත රෑ ද දහවල් ද අනෙකක් ම උපදී. අනෙකක් ම නිරුද්ධ වේ.

මහණෙනි, වඳුරෙක් මහවෙනෙහි ගැසිරෙණුයේ යම්සේ අත්තක් අල්ලා ගනී ද, එය මුදා අනිකක් අල්ලා ගනී ද, එය මුදා අනිකක් අල්ලා ගනී ද, මහණෙනි, එසෙසින් ම මේ යම් සිත යයි මනස යයි විඥානය යයි කියනු ලැබේ ද, ඒ (සිත) රෑ ද දහවල් ද අනෙකක් ම උපදී. අනෙකක් ම නිරුද්ධ වේ. (සිත අරමුණක් පාසා වෙනස්වන බව කීපුයේ ය.)

wúoHdj
fuday ixLdr
ú[a[dK
kdurEm
i<dh;k
miai
fõokd
;kayd
Wmdodk
fuday nj
Pd;s
Prd urK

මනොනිවාරණසුත්‍රය

එකත්පසෙක සිටි ඒ දෙවි තෙමේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ සමීපයෙහි

මේ ගා...

... දුක්

තො ... තෙමේ

සියලු ...

[භගව...

f,dan oafõi fuday j,lajkjd

wf,dan woafõi wfuday jvkjd

සි ... සිත

තො වළක්වනතෙ ය.

යමෙකින යමෙකින අකුසල් වෙ නම් එයින් එයින්

සිත වළක්වන්නේය යි.

මහණෙනි, අලෝභයෙන් කරණ ලද අලෝභයෙන් උපන් අලෝභය නිදාන කොට ඇති අලෝභය සමුදය කොට ඇති යම් කර්මයෙක් වේ ද, ලෝභය පහ වූ කල්හි මෙසේ ඒ කර්මය ප්‍රහත වේ. උපුටා හළ මුල් ඇති වේ. මුදුන සිඳලූ (තාලවස්තුවක් මෙන්) කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නොවැඩීම කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නූපදනා සැහැවි ඇති වේ.

මහණෙනි, අද්වේෂයෙන් කරණ ලද අද්වේෂයෙන් උපන් අද්වේෂය නිදාන කොට ඇති අද්වේෂය සමුදය කොට ඇති යම් කර්මයෙක් වේ ද, ද්වේෂය පහවූ කල්හි මෙසේ ඒ කර්මය ප්‍රහත වේ. උපුටා හළ මුල් ඇති වේ. (මුදුන සිඳුනා ලද) තාලවස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දේ වේ. මතු නොවැඩීම කරණ ලද්දේ වේ. මතු නූපදනා සැහැවි ඇති වේ.

මහණෙනි, අමෝහයෙන් කරණ ලද අමෝහයෙන් උපන් අමෝහ නිදාන කොට ඇති අමෝහ සමුදය කොට ඇති යම් කර්මයෙක් වේ ද, මෝහය පහ වූ කල්හි මෙසේ ඒ කර්මය ප්‍රහත වේ. උපුටා හළ මුල් ඇති වේ. (මුදුන සිඳුනා ලද) තාලවස්තුවක් මෙන් කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නොවැඩීම කරණ ලද්දේ වේ. නැවත නූපදනා සැහැවි ඇති වේ.

ප්‍රකීර්ණක නිර්දේශය

එහි ය අලොභකුශලමූලයෙක් වේ ද එය සුතමයී ප්‍රඥාව පුරාලයි, සුතමයී පඤ්ඤාව පරිපූර්ණ වූවා සවිතර්ක සවිචාරසමාධිය පුරයි. සවිතර්කසවිචාර සමාධිය පරිපූර්ණ වූයේ අධිචිත්ත ශික්ෂාව, පුරාලයි, අධිචිත්ත ශික්ෂාව පරිපූර්ණ වූවා සමථනිමිත්ත පුරයි. සමථනිමිත්ත පරිපූර්ණ වූයේ නෛෂ්ක්‍රම්‍යවිතර්කය පුරයි. නෛෂ්ක්‍රම්‍යවිතර්කය

අදොසකුසලමූලය චින්තාමයී ප්‍රඥාව පුරයි. චින්තාමයී ප්‍රඥාව පරිපූර්ණ වූවා අවිතර්ක විචාරමාත්‍ර වූ සමාධිය පුරයි. අවිතර්කවිචාරමාත්‍ර සමාධිය පරිපූර්ණ වූයේ අධිශීලශික්ෂාව පුරයි. අධිශීලශික්ෂාව පරිපූර්ණ වූවා උපෙක්ෂානිමිත්ත පුරයි. උපෙක්ෂානිමිත්ත පරිපූර්ණ වූයේ අව්‍යාපාදවිතර්කය පුරයි. අව්‍යාපාදවිතර්කය පරිපූර්ණ වූයේ අඤ්ඤින්ද්‍රිය

අමොහකුශලමූලය භාවනාමයී ප්‍රඥාව පරිපූර්ණ කෙරෙයි, භාවනාමයී ප්‍රඥාව පරිපූර්ණ වූවා අවිතර්ක අවිචාරසමාධිය පුරයි. අවිතර්ක අවිචාර සමාධිය පරිපූර්ණ වූයේ අධි ප්‍රඥාශික්ෂාව පුරයි. අධිප්‍රඥාශික්ෂාව පරිපූර්ණ වූවා ප්‍රග්‍රහනිමිත්ත පුරයි. ප්‍රග්‍රහනිමිත්ත

oek.eKSug

is;a t<jkúg kef.k Y

%djl meK úi£u''

Y%djl woyia

bosßm;a lsÍu''

***

uu fldfyduo mcdkd;s fjkafk@

we;a;gu M;k isÿjœfoh
; idhd n,d jgyd .ekSfuka
we;a; oek.ekSfuka

rEmhg úmdlh wkqj nef|k úoshg iudk wdldrhg˜ Mu rEmh h,s Wmoaojd fmkakœïlrk nj jgyd .ekSfuka

rEmfha we;s h˜la oelS˜la fkdj máÉpfhka Wmojd.;a oelS˜ls

rEm olskl%uh

[illegible] úcdkd;s ù[illegible]u lr.kakd úkdYh j,lajd.kak

mPdkd;s fj,d Ndjkdjla lf¾ ke;akï fudlo fjkafk @

ks;rˆ my;a ;;ajhlg jefgkjd fldfydu
ysáh;a f,dafl yß Nhdklhs
Ÿisu idrhlaa ke;s widru jevla

my;gu jeàu } wksÉphs
Nhdklhs } **ÿlaLhs**
yrhlaa ke;s } **wk;a;hs**

wks;Hhs
ÿlaLhs
wkd;auhs

f,dafl b|x rEm weiqre lrk ksid ldg ldg;a isoaO fjkafk ál ál Clhfj,d wmdhgu weo jefgkak ;uhs

fï f,dalfh we;a;

my;gu jeàu } wksÉphs

Nhdklhs }   **ÿlaLhs**

yrhlaa ke;s } **wk;a;hs**

---

fï f,dalh .ek wms fkdokak

wdoSkjh   m%Yafk

wksÉp   ÿlaL wk;a; wiœN

---

fï f,dalh .ek wms okak úosh

kshuhs - iem ú¢kak mœÆjka -yß

jákjd

ksÉp   iœL   w;a;

947. එහි අයොනිසොමනසිකාර කවරේ යත් : අනිත්‍යයෙහි නිත්‍ය යනු අයොනිසොමනසිකාර ය, දුඃඛයෙහි සුඛ යනු අයොනිසොමනසිකාර ය, අනාත්මයෙහි ආත්ම යනු අයොනිසොමනසිකාර ය, අශුභයෙහි ශුභ යනු අයොනිසොමනසිකාර යි. සත්‍යයනට විලොම විසින් හෝ චිත්තයාගේ ආවර්ජනයෙක් පුනපුනා ආවර්ජනයෙක් ආභෝගයෙක් සමන්වාහාරයෙක් මනසිකාරයෙක් වේ ද, මේ ' අයොනිසොමනසිකාර ' යි කියනු ලැබේ.

947. තත්ථ කතමො අයොනිසො මනසිකාරො : අනිච්චෙ නිච්චන්ති අයොනිසො මනසිකාරො, දුක්ඛෙ සුඛන්ති අයොනිසො මනසිකාරො, අනත්තනි අත්තාති අයොනිසො මනසිකාරො, අසුභෙ සුභන්ති අයොනිසො මනසිකාරො, සච්චවිප්පටිකුලෙන වා චිත්තස්ස ආවට්ටනා අන්වාවට්ටනා[1] ආභොගො සමන්නාහාරො මනසිකාරො, අයං වුච්චති අයොනිසො මනසිකාරො.

ලොභඅකුශලමූල	ද්වෙශඅකුශලමූලය	මොහඅකුශලමූලය
leu;s wruœk	wlue;s wruœk	WfmCld wruœk
iœjiy.; iam¾ih	ÿlaiy.; iam¾ih	**WfmCld iam¾ih**

wksÉphs } whsfhda'' ux bjrhss

rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**
ldu ú;¾lh	jHdmdo ú;¾lh	úysxid ú;¾lh
úmßkd˜ ÿlal	**ÿlal ÿlal**	**ixLdr ÿlal**

ú[a[dk udhdjg /já,d bkak yefudagu ú ¢kak fjkafk ÿla hkak fjkafk wmdhg

ආදිත්තපරියාය සූත්‍රය

කවරේ ද යත්: මහණෙනි ඇවිලගත් හාත්පසින් දිලියෙන ගිනිදැල් සහිත රත් වූ අයශ්ශලාකායෙකින් චක්ඛුන්ද්‍රියය පිරිමදනා ලද්දේ මැනැවි. ඇස්විනැණින් දතයුතු රූහි අනුව්‍යඤ්ජන විසින් නිමිති ගැනීම නො ම මැනැවි. නිමිත්තාස්වාදයෙන් බැඳුනා වූ හෝ අනුව්‍යඤ්ජනාස්වාදයෙන් බැඳුණා වූ හෝ කර්මවිඥානය සිටුනේ සිටිනේ ය. ඉදින් එසමයෙහි කළුරිය කරන්නේ නම් නිරයත් තිරිසන් යෝනියත් යන ගතිදෙකින් එක්තරා ගතියකට පැමිණෙන්නේ ය යන යමක් වේ නම් මේ කරුණ ඇත. මහණෙනි මේ දෙෂය දැක මම මෙසේ කියමි

hlvhlskaa

ukoeia i

wmdh g

weiqre lrktl yß Nhdklhs'@ jákafk;akE @ fyd|;akE @ ñ;=frla fkfjhs y;=frla @

uf.a le˜e;a; iemú£u yenhs

uyd ÿlla ú¢kak ;uhs fjkafk@

ks;r ks;r fuhu fufkys lrkak

ඇස අනිස ය. රූ අනිස ය. ඇස්විනැණ අනිස ය. ඇස්පහස අනිස ය. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක්නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් හෙ ද අනිසැ යි මෙය ම මෙනෙහි කරම්.

udr 42

fï whf.ka fífrkak le˜;s wh f˜fkys l,hq;= wdldrh @

කුම්මෝපම සූත්‍රය

මහණෙනි, එහෙයින් මෙහි ලා ඉඳුරන්හි වැසූ දොර ඇති ව වසවු. ඇසින් රූ දක නිමිති විසින් ගන්නෝ නොවවු. අනුව්‍යඤ්ජන විසින් ගන්නෝ නොවවු. යමක් හේතු කොට ගෙන චක්ඛුන්ද්‍රිය සංවෘත නො කොට වෙසෙන මොහු අභිජ්ඣා දෝමනස්ස යන ලාමක අකුසල් දහම්හු අනුබඳනාහු නම් එහි සංවරය පිණිස පිළිපදිවු. චක්ඛුන්ද්‍රිය රකිවු. චක්ඛුන්ද්‍රියයෙහි සංවරයට පැමිණෙවු.

uu úcdkd;s ù ugu lr.kakd úkdYh j,lajd.kak

mPdkd;s fj,d

Ndjkdjla Ndú;djla

lf¾ ke;akï fudlo fjkafk @

- **ú[a[dk } úcdkd;s**

uu úmdlhg nef|k úosh wkqj Wodlr.;a

ú|.ekSï ;=ka wdldrhlska oek.ekSu

leue,a;

fya;=

w;ayßk ;=re

f,dan oafõi fuday .e,ùula ke;

mxp lduh keu;s flfi,af.äh w;ayßk ;=re .e,ùula ke;

ඉච්ඡා සූත්‍රය. S -1 P - 76

69. ලොව කිමෙකින් බැඳේ ද? කුමක් දුරු කිරීමෙන් මිදේ ද? කුමක් ප්‍රහාණ කිරීමෙන් සියලු බැඳුම් සිඳී ද?

[භගවත්හු]

leu;a; leu;a; leu;a;

ලොව තෘෂ්ණාවෙන් බැඳේ. තෘෂ්ණාව දුරු ලීමෙන් මිදේ. තෘෂ්ණාව ප්‍රහාණ කිරීමෙන් සියලු බැඳුම් සිඳී.

69. කෙනස්සු බජ්ඣති ලොකො කිස්ස විනයාය මුච්චති,
කිස්සස්ස විප්පහානෙන සබ්බං ඡින්දති බන්ධනන්ති.

[භගවා:]

leu;a; leu;a;

ඉච්ඡාය බජ්ඣති ලොකො ඉච්ඡාවිනයාය මුච්චති,

leu;a; ඉච්ඡාය විප්පහානෙන සබ්බං ඡින්දති බන්ධනන්ති.

යම් කෙනකුන්හට ප්‍රියවස්තු සතළිසෙක් නම් ඔවුනට දුක් සතළිසෙක් වේ. යම් කෙනකුන්හට ප්‍රියවස්තු තිසෙක් නම් ඔවුනට දුක් තිසෙක් වේ, යම් කෙනකුන්හට ප්‍රියවස්තු විස්සෙක් නම් ඔවුනට දුක් විස්සෙක. යම් කෙන-

leue;a; wvœlrkúg ÿl wvœfõ pkaord. úkh rEm miaafi yUdhdu wvœlsslÍu

කුන්හට ප්‍රිය වස්තු දෙකෙක් නම් ඔවුනට දුක් දෙකෙකි. යම් කෙනකුන්හට ප්‍රිය වස්තු එකෙක් නම් ඔවුනට දුක් එකෙකි. යම් කෙනකුන්හට ප්‍රිය වස්තු-වෙක් නැත් නම් ඔවුනට දුකෙක් නැත. ඔහු ශෝක නැත්තෝ රාගාදි රජස් නැත්තෝ උපායාස නැත්තෝ යෑ යි කියමි"යි (භාග්‍යවතුන් වහන්සේ වදාළ සේක).

KU 315

oekqfk fldfyduo@

úcdkd;so@ **cdkd;so@**

wdY%h lrk úosh ^leue;a;&
w ej
W k

fyd|hs krl:akE

wdY%h lrk úosh ^leue;a;&
wl j
Wm k

krlhs

wdY%h lrk úosh ^leue;a;&
w ej
Wm k

fyd|;akE

f,dafl fldfyd˜ yß bkak - ñ;Hd ÈÜá

f,dafl fyd¢ka bkak - iïud ÈÜá

f,dafllka whskafjkak - iïud ÈÜá

iïud ixlmam

fldfyd˜ bkako l,amkdj

@

krl.;s 4

f,dan oafõi fuday

wmdhg hk jeros wg u.

jeros ÈÜá
jeros ixlmam
jeros jdpd
jeros lïuKa;
jeros wdðj
jeros jdhdu
jeros i;s
jeros iudê

fyd|.;s 27

wf,dan woafõi wfuday

iœœ.;shg hk yß wg u.

yß ÈÜá
yß ixlmam
yß jdpd
yß lïuKa;
yß wdðj
yß jdhdu
yß i;s
yß iudê

31 g wh;a .;sfkdyok

ksjkg u.

wß wg u.

iïud ÈÜá
iïud ixlmam
iïud jdpd
iïud lïuKa;
iïud wdðj
iïud jdhdu
iïud i;s
iïud iudê

iïud {dK
iïud úuqla;s

ආනන්ද, මේ වේදනා තුනෙක්: සුඛවේදනා ය, දුක්වේදනා ය, නොදුක්නොසුඛවේදනා යි. ආනන්ද, මොහු වේදනා යයි කියනු ලැබෙත්. ඵස්සසමුදයයෙන් වේදනාසමුදය වේ. ඵස්සනිරොධයෙන් වේදනානිරොධය වේ. මේ අරිඅටඟිමග ම වේදනානිරොධගාමිනී පටිපදාව යි. එනම්: සම්මාදිට්ඨි ය ... සම්මාසමාධි යි. වේදනාව නිසා යම් සුවයෙක් සොම්නසෙක් උපදී නම් මේ වේදනාවේ ආස්වාදය යි. යම් වේදනාවක් අනිස නම් දුක් නම් වෙනස් වනසුලු නම් මේ වේදනාවේ ආදීනව යි. වේදනාවෙහි යම් ඡන්දරාගය දුරුකිරීමෙක් ඡන්දරාගය පැහීමෙක් වේ නම් මේ වේදනාවේ නිස්සරණ යි.

S 4 P 420

ÿlg fldgœ fjk yeá

දුතිය සත්තක සූත්‍රය

තිස්සො ඉමා ආනන්ද වෙදනා: සුඛා වෙදනා දුක්ඛා වෙදනා අදුක්ඛමසුඛා වෙදනා. ඉමා වුච්චන්ති ආනන්ද වෙදනා. ඵස්සසමුදයා වෙදනාසමුදයො ඵස්සනිරොධා වෙදනානිරොධො. අයමෙව අරියො අට්ඨඞ්ගිකො මග්ගො වෙදනානිරොධගාමිනී පටිපදා සෙය්‍යථීදං: සම්මාදිට්ඨි -පෙ- සම්මාසමාධි, යං වෙදනං පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං, අයං වෙදනාය අස්සාදො, යා වෙදනා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා, අයං වෙදනාය ආදීනවො, යො වෙදනාය ඡන්දරාගවිනයො ඡන්දරාගප්පහානං ඉදං වෙදනාය නිස්සරණං

ÿflka .e,fjk yeá

wksÉp foaj,a

ksÉp f,i

ys;d.ekSu ksid)

ysrjq

W =f,ka ,e,ùug

ksÉp iœeL

w;a;

kshuhs"

udrhs

wksÉ
p

wvqf
õ

wksÉp ÿlaL

wk;a;

uxbjrhs

udrNhdklhs

171171

S 4 P 14

සම්බාධසුත්තං

wdoSkjh m%Yafk wksÉp ÿlaL

උප්පාද සූත්‍රය

21. සැවැත්නුවර —

මහණෙනි, ඇසෙහි යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් නිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපැදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි. කනෙහි යම් ... නැහැයෙහි යම් ... දිවෙහි යම් ... කයෙහි යම් ... සිතෙහි යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් නිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපැදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි.

මහණෙනි, ඇසෙහි යම් නිරොධයෙක් ව්‍යපශමයෙක් අස්තඞගමයෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යපශම ය යි, ජරාමරණයෙහි අස්තඞගමය යි. කනෙහි යම් නිරොධයෙක් ව්‍යපශමයෙක් අස්තඞගමයෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යපශමය යි, ජරාමරණයෙහි අස්තඞගමය යි. නැහැයෙහි යම් ...

175175

දුතිය සම්බෝධ සූත්‍රය

යං ඛො රූපෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොමනස්සං අයං රූපානං
අස්සාදො, යෙ[1] රූපා අනිච්චා දුක්ඛා විපරිණාමධම්මා අයං රූපානං
ආදීනවො, යො රූපෙසු ඡන්දරාගවිනයො ඡන්දරාගප්පහානං, ඉදං රූපානං
නිස්සරණං. යං සද්ද -පෙ- යං ගන්ධ -පෙ- යං රස -පෙ-
යං ඵොට්ඨබ්බ -පෙ- යං ධම්මෙ පටිච්ච උප්පජ්ජති සුඛං සොම-
නස්සං, අයං ධම්මානං අස්සාදො, යෙ ධම්මා අනිච්චා දුක්ඛා
විපරිණාමධම්මා අයං ධම්මානං ආදීනවො, යො ධම්මෙසු ඡන්දරාග-
විනයො ඡන්දරාගප්පහානං ඉදං ධම්මානං නිස්සරණං.

wdoSkjh m%Yafk wksÉp ÿlaL

දුතිය උපපාද සූත්‍රය

මහණෙනි, රූපයන්ගේ යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් නිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපැදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි. ශබ්දයන්ගේ යම් ... ගන්ධයන්ගේ යම් ... රසයන්ගේ යම් ... ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයන්ගේ යම් ... ධර්මයන්ගේ යම් ඉපැදීමෙක් පැවැත්මෙක් නිපැද්මෙක් පහළවීමෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි ඉපදීම යි, රොගයන්ගේ පැවැත්ම යි, ජරාමරණයෙහි පහළවීම යි.

මහණෙනි, රූපයන්ගේ යම් නිරොධයෙක් ව්‍යපශමයෙක් අස්තඞ්ගමයෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යපශමය යි, ජරාමරණයේ අස්තඞ්ගමය යි. ශබ්දයන්ගේ යම් ... ගන්ධයන්ගේ යම් ... රසයන්ගේ යම් ... ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යයන්ගේ යම් .. ධර්මයන්ගේ යම් නිරොධයෙක් ව්‍යපශමයෙක් අස්තඞ්ගමයෙක් වේ නම් මේ දුකෙහි නිරොධය යි, රොගයන්ගේ ව්‍යපශමය යි, ජරාමරණයෙහි අස්තඞ්ගමය යි.

hula wksÉp kï l,hœ;= jkafka tajdg we;s leue;a; ;=rka lsÍuhs'

අනිච්ච සූත්‍රය

රාධ, යමක් අනිස නම් එහි තාගේ ඡන්දය (කැමැත්ත) පහකටයුතු ය.

රාධ කුමක් අනිස ද යත්: රාධය, ඇස අනිස ය. එහිලා තාගේ ඡන්දය පහකට-යුතු ය. රූ අනිස ය. එහිලා තාගේ ඡන්දය පහකට-යුතු ය. චක්ඛුවිඥානය අනිස ය. එහිලා තාගේ ඡන්දය පහකටයුතු ය. ඇස්පහස අනිස ය. එහිලා තාගේ ඡන්දය පහකටයුතු ය. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් එ ද අනිස ය. එහිලා තාගේ ඡන්දය පහකටයුතු ය.

wdoSkjh m%Yafk wksÉp ÿlaL

hula ÿla kï l,hœ;= jkafka tajdg we;s leue;a; ;=rka lsÍuhs'

දුක්ඛ සූත්‍රය

77. රාධය, යමක් දුක් නම් එහි ලා තාගේ ඡන්දය (කැමැත්ත) පහකළ යුතු ය. රාධය, කුමක් දුක් ද යත්: රාධ, ඇස දුක් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය. රූ දුක් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය. චක්ඛුවිඤ්ඤාණය දුක් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය. ඇස්පහස දුක් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් ඒ ද දුක් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය.... මනපහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් ඒ ද දුක් ය. එහිලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය. රාධ, යමක් දුක් නම් එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු යි.

wdoSkjh m%Yafk wksÉp ÿlaL

hula wk;a; kï l,hœ;= jkafka tajdg we;s leue;a; ;=rka lsÍuhs'

අනත්ත සූත්‍රය

78\. එකල්හි ආයුෂ්මත් රාධ තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා එළඹියහ. ... රාධ යමක් අනත් නම් එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය. රාධ කුමක් අනත්ද යත්: රාධ, ඇස අනත් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය. රූ අනත් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය. චක්ඛුවිඤ්ඤාණය අනත් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය. ඇස්පහස අනත් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය.

ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් එ ද අනත් ය. එහි ලා තාගේ ඡන්දය පහකළ යුතු ය.

wdoSkjh m%Yafk wksÉp ÿlaL

wúoHdj ÿrelr úoHdj Wmojd .kak kï

අවිජ්ජා සූත්‍රය

වහන්ස, කෙසේ දන්නා කෙසේ දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහේ ද? විද්‍යා උපදී ද? යි. මහණ, ඇස අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි. විද්‍යා උපදී යි. රූ අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි. විද්‍යා උපදියි. චක්ඛුවිඤ්ඤාණය අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි. විද්‍යා උපදියි. ඇස්පහස අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි. විද්‍යා උපදියි. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් එ ද අනිත්‍ය විසින් දන්නා දක්නා මහණ-හුගේ අවිද්‍යා පැහෙයි විද්‍යා උපදියි ...

wdoSkjh m%Yafk wksÉp ÿlaL wk;a;

udj uyd úkdYhlg weo oud.kak

uuu yod.kak lKaydhu

wei

rEm

plal= ú[a[dkh

rd. oafõif

iem ÿla WfmaCI

.e,úh hœ;=uhs

osj

rEm esoyd ú[a[dkh

lh

rEm

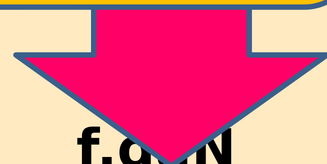
fmdÜgíh ú[a[dkh

uki

rEm

ufkda ú[a[dkh

m ¾ i h

f,dúN oafõi fuday

wmd h

fï wh;a Mlal os.ska os.gu lghœ;= lfrd;a ug fyd|lafjhso †ljoyß‡@

- wdiajdoh

wei lk wdosh u.ska rEm weiqre lr, úPdkd;s úoshg máÉpiuqmamkakj Wodlr.;a; udhd iem ú£ula

- wdoSkjh

uq,d iemhg /jáõp ksid oi wl=i,hu lr, fï Nhdkl iif³¼ wka;su my;a ;;ajhlg jeàu

wkka; iir .uklg kslrefka fldgqùu

wksÉp ÿlaL wk;a; ^úmßkdu Oïuhs&

- kslairKh

leue;a; wvœlsÍu ckaord. úkh

leue;a; mylsÍu ckaord. mylsÍu

wka) bÉp foaj,a
bÉp f,i ys;d.ekSu
ksid) ysrjq
W.=f,ka .e,ùug

bÉp

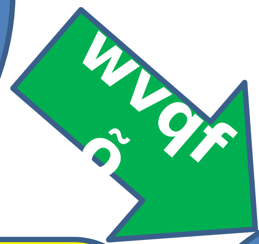

wksÉ p

185185

රූපය පිණිස යම් සුවයෙක් සොම්නසෙක් උපදී ද මේ රූපයාගේ ආස්වාද ය'යි ප්‍රහාණ ප්‍රතිවේධය සමුදයසත්‍ය වෙයි. යම් රූපයෙක් අනිත්‍ය දුඃඛ විපරිණාම ස්වභාව වේ ද මේ රූපයාගේ ආදීනව ය'යි පරිඥාප්‍රතිවේධය දුඃඛසත්‍ය වෙයි. රූපයෙහි යම් ඡන්දරාගසංවරණයෙක් ඡන්දරාගයාගේ දුරු කිරීමෙක් වේ ද මේ රූපයාගේ නිස්සරණ ය'යි සාක්ෂාත්ක්‍රියා ප්‍රතිවේධය නිරෝධසත්‍ය වේ. මේ තුන් තැන්හි යම් දෘෂ්ටියෙක් සඞ්කල්පයෙක් වචනයෙක් කර්මාන්තයෙක් ආජීවයෙක් ව්‍යායාමයෙක් ස්මෘතියෙක් සමාධියෙක් වේ ද (මේ මාර්ගභාවනා සඞ්ඛ්‍යාත) මාර්ගසත්‍යප්‍රතිවේධය මාර්ගසත්‍ය වේ.

f,dalfha jeäfofkla oel, ke;s m%Yakh oeka oel,o@

1 # m%YaKh †}ÿl‡

rEmj, ke;s iemla ,nd.ekSug uq,dù rEm miafiu hdu ksid ìhlre iif¾ uyd ÿllg fldgqùu

2 # m%YaKhg fya;=j†ÿlg fya;=j‡

we;a; okafk ke;s ksid udhd iemh kej; kej;;a ú£ug we;s leue;a; pkaord.h ;kaydj

3 # m%YaKhg úiªu ^fya;=j bj;alsÍu&

rEmj, ke;s iemla ,nd.ekSug uq,dù rEm miafiu hdu iïmQ¾kfhkau kj;d oeóu pkaord.h mylr oeóu

4 # m%YaKhg úiªu ,nd.kakd l%uh ^wßwgu. wkq.ukh&

oelau fjkia lrf.k leue;a; wvq lsÍu pkaord.h wvqlsÍu

rEm wiqre lrkúg we,Su yd .eàu wvqlr .ekSu

Wodùu

S 4 P 185

ලෝකසමුදය සූත්‍රය

107 …ති, ලෝකයේ සමුදයත් අස්තඬගමයත් දේශනා කරන්නෙමි. එය අසවු. මහණෙනි ලෝකයේ සමුදය කවරේ ද යත්: ඇසත් රූත් නිසා චක්ඛුවිඤ්ඤාණය උපදී. තිදෙනාගේ එක්වීම පහස යි. පහස නිසා වේදනාව වේ. වේදනාව නිසා තණ්හාව වේ. තණ්හාව නිසා උපාදන වේ. උපාදන නිසා භවය වේ. භවය නිසා ජාතිය වේ. ජාතිය නිසා ජරාමරණ සෝක පරිදේව දුක්ඛ දෝමනස්ස උපායාසයෝ හටගනිත්. මහණෙනි මේ ලෝකයේ සමුදය යි.

ks¾ ¤ Wodùu

wyqfjk úoshhs fífrk úoshhs

…ලෝකයේ අස්තඬගමය කවරේ ද යත්: ඇසත් රූත් නිසා චක්ඛුවිඤ්ඤාණය උපදී. තිදෙනාගේ එක්වීම පහස යි. පහස නිසා වේදනාව වේ. වේදනාව නිසා තණ්හාව වේ. ඒ තණ්හාවේ ම නිරවශේෂවිරාගනිරෝධයෙන් උපාදනනිරෝධය වේ.... මෙසේ මේ මුළු දුක්රැසේ නිරෝධය වේ. මහණෙනි මේ ලෝකයේ අස්තඬගමය යි.

සෝතාපන්න සූත්‍රය

1710. මහණෙනි, මේ ඉන්ද්‍රිය සයෙකි. කවර සයෙක් ද යත්: චක්ඛුන්ද්‍රිය ... මනින්ද්‍රිය යි. මහණෙනි යම් කලෙක අරිසවු මේ සයිඳුරන්ගේ සමුදයත් අස්තගමයත් ආස්වාදයත් ආදීනවයත් නිස්සරණයත් තතුයේ දනී ද, මහණෙනි, මේ අරිසවු සිවුඅපාහි නොහෙන සැහැවි ඇති නියත වූ මතු තුන්මඟ නමැති සම්බෝධිය පිහිට කොට ඇති සෝවන් පුහුල් යි කියනු ලැබේ යී.

1710. ඡයිමානි භික්ඛවෙ, ඉන්ද්‍රියානි. කතමානි ඡ: චක්ඛුන්ද්‍රියං -පෙ- මනින්ද්‍රියං. යතො ඛො භික්ඛවෙ, අරියසාවකො ඉමෙසං ඡන්නං ඉන්ද්‍රියානං සමුදයඤ්ච අත්ථගමඤ්ච අස්සාදඤ්ච ආදීනවඤ්ච නිස්සරණඤ්ච යථාභූතං පජානාති. අයං වුච්චති භික්ඛවෙ, අරියසාවකො සොතාපන්නො අවිනිපාතධම්මො නියතො සම්බොධිපරායණොති.

leu;s foaj,a lr lr uu oeka bkak úoshg
os.gu ysáfhd;a ux úkdYhs

uf. úkdYhg fya;=j

uf. leue;a; "uu úPdkd;s ùu

uu fldfyduo .e,fjkafk

leue;a;la yod fkdf.k bkakjd uu mPdkd;s fjkjd

uu fldfyduo Mal lrkafk

191191

uu hulg leue;af;ka we,S we;s nj ±k.;aúg
tal uq,djla nj ±ka okak ksid
we,Sf˜ka jk úkdYh;a oeka okak ksid
fkdwe,S isàug W;aidy lsßu
leue;a; wvœlr.ekSu

uu hulg wlue;af;ka .eà we;s nj oek.;aúg tal
lsisu f;areula ke;s nj oeka okak ksid
.eàf˜ka jk úkdYh;a oeka okak ksid
fkd.eà isàug W;aidy lsßu
leue;a; wvœlr.ekSu

සංගයහ සූත්‍රය

ඉටු කැමති මනවඩන සියලු රූ සද ගඳ පහස් දහම්හු යම් තාක් ඇතැ යි කියනු ලැබේ ද,

දෙවියන් සහිත ලෝවැස්සා විසින් මොහු සුව යයි සම්මතයහ. යම් තැනෙක මොහු නිරුද්ධ වෙද්ද එය ඔවුන් විසින් දුක් යයි සම්මත ය.

සක්කායයාගේ වැලැක්ම සුව යයි ආර්‍යයන් විසින් දක්නා ලදී. දක්නවුන්ගේ මෙය (නුවණැත්තන්ගේ මේ දර්ශනය) මුළුලෝකයා හා විරුද්ධ වේ.

අන්හු යමක් සුව විසින් කියද්ද ආර්‍යයෝ එය දුක් විසින් කියත්. අන්හු යමක් දුක් විසින් කියද්ද ආර්‍යයෝ එය සුව විසින් දනිත්.

දැනීමට දුෂ්කර වූ දහම දකිවු. මෙහි ලා නුවණ නැත්තෝ මුළා වූයේ වෙයි. කෙලෙසුන්ගෙන් වැසුණු නොදක්නවුන්ට (ඒ දහම) ගනඳුරෙක් වෙයි.

m %YaKh

ගොමය පිණ්ඩූපම සූත්‍රං

ඉක්බිති භාග්‍යවතුන් වහන්සේ අල්ප වූ ගොමපිඩක් අතින් ගෙන ඒ මහණහට මෙය

leu;s f,i mj;sk

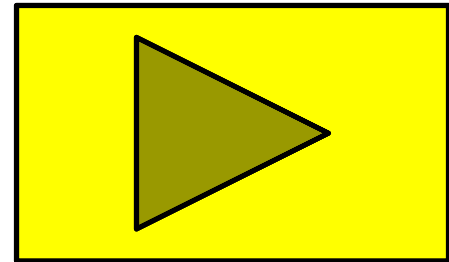
විදළ සේක : මහණ, නිත්‍ය වූ ධ්‍රැව වූ ශාශ්වත වූ නො පෙරළෙන සැහැවි ඇති මෙ පමණ

iaÓr jq

වූද ලබන ලද අත්බවෙක් නැත. මහණ, ඉදින් නිත්‍ය වූ ධ්‍රැව වූ ශාශ්වත වූ නො පෙරළෙන සැහැවි ඇති මෙ පමණ වූ ද පිළිලද අත්බවෙක් වී නම් මොනොවට දුක් ගෙවීම පිණිස මේ බඹසර විසුම නො පැනෙන්නේ යැ. මහණ යම් හෙයෙකින් නිත්‍ය වූ ධ්‍රැව වූ ශාශ්වත වූ නොවෙනස් වන ස්වභාව ඇති මෙ පමණ වූ ද අත් බැව පිළිලැබීමෙක් නැද්ද, එ හෙයින් මොනොවට දුක් ගෙවීම පිණිස බඹසර විසුම පැනේ.

iaÓrj q

S -3 P - 249

195195

leu;s f,i mj;sk

lsis¥ w;anejla ,eî

ke;'@@@@

- ,enQkQ

w;aneõj,;a ,

enQk cd;s

197197

ලද ධර්මය මෙසේ දත්වූ නම් මැනවි. මහණෙනි, මේ දීගුකල දිවෙන සැරිසරණ අමනාපයන් හා එක් වීමෙන් මනාපයන්ගෙන් වෙන්වීමෙන් හඬන වැලපෙන තොපගේ වැහුණු වැගුරුණු යම් කඳුලෙක් වී නම් මෙය ම ඉතා වැඩි ය. සිවුමහසමුදුරෙහි ජලය නො ම වැඩි ය. මහණෙනි, තොප විසින් දිගුකලක් මවු මළ දුක විඳිනලදි. මහණෙනි, මවු මළ දුක විඳින අමනාපයන් හා එක් වීමෙන් මනාපයන්ගෙන් වෙන් වීමෙන් හඬන වැලපෙන ඒ තොපගේ වැහුණු වැගුරුණු යම් කඳුලෙක් වී නම් එය ඉබොහෝමය. සිවුමහසමුදුරෙහි දිය නොබොහෝමය. මහණෙනි, තොප විසින් දිගුකලක් පියා මළ දුක විඳිනලදි ... බෑයා මළ දුක විඳින ලදි ... බුහුන මළ දුක විඳින

පියා මළ දුක විඳිතලද් ... බෑයා මළ දුක විඳින ලද් ... බුහුන මළ දුක විඳින ලද් ... පුතු මළ දුක විඳින ලද්. ... දූ මළ දුක විඳින ලද් ... ඥතිව්‍යසන විඳින ලද් ...භෝගව්‍යසන විඳින ලද් ... රෝගව්‍යසන විඳින ලද් ... රෝගව්‍යසන විඳිත්තා වූ අමනාපයන් හා එක් වීමෙන් මනාපයන්ගෙන් වෙන් වීමෙන් හඬන වැලපෙන ඒ තොපගේ වැහුනු වැගුරුණු කඳුලු ඉතා වැඩි ය. සිවුමහසයුරෙහි දිය තො ම වැඩි ය. ඒ කවර හෙයින යත්: මහණෙනි, මේ සසර තො පිරිසුත් කෙළවර ඇතියේ ය ... මහණෙනි, එහෙයින් සියලු සංස්කාරයන්හි කලකිරෙන්නට තිසි ම ය, නො ඇලෙන්නට තිසි ම ය, මිදෙන්නට තිසි මැ යි.

wkd¾h jev

2021.04.17 end

iem ú|Sug fidhd.;a leu;s cd;s @

2

අරියපරියෙසන සූත්‍රය

M - 1 – P 397 b40

8. මහණෙනි, කුමක් ජාතිධර්ම යයි කියන්නේ ද? පුත්‍රදාරාවෝ ජාති
ධර්මයෝයි දාසි දාස්හු ජාතිධර්මයෝයි. එළුබැටළුවෝ ජාතිධර්මයෝ යි.
කුකුළන් හා ඌරෝ ජාතිධර්මයෝ ය. ඇත් ගව අස් වෙළඹහු ජාතිධර්මයෝ ය.
රන් රිදී ජාතිධර්මය. මහණෙනි, මේ පඤ්චකාමගුණ උපධිහු ජාතිධර්මයෝ ය,
මෙහි තෘෂ්ණාවෙන් බැඳුණා වූ මුසපත් වූ බැසගත්තා වූ මේ ලෝ වැසි
තෙමේ ජාතිය ස්වභාව කොට ඇත්තේ ජාතිධර්මයක් ම සොයයි.

iem ,efnk cd;s fidh
fidhd .sh ug ,enqfka––––
–```–––@@@@
wkd ¾h jev

අරියපරියෙසන සූත්‍රය

9. මහණෙනි, කුමක් ජරාධර්මයයි කියන්නේ ද? පුත්‍රභාර්‍යාවෝ ජරාධර්මයෝ ය. දාසිදස්හු ජරාධර්මයෝ ය එළු බැටළුවෝ ජරාධර්මයෝ ය. කුකුළන් හා ඌරෝ ජරාධර්මයෝය. ඇත් ගව අශ්ව වෙළඹහු ජරාධර්මයෝය. රන්රිදී ජරාධර්මය. මහණෙනි, මේ පඤ්චකාමගුණ ජරාධර්ම වෙති. මේ ලෝවැසි, තෙමේ මේහි ගැට ගැසුණේ මුසපත් වූයේ බැසගත්තේ තෙමේ ජරාව ස්වභාව කොට ඇත්තේ ජරාධර්මයක් ම සොයයි.

wkd¾h jev

අරියපරියෙසන සූත්‍රය

11. මහණෙනි, කුමක් මරණධර්මයයි කියන්නේද? මහණෙනි, පුත්‍ර භාර්‍යාවෝ මරණධර්මීයෝ ය. දාසිදාස්හු මරණධර්මීයෝ ය. එළුබැටළුවෝ මරණධර්මීයෝ ය. කුකුළන් හා ඌරෝ මරණධර්මීයෝ ය. ඇත් ගව අස් වෙළඹහු මරණධර්මීයෝ ය. මහණෙනි, මේ උපධීහු මරණධර්මීයෝ ය. මේ ලෝ වැසි තෙමේ මෙහි ගෙතුණේ මුසපත් වූයේ බැසගත්තේ තෙමේ මරණය ස්වභාව කොට ඇත්තේ මරණධර්මීයක් ම සොයයි.

wkd¾h jev

14. මහණෙනි, ආර්‍ය්‍යවූ සෙවීම කුමක් ද? මහණෙනි, මේ ලෝකයෙහි ඇතැමෙක් තෙමේ ජාතිධර්ම වූයේ ජාතිධර්මයෙහි ආදීනව දැන ජාතියක් නැති නිරුත්තරවූ යොගක්ෂෙම සංඛ්‍යාත නිර්වාණය සොයයි. තෙමේ ජරාධර්ම වූයේ ජරාධර්මයෙහි ආදීනව දැන ජරාවක් නැති නිරුත්තර වූ යොගක්ෂෙම වූ නිවන සොයයි. තෙමේ ව්‍යාධිධර්ම වූයේ ව්‍යාධිධර්මයෙහි ආදීනව දැන ව්‍යාධියක් නැති නිරුත්තර යොගක්ෂෙම වූ නිවන සොයයි. තෙමේ මරණධර්ම වූයේ මරණධර්මයෙහි ආදීනව දැන මරණයක් නැති නිරුත්තර යොගක්ෂෙම වූ නිවන සොයයි. තෙමේ ශොකධර්ම වූයේ ශොකධර්මයෙහි ආදීනව දැන ශොකයක් නැති නිරුත්තර යොගක්ෂෙම වූ නිවන සොයයි. තෙමේ සංක්ලෙශධර්ම වූයේ සංක්ලෙශධර්මයෙහි ආදීනව දැන ක්ලෙශයක් නැති නිරුත්තර යොගක්ෂෙම වූ නිවන සොයයි. මහණෙනි, මේ ආර්‍ය්‍යපර්‍ය්‍යෙෂණයයි.

wd¾h iev

m%{dj} mcdkd;s

úmdl ú|.ekSï ksid w;aú£ug isÿjk

m%;s úmdlh wjfndaOfhka oek.ekSu

úcdkd;s m%{dj **mcdkd;s**

ñ;Hd oDIaGsh m%{dj **iïud oDIaGsh**

f,dalfha we;s rEm Yío .kaO ri wdosfhka ug jk úkdYh oekf.k Majdg uu fuf;la l,a oS;snQkQ jákdlu wvQùug mgka.ekSu

f,dalfha we;a; oelSu

අරියං වො, භික්ඛවෙ, සම්මාසමාධිං දෙසිස්සාමි සඋපනිසං සපරික්ඛාරං, තං සුණාථ, සාධුකං මනසි කරොථ, භාසිස්සාමීති.

මහණෙනි, තොපට නිර්දොෂ වූ මාර්ගසමාධිය සප්‍රත්‍යය කොට සපරිවාර කොට දෙසන්නෙමි. ඒ අසව්, මොනොවට මෙනෙහි කරව් ප්‍රකාශ කරන්නෙමි.'යි වදාළ සේක.

208208

YS% ioaO¾uh ksjerosj fkdokakd wh

wudrefõ jefgkyeá

uu f,dalh .elkSh,d,

oek.kafka

ú[a[dkfhka njfkdoek

uq,d ùfuka

f,daN oafõi fuday

n,h jeûlrf.k

úcdkd;s ù

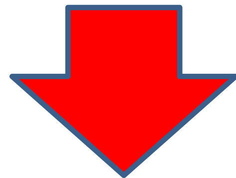
oi wl=i,hu lrf.k

ugu lr.kakd úkdYh n,kak

,iaik''' ?mhla olskaak ,eîu

úmdl fmrmsfkka

fmrmfjka

f,dan wf,dan

wmd hg

e;'''' ?mhla olskaak ,eîu

úmdl fmrmfjka fmrmsfkka

úcdkd;so@ mcdkd;so@

ලොහඅකුශලමූල	ද්වෙශඅකුශලමූලය	මොහඅකුශලමූලය
leu;s wruœk	wlue;s wruœk	WfmCld wruœk
iœjiy.; iam¾ih	ÿlaiy.; iam¾ih	**WfmCld iam¾ih**
rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**
ldu ú;¾lh	jHdmdo ú;¾lh	úysxid ú;¾lh
úmßkd˜ ÿlal	**ÿlal ÿlal**	**ixLdr ÿlal**

f,dafl bkak yok tl

uyd Nhdklhs

ú[a[dk udhdjg /já,d bkak yefudagu ú ¢kak fjkafk ÿla hkak fjkafk wmdhg

කම්මනිදාන සූත්‍රය

f,dan oafõi fuday kï oi wl=i,hu isÿúh yel

මහණෙනි, මම ප්‍රාණඝාතය ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය, දොසහෙතුක ය, මොහහෙතුක ය යි. මහණෙනි, මම අදින්නාදානය ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය, දොසහෙතුක ය, මොහහෙතුකය යි. මහණෙනි, මම කාමමිථ්‍යාචාරය ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය දොසහෙතුක ය, මොහහෙතුක ය යි. මහණෙනි, මම මුසාවාදය ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය, දොස හෙතුක ය, මොහහෙතුක යයි. මහණෙනි, මම පිසුණුබස ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහෙතුක ය, දොස

කම්මනිදාන සූත්‍රය

හේතුක ය, මෝහහේතුක ය යි. මහණෙනි, මම පරොස්ඛස ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහේතුක ය, දෙසහේතුක ය, මෝහහේතුක ය යි. මහණෙනි, මම සම්ඵප්‍රලාපය ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභ හේතුක ය, දෙසහේතුක ය, මෝහ හේතුක යයි. මහණෙනි, මම අභිධ්‍යාව ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභ-හේතුක ය, දෙසහේතුක ය, මෝහහේතුක ය යි. මහණෙනි, මම ව්‍යාපාදය ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහේතුක ය, දෙසහේතුක ය, මෝහහේතුක ය යි. මහණෙනි, මම මිථ්‍යාදෘෂ්ටි ය ද ත්‍රිවිධ කොට කියමි: ලොභහේතුක ය, දෙස-හේතුකය, මෝහහේතුකය යි.

1) mr mk keiSu

2) kqqqÿkafoh .ekSu

3) ldu ñ;Hd pdrh

4) uqidjdo

5) ì|ùug l:dlsßu

6) ßoùug l:dlsßu

7) iïmmam%,dm ysial:d lsß

8) oeä leue;a; ^f,dan)rd.&

9) ;ry $flaka;sh } oeä wlue;a; ^oafa

10)ñ;Hd oDIaÀh ^fuday&

jvd n,j;a mj @

21

උපාලි සූත්‍රය

ද? කායකර්ම හෝ යැ වාක්කර්ම හෝ යැ මනඃකර්ම හෝ යැ යි. තපස්විය, මම මෙසේ බෙදනලද මෙසේ වෙසෙසන ලද තුන් කර්මයන් කෙරෙහි පවකම් කිරීමට පවකම් පැවැත්මට මනඃකර්මය මහාසාවද්‍යතර යයි දක්වමි. කායකර්මය එසේ නො වෙයි. වාක්කර්මය එසේ නො වේ යයි. ඇවැත්නි ගෞතමයෙනි, මනඃකර්මය යි කියවූ ද? තපස්විය, මනඃකර්ම

mkais,amo

4la

uu jeämqr lrkafk

1) mr mk keiSu
2) kqqqÿkafoh .ekSu
3) ldu ñ;Hd pdrh

lfhkajk mõo@

4) uqidjdo
5) ì|ùug l:dlsßu
6) ßoùug l:dlsßu
7) iïmm%,dm ysial:d lsßu

jpkfhkajk mõo@

8) oeä leue;a;
9) ;ry $ flaka;sh
10) ñ;Hd oDIaÀh @ @ @ @ @

isf;kajk mõo@

uu jeämqr lrkafk
f,dl=u nrm;,u mõ;=k kï hkak fjkafk fldfygo@

මිච්ඡාදිට්ඨිප්පහාන සූත්‍රය

f,daflg ñ;% oelau mylrk l %uh

මහණ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල සැලකෙළේ ය: වහන්ස, කෙසේ දන්නහුගේ කෙසේ දක්නහුගේ මිසදිටු ප්‍රහීණ වේ ද යි.

wksÉphs ← → **mßyrkhg kqiq¥iqhs**

S 4 P 291

මහණ, ඇස අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. රූප අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. චක්ෂුර්විඥානය අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ වේදනාවෙක් උපදී නම් මෙ ද අනිස විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ මිසදිටුව ප්‍රහීණ වේ.

wúoHdj ÿrelr úoHdj Wmojd .kak kï

අවිජ්ජා සූත්‍රය

වහන්ස, කෙසේ දන්නා කෙසේ දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍ය පැහේ ද? විද්‍ය උපදී ද? යි. මහණ, ඇස අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍ය පැහෙයි. විද්‍ය උපදී යි. රූ අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍ය පැහෙයි. විද්‍ය උපදියි. චක්ඛුවිඤ්ඤාණය අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍ය පැහෙයි. විද්‍ය උපදියි. ඇස්පහස අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍ය පැහෙයි. විද්‍ය උපදියි. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ විඳුමෙක් උපදී නම් එ ද අනිස විසින් දන්නා දක්නා මහණහුගේ අවිද්‍ය පැහෙයි විද්‍ය උපදියි ...

සක්කායදිට්ඨිප්පහාන සූත්‍රය

S – 4 P – 292

සැලකළේ ය: වහන්ස, කෙසේ දන්නහුගේ කෙසේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ ද? යි.

මහණ, ඇස දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. රූ දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. චක්ෂුර්විඥානය දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ. ඇස්පහස නිසා සුව වූ හෝ දුක් වූ හෝ නොදුක් නොසුව වූ හෝ යම් මේ වේදනාවෙක් උපදී නම් එ ද දුක් විසින් දන්නහුගේ දක්නහුගේ සත්කායදෘෂ්ටිය ප්‍රහීණ වේ.

13. ඇවැත්නි, සම්‍යග්දෘෂ්ටි උත්පාදය පිණිස කොතෙක් ප්‍රත්‍යයයෝ ඇද්ද?

ඇවැත්නි, සම්‍යග්දෘෂ්ටි උත්පාදය පිණිස ප්‍රත්‍යයයෝ දෙදෙනෙක් ඇත: පරතොඝොෂය (සත්ප්‍රාය ධර්ම ශ්‍රවණය) හා යොනිසොමනසිකාරය (තමන්ගේ උපාය මනසිකාරය) හා දෙකයි. ඇවැත්නි, සම්‍යග්දෘෂ්ටිඋත්පාදය පිණිස මොහු දෙදෙන ප්‍රත්‍යය වෙති.

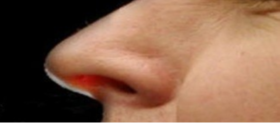
fi 12 .ek we;a; okafkke;s oelaflke;s whf.a ñ;Hd osÜáh myù ke;

1 wei **rEm** **n,d ú£u**

2 lK YíorEm **wid ú£u**

3 kdih .kaOrEm .| iqj| ú£u

4 osj ririEm ri ú£u

5 lh iam¾YrEm myi ú£u

6 uki OïurEm ˜fkda ?m ú£u

fyd|hs jákjd idrhs w¾:j;a kshuhs ure

ug;a ñ;HdoDIaÀh ;shkjo @

iqj myiqj ,ndfok rEm Yío .kaaO ri'''' wdosh ^lEu îu weªï" f.afodr" bvlvï hdk jdyk úúO Wmlrk& ughs uf.a whghs idOdrkj

,nd.ekSug -wkd¾h jev

uu leu;shs

tajdg ndOd jkjg

uu wlue;shs

8

10

9

mkais,a /lafld;a we;so@

uyd n,j;a mõ 3

8 -oeä leue;a;

9 -;ry flaka;sh } oeä wlue;a;

10-ñ;% oDIaÀh

ñ;HdoDIaÀ @

1) mr mk keiSu
2) kqqqÿkafoh .ekSu
3) lduhg ñ;% yeisÍ˜
4) uqidjdo
5) ì|ùug l:dlsßu
6) ßoùug l:dlsßu
7) iïmm%,dm ysial:d lsßu
8) oeä leue;a; ^rd.&
9) ;ry flaka;sh ^oafoi &
10) ñ;%oDIaÀh

úuxi
d

iïud oDIaÀh

233233

oi wl=i,hu fkdlrk l%uh

- r;s - wkd¾h
- wdr;s - wd¾h
- úr;s
- máúr;s
- fõruKs - wßy;aa
W;=uka

234234

කොටස්හි ගිස්මෙයි. එහි යම් සංයමයෙක් සංවරයෙක් අනතික්‍රමයෙක් වී නම් මේ ශීල යැ. යම් සමාදානයෙක් වී නම් ඒ ව්‍රත යි. සංවරාර්ථයෙන් ශීල යැ, සමාදානාර්ථයෙන් ව්‍රත යි. මේ ශීලයත් ව්‍රතයත් වේ යැයි කියනු ලැබේ. ශීල නො වූ ව්‍රතය කවරැ? යත් 'ආරඤ්ඤිකඞ්ග යැ පිණ්ඩපාතිකඞ්ග යැ පංසුකූලිකඞ්ග යැ තෙචීවරිකඞ්ග යැ සපදානචාරිකඞ්ග යැ ඛලුපච්ඡාභත්තිකඞ්ග යැ නෙසජ්ජිකඞ්ගය යථාසන්ථතිකඞ්ග යැ' යන මේ ධුතාඞ්ග අට ශීල නො වූ ව්‍රත යැයි කියනු ලැබේ. වීර්‍ය්‍යසමාදානයත් ශීල නො වූ ව්‍රත යැයි කියනු ලැබෙයි: 'එකාන්තයෙන් ශරීරයෙහි සමත් නහරත් ඇටත් ඉතිරි වේවා, මස් ලේ වියැළේවා, පුරුෂශක්තියෙන් පුරුෂබලයෙන් පුරුෂවීර්‍ය්‍යයෙන් පුරුෂපරාක්‍රමයෙන් පැමිණියැ යුතු ඒ උත්තමාර්ථයට නො පැමිණ වීර්‍ය්‍යයාගේ ශිථිලබවෙක් නො වන්නේ යැ'යි සිත උත්සාහ ගන්වයි, පිහිටුවයි. මෙ බඳු වූ වීර්‍ය්‍යසමාදානය ශීල නො වූ ව්‍රත යැයි කියනුලැබේ.

පටිසම්භිදාමාර්ගය

පඤ්ච සීලානි: පාණාතිපාතස්ස පහානං සීලං, වෙරමණී සීලං, චෙතනා සීලං, සංවරො සීලං, අවීතික්කමො සීලං. එවරූපානි සීලානි චිත්තස්ස අවිප්පටිසාරාය සංවත්තන්ති, පාමොජ්ජාය[6] සංවත්තන්ති, පීතියා සංවත්තන්ති, පස්සද්ධියා සංවත්තන්ති, සොමනස්සාය සංවත්තන්ති, ආසෙවනාය සංවත්තන්ති, භාවනාය සංවත්තන්ති, බහුලීකම්මාය සංවත්තන්ති, අලඞ්කාරාය සංවත්තන්ති, පරික්ඛාරාය සංවත්තන්ති, පරිවාරාය සංවත්තන්ති, පාරිපූරියා සංවත්තන්ති, එකන්තනිබ්බිදාය විරාගාය නිරොධාය උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බොධාය නිබ්බානාය සංවත්තන්ති.

ස්‍රෝතාපත්තිමාර්ගයෙන් දෘෂ්ටිය හා සමග එක් ව සිටි කෙලෙශයන්... සකෘදාගාමිමාර්ගයෙන් ඖදාරිකකෙලෙශයන් ... අනාගාමිමාර්ගයෙන් අණුසහගත කෙලෙශයන් ...අර්හත්මාර්ගයෙන් සියලු කෙලෙශයන් වැළැක්මි අර්ථයෙන් ශීල යැ අව්‍යතික්‍රමාර්ථයෙන් ශීල යි.

ශීලයෝ පස්දෙනෙකි: ප්‍රාණවධයාගේ ප්‍රහාණය ශීල යැ (ප්‍රාණ-වධයෙන්) වෙන්වීම ශීල යැ (ප්‍රාණවධයට ප්‍රතිපක්ෂ වූ) චෙතනාව ශීල යැ (ප්‍රාණවධයෙන්) වැළැක්ම ශීල යැ (ප්‍රාණවධයාගේ) අව්‍යතික්‍රමය ශීල යි. මෙබඳු ශීලයෝ චිත්තයාගේ නො විපිළිසර බව පිණිස පවතිත්

ප්‍රාමොද්‍යය පිණිස පවතිත්, ප්‍රීතිය පිණිස පවතිත්, සන්හිඳීම පිණිස පවතිත්, සොම්නස පිණිස පවතිත්, ආසෙවනය පිණිස පවතිත්, වැඩීම පිණිස පවතිත්, බහුල කිරීම පිණිස පවතිත්, අලඞ්කාරය පිණිස පවතිත්, පරිෂ්කාරය පිණිස පවතිත්, පරිවාරය පිණිස පවතිත්, පරිපූර්ණභාවය පිණිස පවතිත්, එකාන්තයෙන් නිර්වේදය පිණිස විරාගය පිණිස නිරොධය පිණිස උපශමය පිණිස අභිඥාව පිණිස සම්බොධය පිණිස නිර්වාණය පිණිස පවතිත්.

10 ආර්‍ය්‍යාවෙනි, ආර්‍ය්‍යඅෂ්ටාංගිකමාර්ගය විසින් ත්‍රිවිධස්කන්ධයෝ සංග්‍රහ කොට ගන්නා ලද්දාහු ද? 'නොහොත් ත්‍රිවිධස්කන්ධයන් විසින් ආර්‍ය්‍ය-අෂ්ටාංගිකමාර්ගය සංග්‍රහ කොට ගන්නා ලද්දේ ද?

ඇවැත විශාඛයෙනි, ආර්‍ය්‍යාෂ්ටාංගිකමාර්ගය විසින් ත්‍රිවිධස්කන්ධයෝ සඞ්ගෘහීත නොවෙති. ඇවැත විශාඛයෙනි, ත්‍රිවිධස්කන්ධ විසින් ආර්‍ය්‍යාෂ්ටා-ංගිකමාර්ගය සඞ්ගෘහීත වෙයි. ඇවැත විශාඛයෙනි, යම් සම්‍යග්වාචායෙක් ඇද්ද, යම් සම්‍යක් කර්මාන්තයෙක් ඇද්ද, යම් සම්‍යගාජීවයෙක් ඇද්ද, මේ දහම්හු ශීලස්කන්ධය විසින් සඞ්ගෘහීත වෙති. යම් සම්‍යග්ව්‍යායාමයෙක් ඇද්ද, යම් සම්‍යක් ස්මෘතියෙක් ඇද්ද, යම් සම්‍යක්සමාධියෙක් ඇද්ද, මේ දහම්හු සමාධිස්කන්ධය විසින් සඞ්ගෘහීත වෙති. යම් සම්‍යග්දෘෂ්ටියෙක් ඇද්ද, යම් සම්‍යක්සඞ්කල්පයෙක් ඇද්ද, මේ දහම්හු ප්‍රඥස්කන්ධය විසින් සඞ්ගෘහීත වෙතියි කීය.

ප්‍රඥ :- සම්මා දිට්ඨි - සම්මා සංකල්ප

සීල :- සම්මා වාචා - සම්මා කම්මන්ත - සම්මා ආජීව

සමාධි :- සම්මා වායාම - සම්මා සති - සම්මා සමාධි

wx - 5	ප්‍රථම අට්ඨපුග්ගල සූත්‍රය	255 msg

1. සතර මඟට පිළිපන්නාහු ය, සතර ඵලයෙහි සිටියාහු යන තෙල සඞ්ඝ තෙමේ ඍජු වූයේ ප්‍රඥා ශීල සමාධියෙන් යුක්ත වූයේ ය.

---

1. චත්තාරො ච පටිපන්නා චත්තාරො ච ඵලෙ ඨිතා,
එස සඞ්ඝො උජුභූතො පඤ්ඤාසීලසමාහිතො.

uu fldfyduo uf.a oDIaÀh

iïud oDIaÀhlaa njg m;alr.;af;a

úcdkd;s m% {a{dj **mcdkd;s**

ñ;Hd oDIaGsh m% {a{dj **iïud oDIaGsh**

සම්මාදිට්ඨි සූත්‍රය

wo idlÉpd lf,a ta m% {a{dj ,nd.ekSug Y%jkh l,h;= oyuhs

4. ඇවැත්නි, යම් කලෙක ආර්යශ්‍රාවක තෙමේ අකුසලයන් දනී ද අකුසලමූලයන් දනී ද කුසලයන් දනී ද, කුසල මූලයන් දනී ද, ඇවැත්නි, මෙපමණකින් ආර්යශ්‍රාවක තෙමේ සම්‍යග්දෘෂ්ටික වෙයි. ඔහුගේ දෘෂ්ටිය ඍජු වෙයි. ධර්මයෙහි ඉතා දැඩි පැහැදීමෙන් යුක්ත වූයේ වෙයි. මේ සද්ධර්මයට පැමිණියේ වෙයි.

සම්මාදිට්ඨි සූත්‍රය

4. යතො ඛො ආවුසො අරියසාවකො අකුසලඤ්ච පජානාති, අකු-
සලමූලඤ්ච පජානාති, කුසලඤ්ච පජානාති, කුසලමූලඤ්ච පජානාති,
එත්තාවතාපි ඛො ආවුසො අරියසාවකො සම්මාදිට්ඨි හොති. උජුගතාස්ස
දිට්ඨි, ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන සමන්නාගතො ආගතො ඉමං සද්ධම්මන්ති.

úPdkd;s l%uhg f,dalh weiqre l,fyd;a ;ukago my,gu hkak is¥fjk nj;a

305

mPdkd;s l%uhg f,dalh weiqre l,fyd;a ;ukag by,gu hdyels nj;a fyd¢ka jgyd.;a wh iïud osÜÀhg m;aù we;

157. මහණෙනි, මහණ අනිත්‍ය වූ ම රූපයන් අනිත්‍ය යැ යි දකියි. ඒ ඔහුට සම්‍යග්දෘෂ්ටි වෙයි. මැනැවින් දක්නේ කලකිරෙයි. නන්දිය ක්ෂය වීමෙන් රාගය ක්ෂය වෙයි. රාගය ක්ෂය වීමෙන් නන්දිය ක්ෂය වෙයි. නන්දිරාග දෙක ක්ෂය වීමෙන් සිත මැනැවින් මිදුණේ යැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මහණ අනිත්‍ය වූ ම සද් ... ගඳ ... රස ... පහස් ... දහම් අනිත්‍යහ යි දකී නම් එය ඔහුගේ සම්මාදිට්ඨි වෙයි. මැනැවින් දක්නේ කලකිරෙයි. නන්දිය ක්ෂය වීමෙන් රාගය ක්ෂය වේ. රාගය ක්ෂය වීමෙන් නන්දිය ක්ෂය වේ. නන්දිරාග දෙක ක්ෂය වීමෙන් සිත මැනවින් මිදුණේ යයි කියනු ලැබේ.

අජ්ඣත්තනන්දික්ඛය අනිච්ච සූත්‍රය

wksÉpjq wksÉphs

මහණෙනි, මහණ තෙමේ අනිත්‍යවූ ම ඇස අනිත්‍ය යැ යි දකී ද, ඒ ඔහුට සම්‍යග්දෘෂ්ටි වෙයි. මොනොවට දක්නේ කලකිරෙයි. නන්දිය ක්ෂය වීමෙන් රාගය ක්ෂය වෙයි. රාගය ක්ෂය වීමෙන් නන්දිය ක්ෂය වෙයි. නන්දිරාගය ක්ෂය වීමෙන් සිත මැනැවින් මිදුණේ යැ යි කියනු ලැබේ. මහණෙනි, මහණ තෙමේ අනිත්‍ය වූ ම ශ්‍රෝත්‍රය අනිත්‍ය යැ යි දකී ද ඝ්‍රාණය අනිත්‍ය යැ යි දකී ද දිව අනිත්‍ය යැ යි

ug wdfh;a kï fï wei lK kdih osj

lh uk kï Wjukd kE @

විචයහාරවිභඞ්ගය

අනුපාදිශේෂ නිර්වාණධාතුව ද, ප්‍රත්‍යයසමවායෙන් උපන් නිරුද්ධවන පියවිඇති දුක්ඛ යැ සමුදය යැ මග්ග යැ යන තුන් සත්‍යයන් ද විචාරයි. නිරෝධසත්‍යය අසංඛත යි. එහි සමුදය දර්ශනභූමියෙහි ද භාවනාභූමියෙහි ද යන භූමි දෙක්හි ප්‍රහීණ වෙයි. දර්ශනයෙන් සක්කායදිට්ඨි යැ විචිකිච්ඡා යැ සීලබ්බතපරාමාස යැ යන තුන්සංයෝජනයෝ ප්‍රහීණ වෙති, භාවනායෙන් කාමච්ඡන්ද යැ ව්‍යාපාද යැ රූපරාග යැ අරූපරාග යැ මාන යැ උද්ධච්ච යැ නිරවශේෂ අවිජ්ජා යැ යන සත්සංයෝජනයෝ ප්‍රහීණ වෙත්, මොහු කාමාදි

- wúoHd
- WoaoÉp
- udk
- wrEm rd.
- rEm rd.
- má>
- ldu rd.
- iS,ín; mrdudi
- úÑlsÉpd
- i;aldh osÜá

[අභබ්බ සූත්‍රය]

[සැවැත්නිදානයි]

87. මහණෙනි, දිට්ඨිසපන් පුහුල් (සෝවාන් පුද්ගල) කරුණු සයක් උපදවන්නට අභව්‍ය වෙයි. කවර සයෙක යත්:

සක්කාය දිට්ඨි ය, විචිකිච්ඡා ය, සීලබ්බතපරාමාස ය, අපායගමනීය-රාග ය, අපායගමනීය දෝස ය, අපායගමනීය මෝහ ය යි.

මහණෙනි, දිට්ඨිසපන් පුහුල් මේ කරුණු සය උපදවන්නට නොපොහොසත් වේ ය යි

දුතිය කල්‍යාණමිත්ත සූත්‍රය

56. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් කල්‍යාණමිත්‍රත්වයෙක් වේ ද, මහණහට අරිඅටඟිමඟ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, අරිඅටඟිමඟ වඩන්නේ ය. අරිඅටඟිමඟ බහුල කරන්නේ ය යන මෙය කල්‍යාණමිත්‍ර මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි, කල්‍යාණමිත්‍ර මහණ කෙසේ නම්

දුතිය යොනිසො සුත්‍රය

62. මහණෙනි, යම් අරුණෝදයෙක් වේ ද, උදවන හිරුට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පෙර නිමිති වෙයි. මහණෙනි, එසෙයින් ම යම් යෝනිසොමනසිකාරසම්පත්තියෙක් වේ ද, මහණහට අරිඅටඟිමඟ ඉපදීමට මේ පෙරටු වෙයි. මේ පූර්ව නිමිත්ත වෙයි. මහණෙනි, අරිඅටඟිමඟ වඩන්නේ ය. අරිඅටඟිමඟ බහුල කරන්නේ ය. යන මෙය යෝනිසො-මනසිකාරසම්පන්න මහණහු විසින් කැමැති වියයුතු යි. මහණෙනි,

S – 5 -1 P - 57

පඨම ධම්ම කථික සූත්‍රය

මහණෙනි, ඉදින් රූපයෙහි කලකිරීම පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස දහම් දෙසා නම්, (ඒ) මහණ "ධම්මකථික" ය යි කියන්නට සුදුසු වෙයි. මහණ ඉදින් රූපයෙහි කලකිරීම පිණිස නො ඇල්ම පිණිස නිරෝධය පිණිස පිළිපන්නේ වේ නම්, (ඒ) මහණ "ධම්මානුධම්මපටිපන්න" ය යි කියන්නට සුදුසු වෙයි. මහණ ඉදින්, රූපයෙහි කලකිරීමෙන් නොඇල්මෙන් නිරොධයෙන් උපාදාන රහිත වැ මිදුණේ වේ නම් (ඒ) මහණ දිට්ඨධම්මයෙහි නිවනට පැමිණියේ යි කියන්නට සුදුසු වෙයි.

බහුධාතුක සූත්‍රය

ආනන්දය, මේ සස්නෙහි මහණ යම් කරුණෙකින් මාර්ගදෘෂ්ටිසම්පන්න (සෝතාපන්න ආර්යශ්‍රාවක) පුද්ගල (චාතුර්භූමක සංස්කාරයන් කෙරෙහි) කිසි එක් සංස්කාරයකුදු නිත්‍ය වශයෙන් ගන්නේ ද තෙල හේතු රහිත යැ, ප්‍රත්‍යය රහිත යැ, තෙල කරුණ නො ලැබේ'යයි දනගනී. යළි තෙල කරුණ ඇත : යම් හෙයකින් පෘථග්ජන කිසි සංස්කාරයක් නිත්‍ය වශයෙන් ගන්නේ ද, තෙල කරුණ ඇතැ යි දනගනී.

M -3 P 199 B 185

තෙල කරුණ අහෙතුකය, අප්‍රත්‍යය : යම් හෙයකින් මාර්ගදෘෂ්ටිසම්පන්න ආර්‍යශ්‍රාවක පුද්ගල (චාතුර්භූමක සංස්කාරයන් කෙරෙහි) කිසි එක ද සංස්කාරයක් සුව වශයෙන් ගත්තේය යන තෙල කරුණ නැතැයි දතගති. තෙල කරුණ වැලිත් ඇත : යම් හෙයකින් පුහුදුන් පුහුල් (ත්‍රෛභූමක සංස්කාරයන් කෙරෙහි) කිසි සංස්කාරයක් සුව විසින් ගත් තේය යන තෙල කරුණ ඇතැයි දතගති.

තෙල කරුණ අහෙතුක ය, අප්‍රත්‍යය : යම් කරුණකින් මාර්ග දෘෂ්ටියෙන් සමන්වාගත පුද්ගල (චාතුර්භූමක ධර්මයන් කෙරෙහි) කිසි එක ද ධර්මයක් ආත්ම විසින් ගත්තේය යන තෙල කරුණ වැලිත් ඇත : යම් හෙයකින් පුහුදුන් පුහුල් (ත්‍රෛභූමක ධර්මයන් කෙරෙහි) කිසි ධර්මයක් ආත්ම විසින් ගත්තේ ය යන තෙල කරුණ ඇතැ යි දතගති.

සක්කාය සූත්‍රය

330. ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, සත්කාය සත්කාය යි කියනු ලැබේ. ඇවැත්නි, සත්කාය කවරේ දැ යි. ඇවැත්නි, මේ උපාදානස්කන්ධ පස සත්කාය යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලදී. එනම්: රූපූපාදානස්කන්ධය, වේදනූපාදානස්කන්ධය, සඤ්ඤූපාදනස්කන්ධය, සඞ්ඛාරූපාදනස්කන්ධය, විඤ්ඤාණූපාදනස්කන්ධයයි, ඇවැත්නි, මේ උපාදානස්කන්ධ පස සත්කාය යයි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරන ලද්දේ යි. ඇවැත්නි, මේ සත්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මඟෙක් ඇද්ද, පිළිවෙතක් ඇද්දැ යි.

ඇවැත්නි, මේ සත්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මගෙක් ඇත. පිළිවෙතෙක් ඇතැ යි. ඇවැත්නි, මේ සත්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මග කවරේද, පිළිවෙත කවරේ දැ යි. ඇවැත්නි, මේ සත්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මේ අරිඅටගි මග ම ය. එනම්: සම්මාදිට්ඨිය ... සම්මාසමාධිය යි. ඇවැත්නි, මේ සත්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස මේ මග යි. මේ පිළිවෙත යි. ඇවැත්නි; මේ සත්කාය පිරිසිඳ දැනීම පිණිස සොඳුරු මගෙකි. සොඳුරු පිළිවෙතෙකි. ඇවැත්නි ශාරීපුත්‍රයෙනි, නො පමා වීමට සුදුසු යි.

ඒ සත්කායදෘෂ්ටියට ලෝකොත්තර සම්‍යග්දෘෂ්ටිය ප්‍රතිපක්ෂ යැ. සම්මාසඞ්කප්ප සම්මාවාචා සම්මාකම්මන්ත සම්මාආජීව සම්මාවායාම සම්මාසති සම්මාසමාධි යන මොහු (ඒ පඨමමග්ගසම්මාදිට්ඨියට) අනුගාමීහු වෙති. මේ ආර්‍ය්‍යඅෂ්ටාඞ්ගිකමාර්ග යැ. ඕහු ‘ සීලක්ඛන්ධ සමාධික්ඛන්ධ පඤ්ඤාක්ඛන්ධ යන තුන් ස්කන්ධයෝ යැ. ශීල ස්කන්ධය ද සමාධිස්කන්ධය ද ශමථ යැ, ප්‍රඥාස්කන්ධය විදර්ශනා යි, එහි සත්කාය දුඃඛසත්‍ය යැ. සත්කායසමුදය දුඃඛසමුදය යැ, සත්කාය නිරොධය දුක්ඛනිරොධය යැ, ආර්‍ය්‍යඅෂ්ටාඞ්ගිකමාර්ගය දුක්ඛනිරොධගාමිනී පටිපද යි. මොහු චතුස්සත්‍යයෝ යි. දුඃඛසත්‍යය පරිච්ඡෙද්‍ය (පිරිසිඳ දතයුත්තේ) යැ, සමුදය සත්‍යය ප්‍රහාතව්‍ය යැ, මාර්ගසත්‍යය භාවිතව්‍ය (වැඩියැයුත්තේ) යැ, නිරොධසත්‍යය සාක්ෂාත් කර්තව්‍ය යි.

1012. එහි විචිකිත්සා කවර යත්:

ශාස්තෘන් වහන්සේ කෙරෙහි සැක කෙරෙයි, විචිකිත්සා කෙරෙයි, සවලොවුතුරු දහම්හි ... අට අරි සඟුන් කෙරෙහි ... ත්‍රිවිධ ශික්ෂාවෙහි, (අතීතස්කන්ධාදී) පූර්වාන්තයෙහි, (අනාගතස්කන්ධාදි) අපරාන්තයෙහි, පූර්වාන්ත අපරාන්තයෙහි, ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාප්‍රතීත්‍යසමුත්පන්න ධර්මයන්හි සැක කෙරෙයි, විචිකිත්සා කෙරෙයි. යම් මෙබඳු වූ සැකයෙක් සැක කරන අයුරෙක් සැකයට පමුණුවන ලද බවෙක් විමතියෙක් විචිකිත්සාවක් දෙවළහකයෙක් ද්විධාපථයෙක් සංශයයෙක් අනෙකාංශග්‍රාහයෙක් ආසප්පණයෙක් පරිසර්පණයෙක් (අරමුණට) නො බැසගැනීමෙක් චිත්තයාගේ තදබවෙක් මනෝවිලේඛයෙක් වේ ද, මේ විචිකිත්සා යයි කියනු ලැබේ.

b;diq,q iem udhdjlg
rjÜgjñka
uyd ÿlalkaolg hglrjñka
ksudjla ke;sju /f.khk
Nhdkl iißka
bj;aùu yer fjk;a
úl,amhla ;shfhkjo @

මහාසළායතනික සූත්‍රය

මහණෙනි, චක්ෂුස යථාභූත වූ දන්මින් දක්මින් රූපයන් යථාභූත වූ දන්මින් දක්මින් චක්ෂුර් විඥානය යථාභූත වූ දන්මින් දක්මින් චක්ඛුසම්ඵස්සය යථාභූත වූ දන්මින් දක්මින් චක්ඛුසම්ඵස්ස හේතුයෙන් සුව වේවයි දුක් වේවයි නො දුක් නො සුව වේවයි යම් වේදනාවක් උපදී ද, එ ද යථාභූත වූ දන්මින් දක්මින් චක්ෂුයෙහි නො ඇලෙයි. රූපයන්හි නො ඇලෙයි. චක්ෂුර්විඥානයෙහි නො ඇලෙයි. චක්ඛුසම්ඵස්සයෙහි නො ඇලෙයි. චක්ඛුසම්ඵස්ස හේතුයෙන් සුව වේවයි දුක් වේවයි නො දුක් නො සුව වේවයි යම් වේදනාවක් උපදී ද, එහිදු නො ඇලේ.

එබඳු වූවහුගේ යම් දෘෂ්ටියක් ඇද්ද, ඒ දෘෂ්ටිය ඔහුට සම්‍යග්දෘෂ්ටි වෙයි. එබඳු වූවහුගේ යම් සංකල්පයෙක් ඇද්ද, ඒ සංකල්පය ඔහුට සම්‍යක්සංකල්ප වෙයි. එබඳු වූවහුගේ යම් ව්‍යායාමයෙක් ඇද්ද, ඒ ව්‍යායාමය ඔහුට සම්‍යග්ව්‍යායාම වෙයි. එබඳු වූවහුගේ යම් ස්මෘතියක් ඇද්ද, ඒ ස්මෘතිය ඔහුට සම්‍යක්ස්මෘති වෙයි. එබඳු වූවහුගේ යම් සමාධියෙක් ඇද්ද, ඒ සමාධිය ඔහුට සම්‍යක් සමාධි වෙයි. ඒ මහණහුගේ කායකර්මය ද වාක්කර්මය ද ආජීවය ද කැලි මැ සුපරිශුද්ධ වේ. මෙසේ ඒ මහණහට මේ ආර්‍ය්‍යඅෂ්ටාඞ්ගික මාර්ගය භාවනායෙන් වැඩීමට යේ.

ද්විතිය සාරිපුත්ත සූත්‍රය

සොතය කවරේ දැ''යි. වහන්ස, මේ අරිඅටඟිමඟ ම සොත යයි. එනම්; සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත, මැනවි මැනවි. සාරිපුත්ත මේ අරිඅටඟිමඟ ම සොත ය යි. එනම් සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත සෝවාන් සෝවාන් යී මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සෝවාන් කවරේ ද යි. වහන්ස, යමෙක් මේ අරිඅටඟිමඟින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යී කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි. සාරිපුත්ත, මැනවි මැනවි.

b12

krl.;s - 4
.;s 83973

f,dan oafõi fuday

wmdhg hk jeros wg u.

jeros ÈÜá
jeros ixlmam
jeros jdpd
jeros lïuKa;
jeros wdðj
jeros jdhdu
jeros i;s
jeros iudê

fyd|.;s 27

wf,dan woafõi wfuday

iœœ.;shg hk yß wg u.

yß ÈÜá
yß ixlmam
yß jdpd
yß lïuKa;
yß wdðj
yß jdhdu
yß i;s
yß iudê

31 gu
wh;a .;sfk dyok

ksjkg u.

wß wg u.

iïud ÈÜá
iïud ixlmam
iïud jdpd
iïud lïuKa;
iïud wdðj
iïud jdhdu
iïud i;s
iïud iudê

iïud {dK
iïud úuqla;s

නෙත්තිප්පකරණං

14. චතුරාර්‍යසත්‍යය යථාභූතව නොදැක්ම හේතු කොටගෙන දිගුකලක් මුළුල්ලෙහි ඒ ඒ ජාතීන්හි මැ සංසරණය විය.

15. ඒ මෙතෙල චතුස්සත්‍යයෝ දක්නා ලදහ, භවනායිකාව නසනලද්දීය, දුඃඛයාගේ මූලය උදුන් කරන ලද, දැන් පුනර්භවයෙක් නැති ' යි.

මේ ශෛදයයා දේශනා යි.

NET – P – 249 b16

(9) එහි ඥාණ ද ඥෙයය ද කවරෙ යැ

ixialD; jpkhls

“ සියලු සංස්කාරයෝ අනිත්‍යයෝ යැ ” යන මේ ඥෙයය යැ.

“ යම් කලෙක විදර්ශනාප්‍රඥායෙන් දකී ද ” යන මේ ඥාණ යැ.

ඉදං ඤාණං ච ඤෙය්‍යං ච.

“සබ්බෙ සඞ්ඛාරා අනිච්චා”ති ඉදං ඤෙය්‍යං.

“යදා පඤ්ඤාය පස්සතී”ති ඉදං ඤාණං.

9. කතමා චානන්ද සබ්බසඞ්ඛාරෙසු අනිච්චසඤ්ඤා:

ඉධානන්ද භික්ඛු සබ්බසඞ්ඛාරෙහි අට්ටීයති හරායති ජිගුච්ඡති. අයං වුච්චතානන්ද සබ්බසඞ්ඛාරෙසු අනිච්චසඤ්ඤා.

---

9. ආනන්දයෙනි, සර්වසංස්කාරයන්හි අනිත්‍යසංඥ කවර:

ආනන්දයෙනි, මෙ සස්නෙහි මහණ හැම ප්‍රත්‍යුත්පන්නධර්මයන්ගෙන් පෙළෙයි. හිරි කෙරෙයි, පිළිකුල් කෙරෙයි. ආනන්දයෙනි, මේ සර්ව සංස්කාරයන්හි අනිත්‍යසංඥ යි කියනු ලැබේ.

9.4 රූපය. පේශි හා සැකිල්ල අතර සම්බන්ධතාව

A. පෘෂ්ඨවංශියකුගේ: B. සන්ධිපාදිකයකුගේ: I. සැකිල්ල; II. පේශි

පේශි සෛල වර්ග තුනකි. මේවා විලිබිත පේශි, සෛල, සිනිඳු පේශි සෛල සහ හෘත් පේශි සෛල නම් වේ. සන්ධිපාදිකයන්ගේත් සරප්පුකයන්ගේත් විලිබිත පේශි දක්නට ලැබේ. මෙම පේශි, සැකිලි ව්‍යූහවලට සවි වී පිහිටා ඇත. පෘෂ්ඨවංශීන්ගේ ගාත්‍රත් සන්ධිපාදිකයන්ගේ උපාංගත් චලනය කරනු ලබන්නේ විලිබිත පේශි මගිනි. සන්ධිපාදිකයන් හැරුණු විට අනෙක් සියලු ම අපෘෂ්ඨවංශීන්ගේ දක්නට ලැබෙන්නේ සිනිඳු පේශි පමණකි. සරප්පුකයන්ගේ ද අන්ත්‍රයේ බිත්තිවලත් රුධිර වාහිනී බිත්තිවලත් සිනිඳු පේශි දක්නට ලැබේ. විලිබිත පේශි සාමාන්‍යයෙන් සිනිඳු පේශිවලට වඩා ඉතා ශීඝ්‍රයෙන් සංකෝචනය වෙයි. පෘෂ්ඨවංශීන්ගේ විලිබිත පේශි සතාගේ 'කැමැත්ත' හෙවත් ඉච්ඡාව අනුව සංකෝචනය කළ හැකි වුවත් සිනිඳු පේශි සතාගේ කැමැත්තට යටත් නො වේ. නිදසුනක් වශයෙන් අපේ අත පය අපට කැමති ආකාරයට චලනය කළ හැකි වුවත් අපේ බඩවැල් එසේ චලනය කළ නො හැකි ය. මේ නිසා විලිබිත පේශි ඉච්ඡානුග පේශි යනුවෙන් ද සිනිඳු පේශි අනිච්ඡානුග පේශි යනුවෙන් ද හැඳින්වෙයි. හෘත් පේශිය වනාහි පෘෂ්ඨවංශීන්ගේ හෘදයේ ඇති විශේෂ වර්ගයේ පේශියකි හෘත් පේශිය ද සිනිඳු පේශි ද රිද්මයානුකූල සංකෝචනය පෙන්වයි.

ද්‍විතිය සාරිපුත්ත සූත්‍රය

සොතය කවරේ දැ''යි. වහන්ස, මේ අරිඅටඟිමඟ ම සොත යයි. එනම්; සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත, මැනවි මැනවි. සාරිපුත්ත මේ අරිඅටඟිමඟ ම සොත ය යි. එනම් සම්මාදිට්ඨි ... සම්මාසමාධි යි. සාරිපුත්ත සෝවාන් සෝවාන් යී මෙය කියනු ලැබේ. සාරිපුත්ත සෝවාන් කවරේ ද යි. වහන්ස, යමෙක් මේ අරිඅටඟිමඟින් යුතු වූයේ වේ ද, මේ සෝවාන් යී කියනු ලැබේ. ඒ මේ ආයුෂ්මත් තෙමේ මෙබඳු නම් ඇත්තේ මෙබඳු ගොත් ඇත්තේ යි. සාරිපුත්ත, මැනවි මැනවි.

b12

105. “සුභද්‍රයෙනි, යම් ධර්ම විනයයෙක (යම් සස්නෙක) අරි අටැඟි මඟ නො ලැබෙයි ද, එහි (පළමු වන) සෝවාන් මහණ ද නො ලැබේ (නො වැත), දෙවෙනි සෙදුගැමි මහණ ද එහි නැත, තෙවෙනි අනැගැමි මහණ ද එහි නැත, සතර වන රහත් මහණ ද එහි නැත. වැලි දු සුභද්‍රයෙනි, යම් සස්නෙක අරි අටැඟි මඟ ඇද්ද, එහි (පළමු) සෝවාන් මහණ ද ඇත. දෙවෙනි සෙදුගැමි මහණ ද ඇත, තෙවැනි අනාගැමි මහණ ද ඇත, සතරවන රහත් මහණ ද ඇත. සුභද්‍රයෙනි, මෙ (දහම් විනය ඇති) සස්නෙහි අරි අටැඟි මඟ ඇත. සුභද්‍රයෙනි, මෙහි ම (පළමු) සෝවාන් මහණ ද ඇත, මෙහි ම දෙවෙනි සෙදැගැමි මහණ ද ඇත. මෙහි ම තෙවෙනි අනැගැමි මහණ ද ඇත. මෙහි ම සිවු වැනි රහත් මහණ ද ඇත. මේ සතර මහණුන්-ගෙන් අන්‍ය වූ පරප්‍රවාදයෝ (පර තන්ත්‍රයෝ) සත්‍යයෙන් ශූන්‍ය හ. සුභද්‍රයෙනි, මේ මහණහු ද නිසි පරිදි වසන්නාහු නම් ලොව රහතුන් ගෙන් හිස් නො වන්නෝ ය.”

8. එහි විභත්තිහාර කවරේ යෑ : යමෙක් කාමයන් සේවනය කෙරේ ද පව්කමුදු කෙරේ ද, හේ අනුසොතගාමී යයි ඒ කාන්තයෙන් නො වේ. සෝවන් පුහුල් ද කාමයන් සේවනය කෙරෙයි, තද්භාගිය වූ පව්කමුදු කෙරෙයි, " කිඤ්චාපි සො කම්මං කරොති පාපකං " යි සූත්‍රයෙහි දක්වූ පරිදි හේ තො ද අනුසොතගාමී වෙයි. මෙය විභාග කොට ප්‍රකාශ කළයුතු යෑ. කාමයන් තො ද සෙවුනේ යෑ, පව්කම් තො ද කෙරෙයි, (එහෙත්) ඒකාන්තයෙන් පටිසොතගාමී තො ද වෙයි. කාමයන්හි වීතරාග වූ ශාසනයෙන් බැහැර වූ සියලු දෙනෙ තො ද කාමයන් සේවනය කෙරෙයි, ඔහු තො ද පව්කම් කෙරෙති, (ඔහු) අනුසොතගාමී පටිසොතගාමී ද වෙත්. මේ විභත්තිහාර යි.

අඝසුතවනාතු සූත්‍රය

මහණෙනි, එහි ලා ඇසූ පිරූ තැත් ඇති ආර්‍යශ්‍රාවක තෙමේ පටිච්ච-සමුප්පාදය ම මනා කොට නුවණින් මෙනෙහි කෙරේ ද, මෙසේ මේ හේතුව ඇති කල්හි මේ ඵලය වෙයි. මෙය ඇතිවීමෙන් මෙය උපදී. මෙය නැති කල්හි මෙය නො වෙයි. මේ හේතුව නිරුද්ධවීමෙන් මේ ඵලය නිරුද්ධ වේ, එනම් අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරයෝ වෙති. සංස්කාර ප්‍රත්‍යයෙන් විඤ්ඤාණය වේ. .... මෙසේ මේ මුළු දුක්රැසේ හටගැනීම වේ.

නිදාන [පටිච්චසමුප්පාද] සූත්‍රය

අනද තෙරණුවෝ වහන්ස, ආශ්චර්‍ය්‍යයෙකි. වහන්ස, අද්භූතයෙකි. වහන්ස, මේ පටිච්චසමුප්පාදය ඉතා ගැඹුරු ය. ගැඹුරු වූයේ ම දක්නු ද ලැබේ. එහෙත් මට ඉතා ප්‍රකට වූවක් මෙන් වැටහේ ය"යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේට මෙය සැළකළහ.

ආනන්ද, එසේ නො කිය, ආනන්ද එසේ නො කිය. ආනන්ද, මේ පටිච්චසමුප්පාදය ඉතා ගැඹුරු ය, ගැඹුරු වූයේ ම ගැඹුරුව පෙණේ. ආනන්ද, මේ දහම නො දැනීමෙන් අවබෝධ නො කිරීමෙන් ප්‍රතිවේධ නො කිරීමෙන් මෙසේ මේ සත්ත්වයෝ අවුල් වූ නූල් පන්දෙක් මෙන් වූවාහු. පෙහෙරැත්ගේ

මහණෙනි, පටිච්චසමුප්පාදය කවරේ ද යත්: මහණෙනි, තථාගතයන්ගේ උත්පාදයෙහි දු තථාගතයන්ගේ අනුත්පාදයෙහි දු ජාතිප්‍රත්‍යයෙන මරණය වේ යන ඒ ප්‍රත්‍යයස්වභාවය ධර්මස්ථිතිය (ප්‍රත්‍යයොත්පන්න කාරණය) ධර්මනියාමය (ප්‍රත්‍යයසමුත්පන්නධර්මනියමය) ඉදප්පච්චයතාව (මේ ප්‍රතීත්‍ය-සමුත්පන්නභාවය) සිටියේ ම ය. (පවත්නේ ම ය) ඒ ඉදම්ප්‍රත්‍යයතාව තථාගත තෙමේ අවබෝධ කෙරෙයි. අභිසමය කෙරෙයි. අවබෝධ කොට අභිසමය කොට දක්වයි. දේශනා කරයි. පණවයි. පිහිටුවයි. විවෘත කරයි. බෙදයි. ප්‍රකට කෙරෙයි. බලවු යි පවසයි. “මහණෙනි, ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණ වේ.” මහණෙනි, මෙසේ ‘ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණ වේ” [යන මෙහි යම් ප්‍රත්‍යය ස්වභාවයෙක්, යම් අමෘෂාභාවයෙක්, යම් අනන්‍ය ස්වභාවයෙක්, යම් ප්‍රත්‍යයොත්පන්නභාවයෙක් ඇද් ද, මේ ප්‍රතීත්‍යසමුත්පාදය යි කියනු ලැබේ.]

M 3 P 461

මහාහත්ථිපදෝපම සූත්‍රය

එක් රැස්වීම වෙයි. මෙය භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් ද වදාරණ ලදී: 'යමෙක් පටිච්චසමුප්පාදය දකී ද, හෙතෙම (පටිච්චසමුප්පන්න වූ) ධර්මය දකියි යමෙක් ධර්මය දකී ද, හෙතෙම පටිච්චසමුප්පාදය දකී'යි කියා ය. මේ උපාදානස්කන්ධයෝ පස්දෙන පටිච්ච සමුප්පන්නයෝ වෙති.

සමවායො හොති. වුත්තං ඛො පනෙතං භගවතා: 'යො පටිච්චසමුප්පාදං පස්සති, සො ධම්මං පස්සති, යො ධම්මං පස්සති, සො පටිච්චසමුප්පාදං පස්සතී'ති. පටිච්චසමුප්පන්නා ඛො පනිමෙ යදිදං පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා. යො ඉමෙසු පඤ්චසුපාදානක්ඛන්ධෙසු ඡන්දො

මහණෙනි, දුඃඛසමුදයාර්‍යසත්‍යය කවරේද යත්: අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයයෙන් සංස්කාරයෝ වෙති. සංස්කාරප්‍රත්‍යයයෙන් විඥානය වෙයි, විඥානප්‍රත්‍යයයෙන් නාමරූප වෙයි, නාමරූප ප්‍රත්‍යයයෙන් ෂඩායතන වෙයි, ෂඩායතන ප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශ වෙයි, ස්පර්ශ ප්‍රත්‍යයයෙන් වේදනාව වෙයි, වේදනාප්‍රත්‍යය-යෙන් තෘෂ්ණාව වෙයි, තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයයෙන් උපාදානය වෙයි, උපාදාන ප්‍රත්‍යයයෙන් භවය වෙයි, භවප්‍රත්‍යයයෙන් ජාතිය වෙයි, ජාතිප්‍රත්‍යයයෙන් ජරා - මරණ - ශෝක - පරිදේව - දුක් - දොම්නස් - උපායාසයෝ වෙත්. මෙසේ මේ සියලු (-අමිශ්‍ර වූ) දුඃඛ රාශිහුගේ හටගැන්ම වේ. මහණෙනි, මේ දුඃඛ සමුදයාර්‍යසත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

සම්මාදිට්ඨි සූත්‍රය

2. සියා ආවුසො. යතො ඛො ආවුසො අරියසාවකො භවඤ්ච පජානාති, භවසමුදයඤ්ච පජානාති, භවනිරොධඤ්ච පජානාති, භවනිරොධගාමිනිං පටිපදඤ්ච පජානාති, එත්තාවතාපි ඛො ආවුසො අරියසාවකො සම්මාදිට්ඨි හොති. උජුගතාස්ස දිට්ඨි, ධම්මෙ අවෙච්චප්පසාදෙන

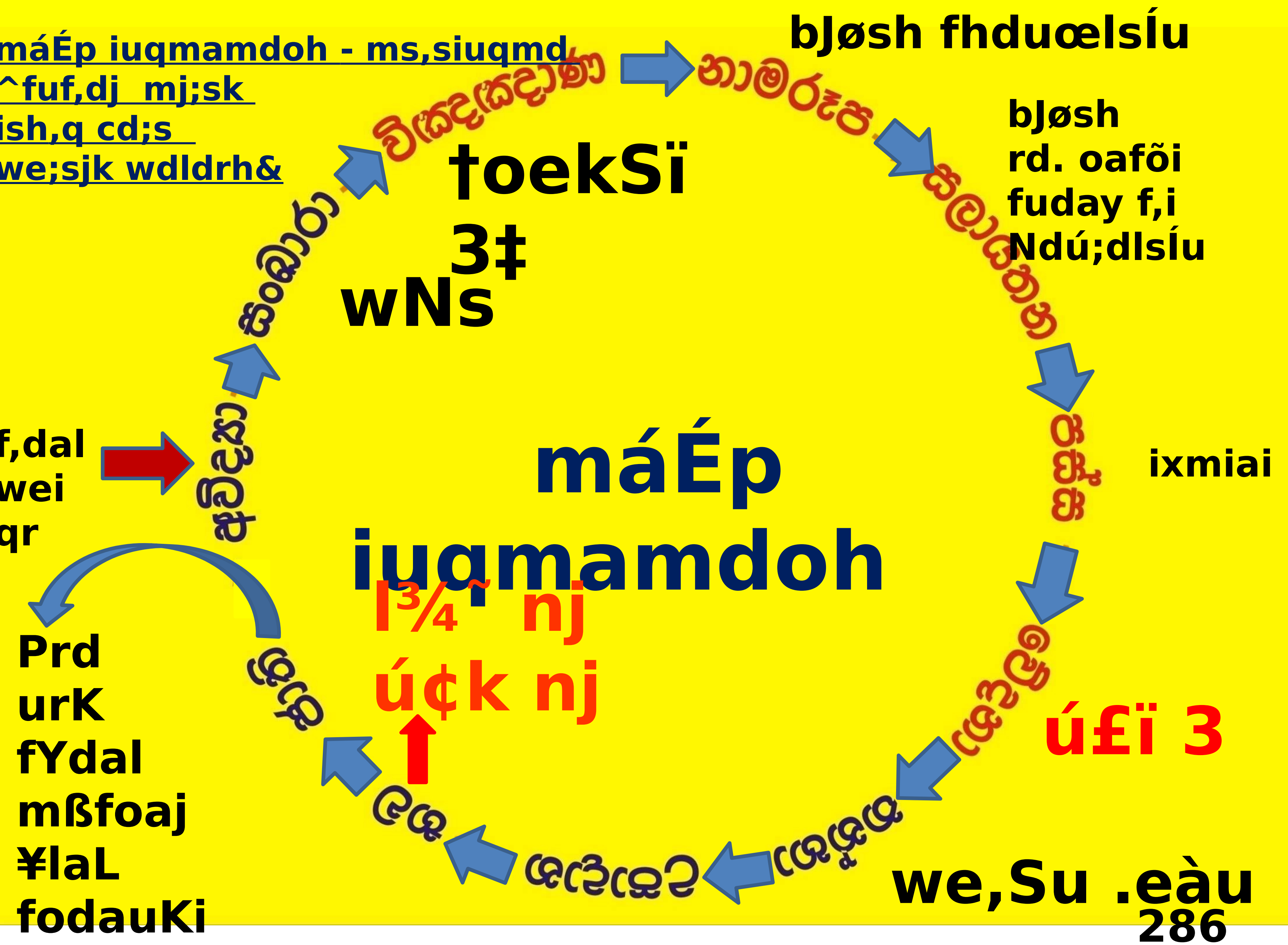
නසන්ති සූත්‍රය.

ලෝකයෙහි විචිත්‍ර වූ යම් (රූපාදි) අරමුණු ඇත් ද, ඔහු කාමයෝ නො වෙත්. පුරුෂයාගේ (ශුභාදිවශයෙන්) සංකල්පිත රාගය තෙමේ කාමය යි. ලෝකයෙහි විසිතුරු වූ (රූපාදි) අරමුණු එසේ ම සිටි. වැලිත් පණ්ඩිතයෝ මේ ආරම්මණයන්හි ඡන්දරාගය දුරු කෙරෙත්.

න තෙ කාමා යානි චිත්‍රානි ලොකෙ සඞ්කප්පරාගො පුරිසස්ස කාමො, තිට්ඨන්ති චිත්‍රානි තථෙව ලොකෙ අථෙත්ථ[1] ධීරා විනයන්ති ඡන්දං.

ලොභඅකුශලමූල	ද්වෙශඅකුශලමූලය	මොහඅකුශලමූලය
leu;s wruœk	wlue;s wruœk	WfmCld wruœk
iœjiy.; iam¾ih	ÿlaiy.; iam¾ih	**WfmCld iam¾ih**
iœjú£u	ÿlaú£u	**WfmCld** ú£u
fidïkia Wmúpdrh	fodïkia Wmúpdrh	WfmCld Wmúpdrh
rd. nj	**oafõi nj**	**fuday nj**
ldu ú;¾lh	jHdmdo ú;¾lh	úysxid ú;¾lh
úmßkd˜ ÿlal	**ÿlal ÿlal**	**ixLdr ÿlal**

ú[a[dk udhdjg /já,d bkak yefudagu ú ¢kak fjkafk ÿla hkak fjkafk wmdhg

máÉp iuqmamdoh - ms,siuqmd
^fuf,dj mj;sk
ish,q cd;s
we;sjk wdldrh&
bJøsh fhduœlsÍu
bJøsh
rd. oafõi
fuday f,i
Ndú;dlsÍu
†oekSï
3‡
wNs
විඤ්ඤාණ
නාමරූප
සළායතන
සංඛාරා
f,dal
wei
qr
máÉp
iuqmamdoh
ixmiai
l¾ï nj
ú¢k nj
ú£ï 3
Prd
urK
fYdal
mßfoaj
¥laL
fodauKi
we,Su .eàu
286

ලෝක සූත්‍රය

ලොකස්ස සමුදයො

මහණෙනි, [illegible] ලෝකයේ හටගැණීම කවරේ ද යත්: ඇසත් රූපත් නිසා චක්ඛුවිඤ්ඤාණය උපදී. ඒ තුනේ එක්වීම ස්පර්ශ ය යි. ස්පර්ශප්‍රත්‍යයයෙන් වේදනාව වේ. වේදනාප්‍රත්‍යයයෙන් තෘෂ්ණාව වේ. තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයයෙන් උපාදාන වේ. උපාදාන ප්‍රත්‍යයෙන් භවය වේ. භව-ප්‍රත්‍යයයෙන් ජාතිය වේ. ජාතිප්‍රත්‍යයයෙන් ජරා මරණ ශොක පරිදේව දුක්ඛ දෞර්මනස්ස උපායාසයෝ හටගණිත්. මහණෙනි, මේ ලෝකයේ හට ගැණීම යි.

පච්චයා පච්චයා පච්චයා පච්චයා

wúoHd ixLdr ú[a[dK kdurEm i,dh;k

පච්චයා පච්චයා පච්චයා පච්චයා පච්චයා

miaai fõokd ;kaayd Wmdodk nj

cd;s

ලොකසුත්තං

44. සාවත්ථියං–

ලොකස්ස භික්ඛවෙ සමුදයං ච අත්ථඞ්ගමං ච දෙසිස්සාමි තං සුණාථ -පෙ-

කතමො ච භික්ඛවෙ, ලොකස්ස සමුදයො? චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං, තිණ්ණං සඞ්ගති ඵස්සො. ඵස්සපච්චයා වෙදනා. වෙදනාපච්චයා තණ්හා. තණ්හාපච්චයා උපාදානං. උපාදානපච්චයා භවො භවපච්චයා ජාති. ජාතිපච්චයා ජරාමරණං සොකපරිදෙවදුක්ඛදොමනස්සුපායාසා සම්භවන්ති. අයං ඛො භික්ඛවෙ, ලොකස්ස සමුදයො.

348. එහි අවිද්‍යා කවර යත් ? දුඃඛසත්‍යයෙහි නො දැනීම ය, දුඃඛසමුදයසත්‍යයෙහි නො දැනීම ය, දුඃඛනිරොධසත්‍යයෙහි නො දැනීම ය, දුඃඛනිරොධගාමිනීප්‍රතිපදසත්‍යයෙහි නො දැනීම යි. මේ අවිද්‍යා යි කියනු ලැබේ.

එහි අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් (උපදනා) සංස්කාරයෝ කවරහ යත් ? පුණ්‍යාභිසංස්කාර ය, අපුණ්‍යාභිසංස්කාර ය, ආනෙඤ්ජාභිසංස්කාර ය, කායසංස්කාර ය, වාක්සංස්කාරය, චිත්තසංස්කාර යි.

එහි අවිද්‍යාප්‍රත්‍යයෙන් (උපදනා) සංස්කාරයෝ කවරහ යත් : පුණ්‍යාභිසංස්කාර ය, අපුණ්‍යාභිසංස්කාර ය, ආනඤ්ජාභිසංස්කාර ය, කායසංස්කාර ය, වාක්සංස්කාරය , චිත්තසංස්කාර යි.

එහි පුණ්‍යාභිසංස්කාර කවරෙ යත් : දානමය වූ ද ශීලමය වූ ද භාවනාමය වූ ද කාමාවචර වූ රූපාවචර වූ කුශලචෙතනා යි. මේ පුණ්‍යාභිසංස්කාර යි කියනු ලැබෙ.

එහි අපුණ්‍යාභිසංස්කාර කවරෙ යත් : කාමාවචර අකුශලචෙතනා යි. මේ අපුණ්‍යාභි සංස්කාර යි කියනු ලැබෙ.

එහි අනඤ්ජාභිසංස්කාර කවරෙ යත් : අරූපාවචර කුශලචෙතනා යි. මේ ආනඤ්ජාභිසංස්කාර යි කියනු ලැබෙ.

එහි කායසංස්කාර කවරෙ යත් : කායසඤ්චෙතනාව කායසංස්කාර ය, වාක් සඤ්චෙතනාව වාක්සංස්කාර ය, මනස්සඤ්චෙතනාව චිත්තසංස්කාර යි. මොහු අවිද්‍යා ප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා සංස්කාරහ යි කියනු ලැබෙත්.

349. එහි සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා විඥානය කවරේ යත්: චක්ෂුර්විඥාන ය, ශ්‍රොත්‍රවිඥාන ය, ඝ්‍රාණවිඥාන ය, ජිහ්වාවිඥාන ය, කායවිඥාන ය, මනොවිඥාන යි. මේ සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා ' විඥාන ' යි කියනු ලැබේ.

ixldr□ ú{dK

ú{dK kdurEm

එහි නාම කවරෙ යත් වෙදනාස්කන්ධ ය, සංඥස්කන්ධ ය, සංස්කාරස්කන්ධ යි. මේ ' නාම ' යි කියනු ලැබේ.

එහි රූප කවරෙ යත් සතර මහාභූතයෝ ද සතර මහාභූතයන් නිසා උපන් රූපය ද යි මේ ' රූප ' යි කියනු ලැබේ. මෙසේ මේ නාමය ද මේ රූපය ද යි මේ විඥානප්‍රත්‍ය යෙන් උපදනා ' නාමරූප ' යි කියනු ලැබේ.

ධම්මසඞ්ගණීප්‍රකරණය සුත්‍රාන්තමාතෘකා 21

9. නාමඤ්ච, 1315

රූපඤ්ච, 1316

9. (නමන ලක්ෂණ වූ) නාමය ද,

(රූපන ලක්ෂණ වූ) රූපය ද,

351. එහි නාමරූපප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා ෂඩායතන කවරේ යත්: චක්ෂුරායතන ය, ශ්‍රෝත්‍රායතන ය, ඝ්‍රාණායතන ය, ජිහ්වායතන ය, කායායතන ය, මනායතන යි. මේ නාමරූපප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා ෂඩායතන යි කියනු ලැබේ.

kdurEm

bka¹sh 6 → **i,dh;k**

i,dh;k [illegible] iïmiai

විභඞ්ගප්‍රකරණය ප්‍රතීත්‍යසමුත්පාද විභඞ්ගය [6] 247

352. එහි ෂඩායතනප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා ස්පර්ශය කවරේ යත්: චක්ඛුසම්ඵස්ස ය, සොතසම්ඵස්ස ය, ඝානසම්ඵස්ස ය, ජිව්හාසම්ඵස්ස ය, කායසම්ඵස්ස ය, මනොසම්ඵස්ස යි. මේ ෂඩායතනප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා ස්පර්ශ යි කියනු ලැබේ.

353. එහි ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා වේදනා කවර යත් : චක්ඛුසම්ඵස්සයෙන් උපන් වේදනා ය, සෝතසම්ඵස්සයෙන් උපන් වේදනා ය, ඝානසම්ඵස්සයෙන් උපන් වේදනා ය, ජිව්හාසම්ඵස්සයෙන් උපන් වේදනා ය, කායසම්ඵස්සයෙන් උපන් වේදනා ය, මනොසම්ඵස්සයෙන් උපන් වේදනා යි. මේ ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා වේදනා යි කියනු ලැබේ.

- Wodyrk
- iuyr tajg we,Sug
  oeä leue;af;ka isàu
- iuyr tajg .eàug
  oeä leue;af;ka isàu

fõokd;Kayd

tu uq,d iy.;jq

fõokd oeä w,a,df.k

354. එහි වෙදනාප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා තෘෂ්ණා කවර යත්: රූපතෘෂ්ණා ය, ශබ්ද
තෘෂ්ණා ය, ගන්ධතෘෂ්ණා ය, රසතෘෂ්ණා ය, ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යතෘෂ්ණා ය, ධර්මතෘෂ්ණා යි. මෙ
වෙදනාප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා තෘෂ්ණා යි කියනු ලැබේ.

fõokd;Kayd $mÀ>

ක්‍රොධයෙක් ක්‍රොධාකාරයෙක් කිපුණු බවෙක් ද්වෙෂයෙක් ද්වෙෂාකාරයෙක් ද්විෂ්ට බවෙක් විපරීත බවෙක් විපරීතාකාරයෙක් විරොධයෙක් ප්‍රතිවිරොධයෙක් සැඩ බවෙක් නො පිරිපුන් වචන ඇති බවෙක් චිත්තයාගේ නො සතුටු බවෙක් වේ ද, මේ ' වේදනා ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රතිඝ ' යී කියනු ලැබේ.

;Kayd Wmdodk

leu;s foaj,a oeäj w.a.d .ekSu

355. එහි තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා උපාදන කවරෙ යත් : කාමොපාදන ය, දෘෂ්ට්‍යුපාදන ය, ශීලව්‍රතොපාදන ය, ආත්මවාදොපාදන යි. මේ තෘෂ්ණාප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා උපාදන යි කියනු ලැබේ.

355. තත්ථ කතමං තණ්හාපච්චයා උපාදානං : කාමූපාදානං දිට්ඨුපාදානං සීලබ්බතුපාදානං අත්තවාදුපාදානං, ඉදං වුච්චති තණ්හා පච්චයා උපාදානං.

356. එහි උපාදානප්‍රත්‍යයෙන් උපදනා භවය කවරේ යත් : භවය ද්විප්‍රකාරයෙන් වෙයි : කර්මභවයෙක් ඇත, උපපත්තිභවයෙක් ඇති.

එහි කර්මභව කවරේ යත් : පුණ්‍යාභිසංස්කාර ය, අපුණ්‍යාභිසංස්කාර ය, ආනෙඤ්ජාභිසංස්කාර යි. මේ කර්මභව යි කියනු ලැබේ. හැම භවගාමිකර්මය කර්මභව වේ.

එහි උපපත්තිභව කවරේ යත් : කාමභව ය, රූපභව ය, අරූපභව ය, සංඥාභව ය, අසංඥාභව ය, නෙවසංඥානාසංඥාභව ය, ඒකවොකාරභව ය, චතුවොකාරභව ය, පඤ්චවොකාරභව යි. මේ උපපත්තිභව යි කියනු ලැබේ. මේ උපාදානප්‍රත්‍යයෙන්

w;sNhdkl l¾u nj

Wmdodk Nj

óyrlnj

foajnj

ñksianj

hÌnj

m%a;nj

yod.;a nj

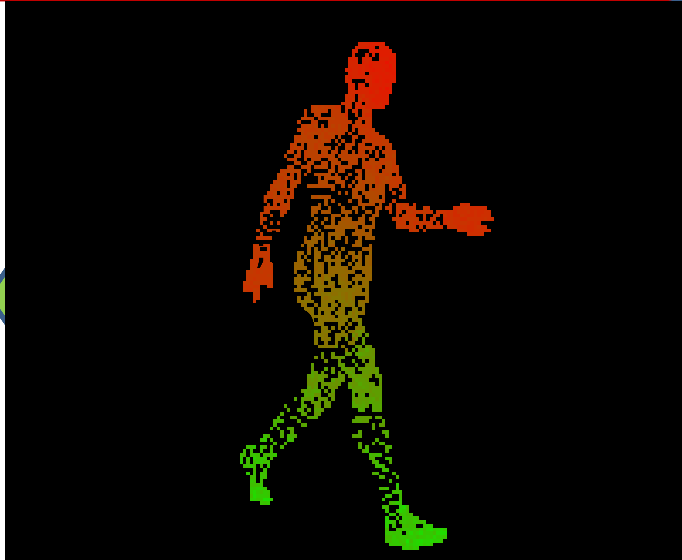
kßnj

khsnj

;sßikanj

fldá hnj

l=l =,a nj

b;d wysxil

rEm Yío .kao ri iam¾ l

uu ñksianj

rEm fõok d ix\d ixldr ú[aØK

bJøsh fhduœlsÍu

†oekSï 3‡

wNs

bJøsh rd. oafõi fuday f,i Ndú;dlsÍu

විඤ්ඤාණ

නාමරූප

සළායතන

ඵස්ස

සංඛාරා

අවිද්‍යා

f,dal wei qr

máÉp iuqmamdoh

ixmiai

l¾ï nj

ú¢k nj

ú£ï 3

Prd urK fYdal mßfoaj ¥laL fodauKi ai

we,Su .eàu

fufyu PSj;ajk ug fjkfoa fkdoekSu wúoHdj	
uu ys;k lshk lrk jev	**ixldr**
ug f,dalh .ek ,efnk jeros oekqu	**ú{a{dK**
tu oekqu wkqj lghq;= lrkak fm,öu	**kdurEm**
bka¹sh 6 jeros f,i Ndú;d lsß˜	**i,dh;k**
˜œ,d iy.; iam¾ihla ,eî˜	**iïmiai**
˜œ,d iy.; fõokd ú£˜	**iïmiaicd fõokd**
˜œ,djla nj fkdoek tys ne£˜	**;Kayd**
tajd oäj w,a,d .ekS˜	**Wmdodk**
tajd ú¢k njg m;aù˜yd l¾˜ ia:dk.;lssß˜	**Nj**
tajd ú¢k Pd;sh ìyslsß˜	**cd;s**

අවිජ්ජාපච්චයා සඞ්ඛාරො, සඞ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං, නාමරූපපච්චයා සළායතනං, ඡට්ඨායතනපච්චයා[1] ඵස්සො, ඵස්සපච්චයා වේදනා, වේදනාපච්චයා තණ්හා, තණ්හාපච්චයා උපාදානං, උපාදානපච්චයා භවො, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං, එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති.

පච්චයචතුක්කං.

අවිජ්ජාපච්චයා සඞ්ඛාරො අවිජ්ජාහෙතුකො, සඞ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං සඞ්ඛාරහෙතුකං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං විඤ්ඤාණහෙතුකං, නාමරූපපච්චයා සළායතනං නාමරූපහෙතුකං, ඡට්ඨායතනපච්චයා ඵස්සො ඡට්ඨායතනහෙතුකො[1], ඵස්සපච්චයා වේදනා ඵස්සහෙතුකා වේදනාපච්චයා තණ්හා වේදනාහෙතුකා, තණ්හාපච්චයා උපාදානං තණ්හාහෙතුකං, උපාදානපච්චයා භවො, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං. එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති.

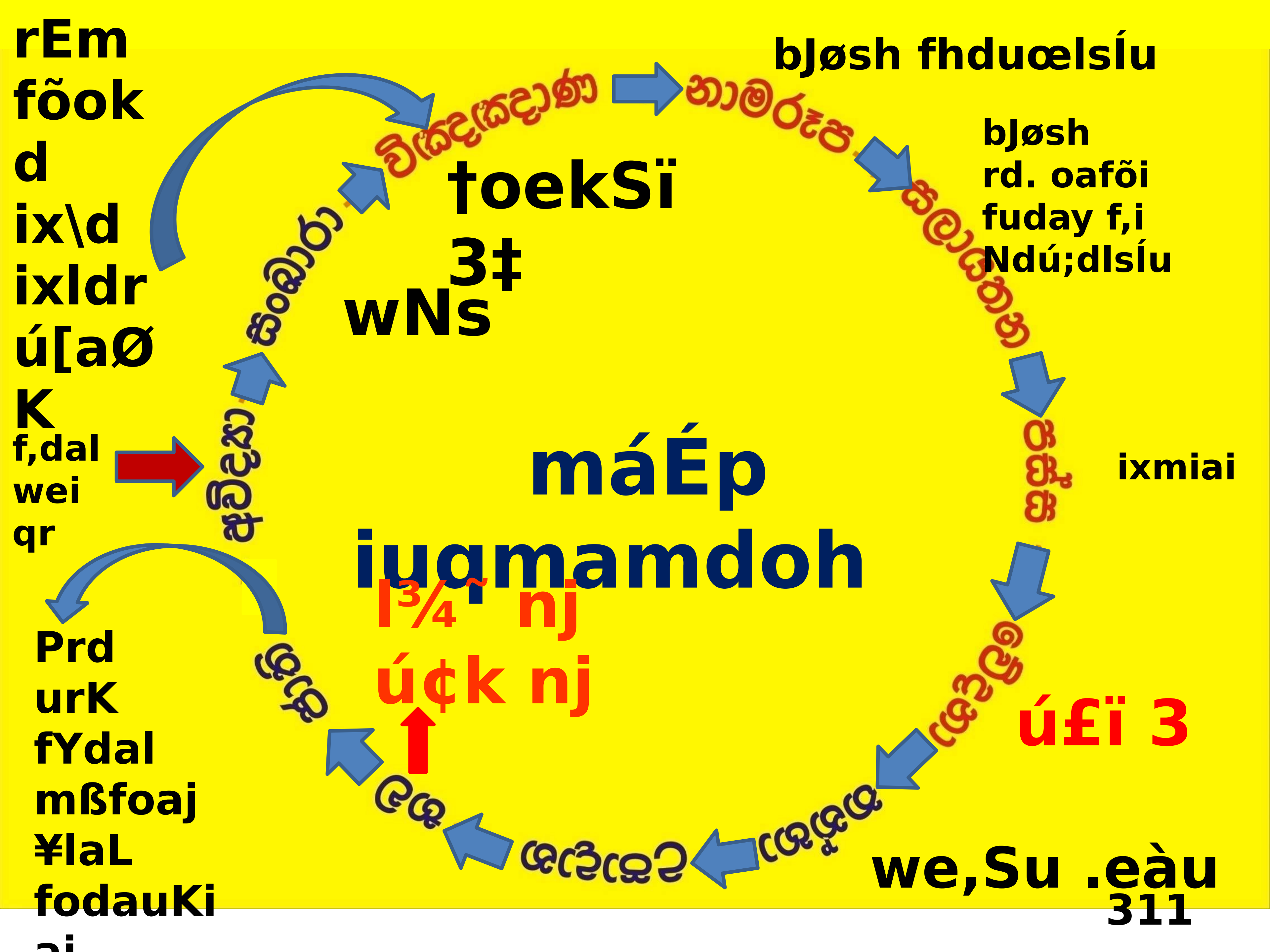
හෙතුචතුක්කං.

අවිජ්ජාපච්චයා සඞ්ඛාරෝ අවිජ්ජාසම්පයුත්තො, සඞ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං සඞ්ඛාරසම්පයුත්තං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං විඤ්ඤාණසම්පයුත්තං නාමං[1], නාමරූපපච්චයා සළායතනං නාමසම්පයුත්තං ඡට්ඨායතනං,[2] ඡට්ඨායතනපච්චයා ඵස්සො ඡට්ඨායතනසම්පයුත්තො, ඵස්සපච්චයා වේදනා ඵස්සසම්පයුත්තා, වේදනාපච්චයා තණ්හා වේදනාසම්පයුත්තා, තණ්හාපච්චයා උපාදානං තණ්හාසම්පයුත්තං උපාදානපච්චයා භවො, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං, එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයො හොති.

සම්පයුත්තචතුක්කං.

අවිජ්ජාපච්චයා සඞ්ඛාරෝ සඞ්ඛාරපච්චයා'පි අවිජ්ජා, සඞ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං විඤ්ඤාණපච්චයා'පි සඞ්ඛාරෝ, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමරූපං නාමරූපපච්චයා'පි විඤ්ඤාණං, නාමරූපපච්චයා සළායතනං සළායතන පච්චයා'පි නාමරූපං, ඡට්ඨායතනපච්චයා ඵස්සෝ ඵස්සපච්චයා'පි ඡට්ඨායතනං, ඵස්සපච්චයා වේදනා වේදනාපච්චයා'පි ඵස්සෝ, වේදනා පච්චයා තණ්හා තණ්හාපච්චයාපි වේදනා, තණ්හාපච්චයා උපාදානං උපාදානපච්චයා'පි තණ්හා, උපාදානපච්චයා භවෝ, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං. ඒවමේතස්ස කේවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස සමුදයෝ හෝති.

අඤ්ඤමඤ්ඤචතුක්කං.

rEm fõok d ix\d ixldr ú[aØ K
bJøsh fhduœlsÍu
විඤ්ඤාණ
නාමරූප
අවිද්‍යා
සංඛාර
bJøsh rd. oafõi fuday f,i Ndú;dlsÍu
†oekSï 3‡
wNs
máÉp iuqmamdoh
ixmiai
f,dal wei qr
Prd urK fYdal mßfoaj ¥laL fodauKi ai
l¾ï nj
ú¢k nj
ú£ï 3
we,Su .eàu
311

i,dh;Kj,
úmdl
ia;Ndjh

404. අව්‍යාකෘතධර්මයෝ කවරහ යත්: යම් කලෙක කාමාවචරකුශලකර්මය කළ බැවින් රැස් කළ බැවින් උපෙක්ෂා සහගත වූ රූපාලම්බන වූ විපාකචක්ඛුර්විඥානය උපදනේ වේ ද, එසමයෙහි සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් විඥානය වෙයි, විඥානප්‍රත්‍යයෙන් නාමය වෙයි, නාමප්‍රත්‍යයෙන් ෂඩ්ධායතනය වෙයි, ෂඩ්ධායතනප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශය වෙයි, ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් වෙදනාව වෙයි, වෙදනාප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි, භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වෙයි, ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණ වේ. මෙසේ මේ සියලු දුඃඛරාශිහුගේ සමුදය වේ.

408. අව්‍යාකෘතධර්මයෝ කවරහ යත්: යම් කලෙක කාමාවචරකුශලකර්මය කළ බැවින් රැස් කළ බැවින් ශබ්දාලම්බන වූ උපෙක්ෂා සහගත ශ්‍රොත්‍රවිඥානය උපදනේ වේ ද, . . . ගන්ධාලම්බන වූ උපෙක්ෂා සහගත ඝ්‍රාණවිඥානය උපදනේ වේ ද, . . . රසාලම්බන වූ උපෙක්ෂා සහගත ජිහ්වාවිඥානය උපදනේ වේ ද, . . . ස්පර්ශාලම්බන වූ සුඛසහගත වූ කායවිඥානය උපදනේ වේ ද, එසමයෙහි සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් විඥානය වෙයි, විඥානප්‍රත්‍යයෙන් නාමය වෙයි, නාමප්‍රත්‍යයෙන් ෂඩ්ධායතනය වෙයි, ෂඩ්ධායතන ප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශය වෙයි, ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් වෙදනාව වෙයි, වෙදනාප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි, භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වෙයි, ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණ වේ. මෙසේ මේ සියලු දුඃඛරාශිහුගේ සමුදය වේ.

418. අව්‍යාකෘතධර්මයෝ කවරහ යත් : යම් කලෙක අකුශලකර්මය කළ බැවින් රැස් කළ බැවින් රූපාලම්බන වූ උපෙක්ෂාසහගත විපාකචක්ෂුර්විඥානය උපදනේ වේ ද, එසමයෙහි සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් විඥානය වෙයි, විඥානප්‍රත්‍යයෙන් නාමය වෙයි, නාමප්‍රත්‍යයෙන් ෂඩායතනය වෙයි, ෂඩායතනප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශය වෙයි, ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව වෙයි, වේදනාප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි, භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වෙයි, ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණ වේ. මෙසේ මේ සියලු දුඃඛරාශිහුගේ සමුදය වේ.

419. අව්‍යාකෘතධර්මයෝ කවරහ යත් : යම් කලෙක අකුශලකර්මය කළ බැවින් රැස් කළ බැවින් ශබ්දලම්බන වූ උපෙක්ෂාසහගත වූ විපාකශ්‍රොත්‍රවිඥානය උපදනේ වේ ද . . . ගන්ධාලම්බන වූ උපෙක්ෂාසහගත වූ ඝ්‍රාණවිඥානය උපදනේ වේ ද . . . රසාලම්බන වූ උපෙක්ෂාසහගත වූ ජිහ්වාවිඥානය උපදනේ වේ ද . . . ස්ප්‍රෂ්ටව්‍යාලම්බන වූ දුඃඛසහගත වූ කායවිඥානය උපදනේ වේ ද, එසමයෙහි සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් විඥානය වෙයි, විඥානප්‍රත්‍යයෙන් නාමය වෙයි, නාමප්‍රත්‍යයෙන් ෂඩායතනය වෙයි, ෂඩායතනප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශය වෙයි, ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව වෙයි, වේදනාප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි, භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වේ, මෙසේ මේ සියලු දුඃඛරාශිහුගේ සමුදය වේ.

i,dh;kj, úmdl iajNdjh

		කුසල	අකුසල
චක්ඛු	රූප	උපේක්ෂා	උපේක්ෂා
සෝත	ශබ්ද	උපේක්ෂා	උපේක්ෂා
ඝාන	ගන්ධ	උපේක්ෂා	උපේක්ෂා
ජිව්හා	රස	උපේක්ෂා	උපේක්ෂා
කාය	ස්පර්ෂ	සැප	දුක

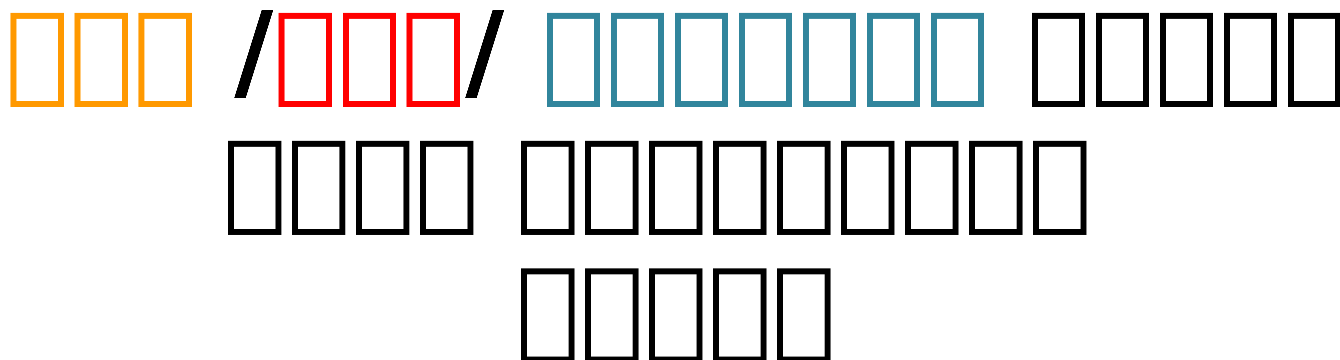

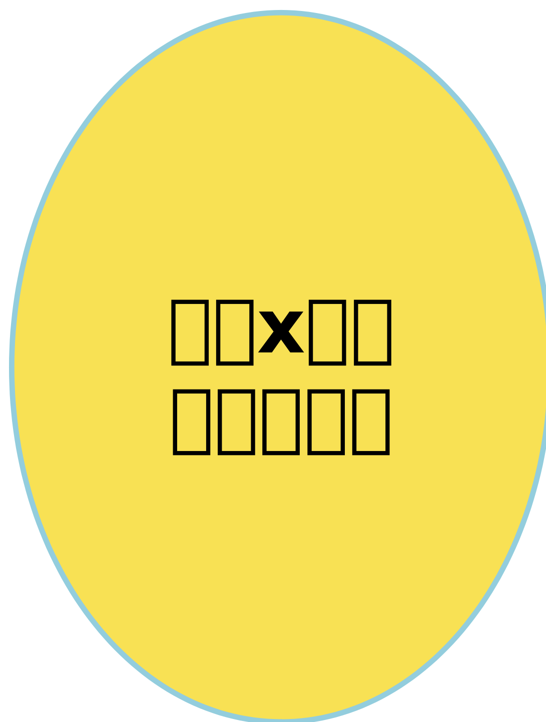
[illegible] /[illegible]/ [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

[illegible] - [illegible] /[illegible] / [illegible]

[illegible] - [illegible] /[illegible] / [illegible] ([illegible])

එහි මනොවිඤ්ඤාණධාතු කවර යත් : චක්ෂුර්විඥානධාතුහු ඉපිද නිරුද්ධ වූවහුට සමනන්තර ව මනොධාතුව උපදී. මනොධාතුහු ද ඉපිද නිරුද්ධ වූවහුට සමනන්තර ව (යම්) චිත්තයෙක් මනසෙක් මානසයෙක් සිතෙක් භවාංග සිතෙක් මනායතනයෙක් මනින්ද්‍රියයෙක් විඥානයෙක් විඥානස්කන්ධයෙක් තදනුරූප වූ මනොවිඥානධාතුවෙක් උපදී ද, ශ්‍රොත්‍රවිඥානධාතුහු . . . ඝ්‍රාණවිඥානධාතුහු . . . ජිහ්වාවිඥානධාතුහු . . . කායවිඥානධාතුහු . . . ඉපිද නිරුද්ධ වූවහුට සමනන්තර ව මනොධාතුව උපදී, මනොධාතුහු ද ඉපිද නිරුද්ධ වූවහුට සමනන්තර ව (යම්) චිත්තයෙක් මනසෙක් මානසයෙක් . . . තදනුරූප වූ මනො විඥානධාතුවෙක් (උපදී ද) මනස ද ධර්මයන් ද නිසා (යම්) චිත්තයෙක් මනසෙක් මානසයෙක් සිතෙක් භවාංග සිතෙක් මනායතනයෙක් මනින්ද්‍රියයෙක් විඥානයෙක් විඥානස්කන්ධයෙක් තදනුරූප වූ මනොවිඥානධාතුවෙක් උපදී ද, මේ මනොවිඥානධාතු යි කියනු ලැබේ.

f,daN

wúoHdj

wN‘ixldr

wN‘ú[aØK

wN‘kdu rEm

plaLdh;k

ixMiai

ixMiaiPd

má>

wúoHdj

wN‘ixldr

wN‘ú[aØK

wN‘kdu rEm

plaLdh;k

ixMiai

ixMiaiPd

fõokd

má>

wêfudlaL

l¾u Ni

úÑl‘ÉPd

wúoHdj

wN‘ixldr

wN‘ú[aØK

wN‘kdu rEm

plaLdh;k

ixMiai

ixMiaiPd

fõokd

úÑl‘ÉPd

WoaOÉp

wúoHdj

wN‘ixldr

wN‘ú[aØK

wN‘kdu

rEm

plaLdh;k

ixMiai

ixMiaiPd

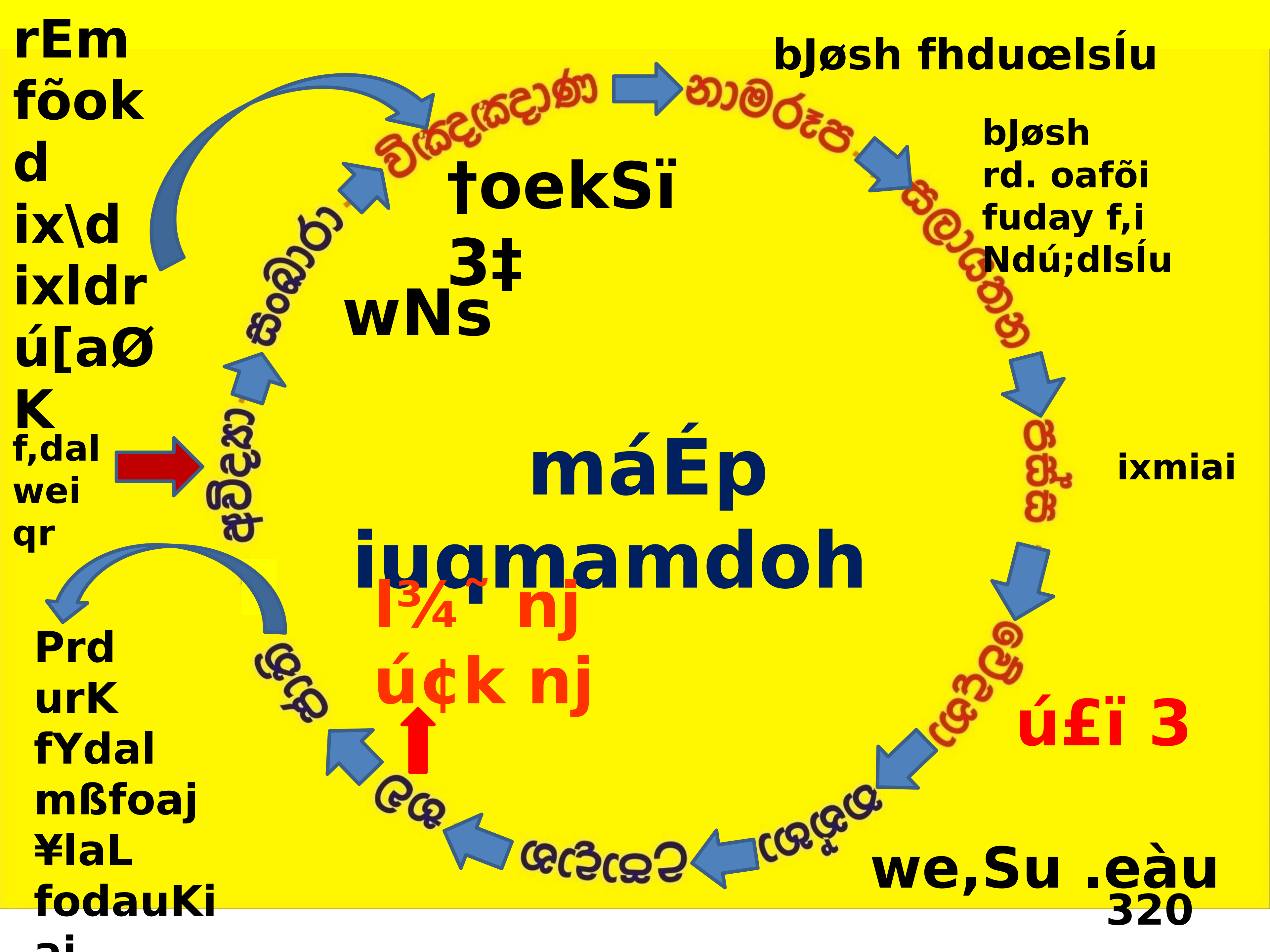
fõokd

WoaOÉp

wêfudla

ixldr

rEm fõok d ix\d ixldr ú[aØ K
bJøsh fhduœlsÍu
bJøsh rd. oafõi fuday f,i Ndú;dlsÍu
†oekSï 3‡
wNs
f,dal wei qr
máÉp iuqmamdoh
l¾ï nj
ú¢k nj
ixmiai
ú£ï 3
Prd urK fYdal mßfoaj ¥laL fodauKi ai
we,Su .eàu
320

rEm fõok d ix\d ixldr ú[aØ K

bJøsh fhduœlsÍu

†oekSï 3‡

wNs

bJøsh rd. oafõi fuday f,i Ndú;dlsÍu

f,dal wei qr

máÉp iuqmamdoh

ixmiai

l¾ï nj

ú¢k nj

ú£ï 3

Prd urK fYdal mßfoaj ¥laL fodauKi ai

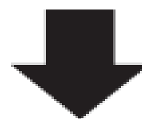
we,Su .eàu

402-403. කුශලධර්මයෝ කවරහ යත් යම් කලෙක අරූපභවොත්පත්තිය පිණිස මාර්ගය වඩා ද . . . දෘෂ්ටිගතයන්ගේ ප්‍රහාණය පිණිස ප්‍රථමභූමියට පැමිණීම පිණිස නෛර්‍යාණික වූ අපචයගාමී වූ ලොකොත්තරධ්‍යානය වඩා ද, කාමයන්ගෙන් වෙන් ව ම . . . දුක් වූ ප්‍රතිපත් ඇති දන්ධ වූ අභිඥ ඇති ප්‍රථමධ්‍යානයට පැමිණ වෙසේ ද, එසමයෙහි කුශලමූලප්‍රත්‍යයෙන් සංස්කාරය වෙයි, සංස්කාරප්‍රත්‍යයෙන් විඥනය වෙයි, විඥනප්‍රත්‍යයෙන් නාමය වෙයි, නාමප්‍රත්‍යයෙන් ෂඩායතනය වෙයි, ෂඩායතනප්‍රත්‍යයෙන් ස්පර්ශය වෙයි, ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් වෙදනාව වෙයි, වෙදනාප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රසාදය වෙයි, ප්‍රසාදප්‍රත්‍යයෙන් අධිමොක්ෂය වෙයි, අධිමොක්ෂප්‍රත්‍යයෙන් භවය වෙයි, භවප්‍රත්‍යයෙන් ජාතිය වෙයි, ජාතිප්‍රත්‍යයෙන් ජරාමරණ වේ. මෙසේ මේ ධර්මයන්ගේ සමුදය වේ.

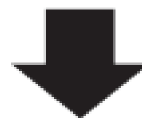
402 – 403. කතමෙ ධම්මා කුසලා: යස්මිං සමයෙ අරූපූපපත්තියා මග්ගං භාවෙති -පෙ- ලොකුත්තරං ඣානං භාවෙති නිය්‍යානිකං අපචයගාමිං දිට්ඨිගතානං පහානාය පඨමාය භූමියා පත්තියා විවිච්චෙ'ව කාමෙහි -පෙ- පඨමං ඣානං උපසම්පජ්ජ විහරති දුක්ඛාපටිපදං දන්ධාභිඤ්ඤං, තස්මිං සමයෙ කුසලමූලපච්චයා සඞ්ඛාරෙ, සඞ්ඛාරපච්චයා විඤ්ඤාණං, විඤ්ඤාණපච්චයා නාමං, නාමපච්චයා ඡට්ඨායතනං, ඡට්ඨායතනපච්චයා ඵස්සො, ඵස්සපච්චයා වෙදනා, වෙදනාපච්චයා පසාදො, පසාදපච්චයා අධිමොක්ඛො, අධිමොක්ඛපච්චයා භවො, භවපච්චයා ජාති, ජාතිපච්චයා ජරාමරණං, එවමෙතෙසං ධම්මානං සමුදයො හොති.

තත්ථ කතමෙ කුසලමූලා: අලොභො අදොසො අමොහො.

කුසලමූල

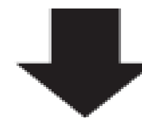
සංඛාර

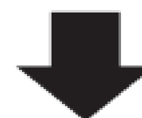
විඤ්ඤාණ

නාමරූප

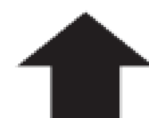
සළායතන

පස්ස

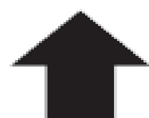
වේදනා

පසාදෝ

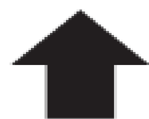
අධිමොක්ඛ

භව

ඉපදීම (ජාති)

සිව්වනක් පිරිස

ජරාමරණ

528 කොසානි විචෙය්‍ය කෙවලානි
දිබ්බං මානුසකඤ්ච බ්‍රහ්මකොසං,
සබ්බකොසමූලබන්ධනා පමුත්තො
කුසලො තාදි පවුච්චතෙ තථත්තා.

31 ;,hg wh;a nj yokafk ke;sj isàu l=i,hhs

528. දිව්‍ය කෝෂ, මානුෂක කෝෂ, බ්‍රාහ්ම වූ සකල කර්ම කෝෂයන් (අනිත්‍යාදි විසින්) පිරිසිඳ දැන සර්ව කර්මකෝෂයනට මූලබන්ධන සඞ්ඛ්‍යාත අවිද්‍යා භව තෘෂ්ණාදියෙන් ප්‍රමුක්ත වූයේ තථාත්ම තාදී පුද්ගල ‘කුසල’යි කියනු ලැබේ යි.

ලෝක සූත්‍රය

ලොකස්ස අත්ථගමො

මහණෙනි, ලෝකයේ නැතිවීම කවරේ ද යත්: ඇසත් රූපත් නිසා චක්ඛුවිඤ්ඤාණය උපදී. ඒ තුනේ එක්වීම ස්පර්ශ යයි, ස්පර්ශප්‍රත්‍යයෙන් වේදනාව වේ. වේදනා ප්‍රත්‍යයෙන් තෘෂ්ණාව වේ. ඒ. තෘෂ්ණාවේ ම නිරවශේෂවිරාගනිරෝධයෙන් උපාදානනිරෝධය වේ උපාදානනිරොධයෙන් භවනිරෝධය වේ. ... මෙසේ මේ හුදු දුක් රැසේ නිරොධය වේ මහණෙනි මේ ලෝකයේනැතිවීම ය

ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od

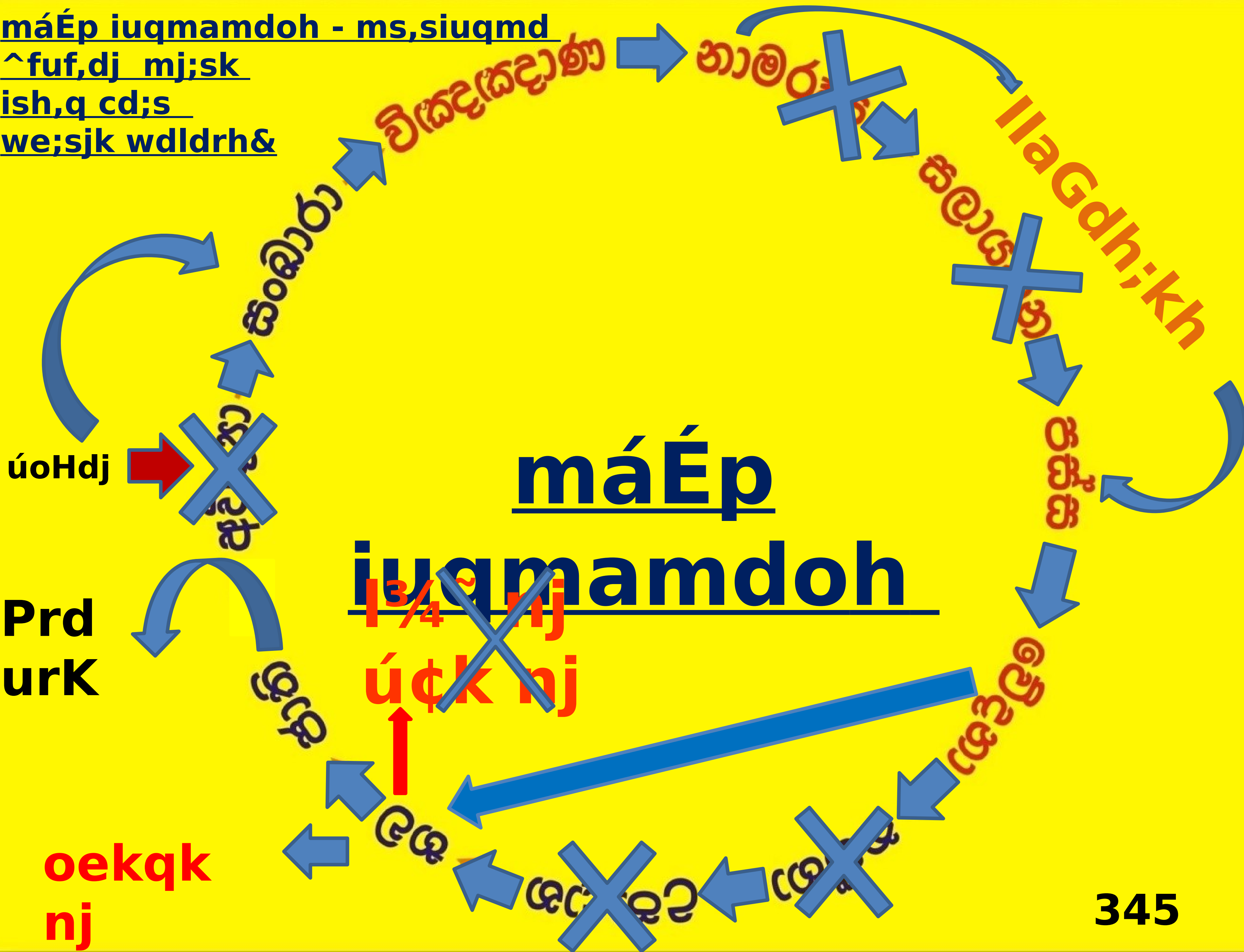
wúoHd ixLdr ú[a[dK kdurEm i,dh;k

ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od ksfrda Od

miaai fõokd ;kaayd Wmdodk nj

cd;s

කතමො ච භික්ඛවෙ, ලොකස්ස අත්ථඞ්ගමො? චක්ඛුඤ්ච පටිච්ච රූපෙ ච උප්පජ්ජති චක්ඛුවිඤ්ඤාණං. තිණ්ණං සඞ්ගති ඵස්සො. ඵස්සපච්චයා වෙදනා. වෙදනාපච්චයා තණ්හා. තස්සායෙව තණ්හාය අසෙසවිරාගනිරොධා උපාදානනිරොධො. උපාදානනිරොධා භවනිරොධො -පෙ- එවමෙතස්ස කෙවලස්ස දුක්ඛක්ඛන්ධස්ස නිරොධො හොති. අයං ඛො භික්ඛවෙ ලොකස්ස අත්ථඞ්ගමො.

máÉp iuqmamdoh - ms,siuqmd
^fuf,dj mj;sk
ish,q cd;s
we;sjk wdlldrh&
විඤ්ඤාණ
සංඛාරා
IlaGdh;kh
úoHdj
máÉp iuqmamdoh
Prd urK
l¾u nj
ú¢k nj
oekqk nj
345

පුණ්‍යානුමෝදනාව

මේ කරගත්තා වූ අනන්ත පුණ්‍ය වාසනා කුසල වාසනා නිසා තම පවුල්වල ජීවත් වන්නා වූ සැම සියලු දෙනාටම මාරක බාධක අපල උපද්‍රව දුරුවී සැනසිල්ල ශාන්තිය උදා වේවා. එමෙන්ම කළ ගුණ සැලකීම වශයෙන් තමන්ව මෙලොවට බිහි කළා වූ දෙමව්පියන් ඇතුලුව ඇති දැඩි කළා වූ යම් තාක් අය ඇත්ද, එමෙන්ම දැනීම් ඉගෙනීම් කියා දුන්නා වූ ගුරු දෙගුරුන් ඇතුලු යම් තාක් අය ඇත්ද, එමෙන්ම රැකී රක්ෂා සපයා දුන්නා වූද නොයෙක් ආකාරයෙන් උදව් උපකාර කළා වූ යම් ස්වාමි පක්ෂයක් ඇතුලුව ඒ ආකාරයෙන් තමන්ට උදව් උපකාර දෙන සැම සියලු දෙනාම ඇතුලුව, අපට යහපත් ආශිර්වාදයක් කරන්නා වූ යම් තාක් ඉන්ද්‍ර දේවතාවින් ඇතුලු යහපත් පිරිස් ඇත්ද, ඒ සියලු දෙනාටමත් මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෙන් පිහිදී පැතිර් පිහිටා සියල්ලොම සුඛිත මුදිත වේවා.!

එමෙන්ම යම් ආකාරයකින් අප ඇසුරු කරන්නා වූ ගේ දොර, දේපළ, ඉඩ කඩම් ආදියක් ඇත්ද, යාන වාහන, වතු පිටි, මං මාවත්, ලිං තොටු, ගස කොළ, රැකී රක්ෂා ව්‍යාපාර කරන ස්ථානයන් ආදියක් ඇත්ද, මේ ආදී සෑම සියලු තැන්හි වවා හදා සකස්කර දීමට කටයුතු කර දුන්නා වූ යම් තාක් පිරිස් ඇත්ද ඒවා ආරක්ෂා කරන්නා වූ දෙව් දේවතා කොට්ඨාස ඇත්ද, මේ සෑම සියලු දෙනාත් සිහි කරමින් දිව්‍ය බ්‍රහ්ම ආදී පටන් දයාවෙන් කරුණාවෙන් යුක්තව මේ පින් බලාපොරොත්තු වෙන යම් තාක් අය වෙත්ද ඒ සෑම සියලු දෙනාම සිහි කරමින් අද අප උදා කරගත්තා වූ සියලු පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ ඒ සියලු ලෝකයාටද ගලා යාවා... විහිදේවා... පැතිරේවා... පිහිටාවා... සියල්ලොම සුඛිත මුදිත වෙත්වා... මෙලොව ජීවත්වන්නා වූ සෑමට යහපත අභිවෘද්ධිය උදා වෙත්වා... මියගිය සියල්ලන්ටම දුගතියක් නොවෙත්වා... සුගතියක් අභිවෘද්ධියක්ම ලැබෙත්වා... උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් එතෙක් සියලු අභිවෘද්ධිය උදා වෙන්නටත් ඒ සෑමටම හේතු වාසනා වෙත්වා.

සාදු! සාදු! සාදු!

එමෙන්ම අනන්ත සංසාරයේ මියගිය සතර වර්ගයේ ඥාතීන් මෙන්ම අපට උදව්වක් උපකාරයක් ආශිර්වාදයක් මේ මොහොත දක්වා කළ සියල්ලන්ටම කෘතෝපකාර සලකන ගුණයෙන් මේ අප්‍රමාණ පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ ගලා යාවා... විහිදේවා... පැතිරේවා... පිහිටාවා... ඒ සියල්ලොම කෙබඳු උපතක කෙබඳු භවයක කෙබඳු තැනක සිටියත් මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ මහා පුණ්‍ය ගංගා කුසල ගංගා ගලන්නා සේ විහිදේවා... පැතිරේවා... පිහිටාවා... සසර වසනා තාක් කල් නිවන් දක්නා ජාති දක්වා මොහොත දක්වා කිසි කලෙකත් දුගතියක් නොවේවා.. සුගතියක් වේවා.. පිරිහීමක් නොවේවා.. උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් සියලු සංසාර දුක් කෙළවර කරගැනීමටත් එසේම සියලු අභිවෘද්ධිය උදාකර ගැනීමටත් ඒ සැමටම හේතු වාසනා වේවා.

සාදු! සාදු! සාදු!

ඒ වගේම අනන්ත සංසාරයේ අපගෙන් අවැඩක් අසාධාරණයක් වරදක් ප්‍රමාද දෝෂයක් යමෙකුට සිද්ධ වී නම් එවාට ගෝචර වූ ලෝක සත්වයෝ කෙබඳු උපතක කෙබඳු භවයක කෙබඳු තැනක සිටියත් මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාද ඒ සියල්ලන්ටම විහිදී පැතිරී පිහිටා සියල්ලොම සුඛිත මුදිත වේවා... කිසි කෙනෙකුටත් දුගතියක් නොවේවා... සුගතියක් අභිවෘද්ධියක්ම වේවා... උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් සියලු සංසාර දුක් කෙළවර කරගැනීමටත් මේ පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ හේතු වාසනා වේවා.

සාදු! සාදු! සාදු!

එමෙන්ම අනන්ත සංසාරයේ පටන් මේ දක්වා අපගෙන් අමාධිත් අසාධාරණයෙන් වැරදුන් ප්‍රමාද දෝෂයෙන් සිද්ධ වූ සියල්ලන්ටම මතදී සමා නිදහස් වීම හේතුකොට ගෙන, මේ දක්වා අප වෙත සිදු පාප අන්තරායන් දෝෂ අන්තරායන් මේ මොහොතේ සමනය වෙලා, මෙතැන් පටන් නිවන් දක්නා තාක් දක්වා මොහොත දක්වා මාරයන් බාධකයන් අපලයන් උපද්‍රවයන් දුකන් කරදරයන් දෝෂ අන්තරායන් අහලකට ළං නොවේවා... සසර කරන ලද පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයන් ඇදී එත්වා... මේ පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයන් ක්‍රියාත්මක වේවා. දුර්භික්ෂ භය, අමනුෂ්‍ය භය දුරු වෙලා අපි අනුමත් රෝග නම් අනුමත් මානසික දෙකය කුතක් අන්තරා දුරු වෙලා, ඇති වම්, නම් භෝග, සැපත, ණය නැති වම්, වරදක් නැති වම් නිසා ගුණයෙන්ද ආයුෂ, වර්ණ, සැප, බල , පරිභොග ඥානය නිසා කාරණාද පූර්ණ ගාමියට පත් වේවා!

අප විසින් සෙපතන් ශාන්තියක් අභිවෘද්ධියක් උදා කරගන්නා ජේම දිවම වූක්ම, මනුෂ්‍ය, අමනුෂ්‍ය සතර වරිසගේ ලොව් මතුදී හොරිතාය මෙන්ම අනන්ත ලෝකවාසී සියලු සත්වයන්ටත් මේ සෙපත් ශාන්තිය උදා වේවා! සාදු! සාදු! සාදු!

මේ දාන මාන පූජා සත්කාර සඳහා යම් කෙනෙක් අත හිත දෙන ලද්දේ ද ඒ සඳහා සුළු අත් උදව්වක් දෙන ලද්දේද.. එමෙන්ම යම් මිල මුදලකින් හෝ වේවා තමන්ගේ ශ්‍රම කාලයකින් හෝ වේවා ආධාරයක් උපකාරයක් කරන ලද්දේද... බඩු භාණ්ඩාදියකින් උදව්වක් උපකාරයක් කරන ලද්දේද... වචනයකින් හෝ වේවා යම් ප්‍රශංසාවක් කරන ලද්දේද, චිත්ත ප්‍රබෝධයක් පහළ කරන ලද්දේද, අංග මාත්‍රයකින් හෝ විරුද්ධතාවක් නොදක්වා මේ සත් කටයුතු කිරිමට ඉඩ ප්‍රස්ථාව දෙන ලද්දේද, දිවිය වූහම තැන් පවත් කවුරුන් හෝ වේවා ආශිර්වාදයක් කරන ලද්දේද, ඒ ආදී සියල්ලෝම මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෙන් ලබන්න හේතු වාසනා වන්නයෝ වෙනවා.

ඒ සැම සියල්ලෝම කෙවදු තැනක සිටියත් මේ අනන්ත පුණ්‍ය කුසල ආශිර්වාදයෝ මහා පුණ්‍ය ගංගා කුසල ගංගා ගලන්නා සේ ගලා ගොස් විහිදේවා... පැතිරේවා... පිනිවාවා... සසර වසනා තාක් කල් නිවන් දක්නා පාර් දක්වා මොහොත දක්වා කිසි කලෙකත් දුගතියක් නොවෙත්වා... සුගතියක්ම වෙත්වා... පිරිහීමක් නොවෙත්වා... උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් සියලු සංසාර දුක් කෙළවර කරගැනීමටත් එසේත් සියලු අභිවෘද්ධිය උදාකර ගැනීමටත් ඒ සැමටම හේතු වාසනා වෙත්වා... සාදු! සාදු! සාදු!

අතීතයේ පටන් මේ දක්වා මෙම සංසාරයෙහි අභිනිවිෂ්ඨවී වී අප මෙතෙම මෙම සංසාරයේ කොයි තාක් පිරිස් වේද, මෙමා කොයි තැනකදී තමන්ගේ ලොම් කඳුලකින් හෝ වේවා මාලි කැටයකින් හෝ වේවා අත් උදව්ව මාතෘයකින් හෝ උදව්වක උපකාරයක් කළ කෙනෙක් වේද, මේ විස්ත ප්‍රසාදයකින් ශුභනාම ප්‍රසංශාවක් කළ කෙනෙක් වේද, අංශු මාතෘයකින් හෝ විරුද්ධතාවයක් පළ නොකළ කෙනෙක් වේද, කෙසේ අවුරුද් කවුරුනු කරගැනීමට මිය පාදා දෙන ලද දිවිය වුවත් තැන පටන් කවුරුන් හෝ වේවා අභිර්වෘදයක් කරන ලද්දෙද, ඒ අදී සියල්ලෙම මේ අනන්ත දුක්ඛ කුසල අභිර්වෘදයෙන් මෝක්ෂයට හේතු වාසනාවන්තයෝ වෙත්වා. ඒ සැම සියල්ලෙම කෙවිදු උපතක කෙවිදු ජේවයක කෙවිදු තැනක සිටියත් මේ අනන්ත දුක්ඛ කුසල අභිර්වෘද ඒ සියල්ලන්ටම පිහිදී පැහිරී පිහිටා සියල්ලෙම ශුභිත මුදිත වෙත්වා.. නිති කෙනෙකුටත් දුකනිසක් නොවෙත්වා,සුවනිසක් අභිවෘද්ධියක්ම වෙත්වා... උතුම් වූ නිවන් සාක්ෂාත් කර ගැනීමටත් සියලු සංසාර දුක් කෙළවර කරගැනීමටත් හේතු වාසනා වෙත්වා..! සාදු! සාදු! සාදු!

- [nrWn aLÌS
- 071 2736623